Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXIII. Ч. 37. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 28-го ЛЮТОГО 1956. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, FEBRUARY 28, 1956. No. 37. VOL. LXIII.

КОНГРЕС І КРАЇНА ЧЕКАЮТЬ НА РІШЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА

Вашингтон. — Вся країна і Конгрес з напруженням чекають на рішення президента Айзенгавера, в якому він заявиться, чи буде ще раз кандидувати. Якщо Президент скаже „так", то численні республіканці будуть почуватися щасливими, коли ж він сказав би „ні", — то це було б катастрофою для Республіканської партії, яка всі свої надії на виборчу перемогу в цьогорічних виборах об'єднувала з прізвищем Айзенгавера. Президентове ‚так' засмутить демократів, які свідомі того, що важко їм буде перемогти популярного теперішнього Президента, який може похвалитися великим успіхом і миром у світі і добробутом у цій країні під час миру. Президент має виявити своє рішення до першого березня, і Конгрес, хоч і буде працювати над законопроєктами до того часу, то одним оком і вухом буде звернений до Білого Дому,— звідки має вийти рішення Президента. Сенат працює над фармерським законопроєктом і над слідством в справі сторонніх впливів на законодатні установи: Сенат і Палату Репрезентантів.. Деякі сенатори заявили, що крім слідства в справі намаганого хабару деяким сенаторам, щоб вони голосували за законопроєктом про природний газ, Сенат повинен прийняти законопроєкт, який внеможливлював би змагання сторонніх чинників впливати на членів Конгресу. В неділю Президент із дружиною був на богослужбі в Крайовій Пресвитеріянській Церкві в Вашингтоні, де пастор молився за те, щоб Бог керував всіма рішеннями Президента, кріпив його та давав йому силу нести важкий тягар його високого уряду. Айзенгавер виглядає дуже добре після відпочинку в Томасвіллі, Джорджія. В суботу Айзенгавер вернувся з 10 денного відпочинку в Томасвіллі до столиці, де впродовж найближчого тижня можливо на пресовій конференції в середу, виявить рішення в справі своєї поновної кандидатури. Та, покищо, Президент не виявляє, яке буде його рішення, і тільки сміявся, коли одна жінка перед його від'їздом із летовища, просила його, щоб заявив, що буде кандидувати. Президент грав ґольфа, полював на перепелів і диких індиків, та полагоджував державні справи. В суботу Президент із дружиною був присутній на прийнятті з приводу 68 роковин народин державного секретаря Джана Фостера Доллеса.

Кворлес остерігає, що ЗДА ужиють наймодернішої зброї навіть в малій війні

Ню Йорк, Н. Й. — Секретар летунства Доналд А. Кворлес промовляв на конференції в Нюйоркському університеті і заявив, що якби ворог спровокував нову „малу" війну, то ЗДА користуватимуться всіми родами модерної зброї, щоб цю війну виграти якнайшвидше. Кворлес твердив, що в найближчому часі не передбачається „велика" війна, але могли б вибухнути нові „малі" війни, і тоді ЗДА не бавилися б так, як це було в Кореї або в Індо-Китаї, тільки ужили б наймодернішої водневої і атомової зброї, щоб ту „малу" війну якнайшвидше скінчити. Секретар летунства підкреслив, що ця країна мусить мати таку збройну силу, щоб можна було кожної хвилі відповісти на атаку ворога. Кворлес пригадував недавні заяви комуністичних провідників, які хваляться своєю збройною силою, і тому ЗДА мусять дбати про те, щоб їхня оборонна сила стояла на високому рівні, щоб відібрати ворогові охоту до аґресії.

85% службовців совєтської пресової аґенції ТАСС — це шпигуни

Вашинґтон. — Зізнаючи на Сенатській Підкомісії Внутрішньої Безпеки, бувший офіцер совєтської розвідки, підполковник Ізмаїл Еґе твердив, що „85 відсотків працівників совєтської пресової аґенції ТАСС — це совєтські шпигуни". Найбільше вони „працюють" в ЗДА, бо мають доступ до всіх місць, на всякі збори, де можуть розмовляти з американськими репортерами і „ловити рибку". В ЗДА їм легко „працюється", бо американці не допускають думки, щоб працівники пресової аґенції були одночасно шпигунами. Тим часом, заявив підполковник Еґе, ТАСС — це тільки покришка для шпигунської аґенції. Совєтські шпигуни не мають стичности з американськими комуністами, щоб не шкодити собі і їм, а свої інформації висилають до Москви через совєтську амбасаду. Дійсне прізвище підполковника Еґе — Ахмедов. Він служив у совєтській армії від 1925 до 1942 року, коли втік на Захід, розчарувавшись в комуністичній політиці.

В АМЕРИЦІ

● **ФБІ** відкликало скаргу проти 24-річної пані Рослин Нюмен, яка ввійшла на корабель „Констітюшен", щоб попращатися з приятелькою, не встигла висісти і мусіла 20 днів плисти до Европи і назад.

● **Директор** Податкового уряду в Клівленді, Огайо, Паркер С. Вільямс мусів вирішувати делікатну справу. До нього прибігла з плачем якась жінка і заявила, що вислала йому, замість податкового виказу, любовний лист до свого приятеля. Вона просила директора не відсилати цього листа поштою, щоб його не прочитав чоловік. Директор порадив їй, як заміжній жінці, не мати любовних приятелів.

● **15-річні четверњята** в Лейтчфільді, Кентокі, відзначили свої народини морозивом. Цікаве в цій історії те, що господарів було більше як гостей, бо ця кляса має тільки семеро учнів.

● **58-річний Джан Герчелрот** із Ланкестеру, Па., до такої міри був поденервований звуками автомобільної сирени о другій годині вночі, що відчинив вікно і почав стріляти з рушниці. Двох пасажирів, що сиділи в авті, поранив він тяжко, а трьох легко. Поліція заарештувала цього нервового пана.

● **Один із близнюків**, 14-річний Томас Вільямс із Всіллінґу, Вест Вірджінія, признався перед своїм адвокатом, що вбив 9-річного пластуна Дейвіда Павелла, але не пе подав причини, чому це зробив.

● **32-річна донька** бувшого президента Геррі С. Трумана, Марґарет, почала друкувати свої спогади в журналі „Гуд Гавскіпінґ". За це дістала вона гонорар в сумі 75,000 долярів. За видання свого щоденника окремою книжкою вона дістане ще 37,000 долярів. В цьому щоденнику Марґарет Труман описує події свого життя від наймолодших років аж до часу, коли жила в Білому Домі.

● **Начальник** домашньої прислуги в Білому Домі Гавелл Дж. Ґріґ заявив, що не потребує нових людей до праці, бо всі місця в числі 34-ох зайняті. Механіки в Білому Домі дістають річно по 4,178 долярів, а інша домашня прислуга по 3,306 долярів.

● **63-річний фризієр** Морріс Шварцберґ у Ню Йорку кінчає цього року народну школу, після чого думає вписатися до середньої школи. Вдень він працює за своїм фахом, а ввечорі ходить до школи. У Варшаві, де Шварцберґ провів свої молоді роки, вчитися він не міг.

ПРЕЗИДЕНТ АЙЗЕНГАВЕР НА ПОЛЮВАННІ

Напередодні свого від'їзду до Вашинґтону, президент Айзенгавер із захопленням полював у лісах біля Томасвіллу у Джорджії.

УКРАЇНСЬКЕ ЖІНОЦТВО НЮ ЙОРКУ ВШАНУВАЛО МУЧЕНИЦЬКУ СМЕРТЬ СВОЇХ СЕСТЕР У СОВЄТАХ

Ню Йорк. — Минулої неділі, 26-го лютого, тут відбулася в пополудневих годинах маніфестація-протест українського жіноцтва, метою якої було вшанувати мученицьку смерть 500 українських жінок-героїнь, що згинули під колесами большевицьких танків, захищаючи своїми трупами тисячі в'язнів великого совєтського концентраційного табору в Караґанді перед загрозою масакри за протест перед непосильною каторжною працею та нелюдськими знущаннями емведистських садистів. Вістку про цю жахливу подію приніс у вільний світ репатрійований на Захід мадярський лікар. Недільну маніфестацію-протест влаштувало Об'єднання Українських Жіночих Організацій, при співучасті ряду льокальних жіночих товариств, включно з централею Матірнього Союзу Українок, голова якого, пані Мілена Рудницька, була присутна на імпрезі. Маніфестацію, започатковану українським і американським національними гимнами у виконанні міццо-сопрано пані Галини Шерей при фортепіяновому акомпаніяменті пані Калини Чічки-Андрієнко, та після проведеної о. М. Кулиничем з церкви св. Юра молитви, відкрила і нею проводила пані Стефанія Галичин, ініціяторка та головна організаторка імпрези. На її заклик присутні на маніфестації громадяни і молодь, зокрема пластуни і пластунки нюйоркської станиці, що до останнього місця виповнили велику залю Українського Народного Дому, вшанували мученицьку смерть змасакрованих большевицькими танками українських жінок-героїнь вставанням з місць та хвилиною мовчанки. З промовами виступали: д-р Катерина Кохно, яка теж цитувала одержані спеціяльно з нагоди маніфестації обширні свідчення очевидця трагічної події, мадярського лікаря-репатріянта, пані М. Туркало, пані І. Повзанюк та пані М. Турянська, яка служила в рядах Української Повстанської Армії. Короткі заяви склали представниця білоруського жіноцтва та Люба Ткачук від пластунок. В результаті маніфестації схвалено відповідні протестаційні резолюції, український текст яких відчитала пані М. Калина, а англійський пані Йосипина Гібайло-Ґіббонс. Між промовами пані Галина Шерей відспівала дві відповідні до імпрези пісні, а пані Чічка-Андрієнко виконала фортепіянове сольо. Відповідні інформації про цю маніфестацію та її причини і цілі вислано до американської преси, представники якої були теж присутні на імпрезі. Маніфестацію закінчено відспіванням „Не пора". З нагоди відзначування цієї трагічної події, українське жіноцтво в день маніфестації взяло масову та в поодиноких випадках зорганізовану участь у недільних церковних відправах.

Галина Галій концертувала в Карнеґі Голл

Ню Йорк. — Галина Галій, меццо-сопрано з Канади, виступила з концертом в т. зв. Рісайтел Голл в Карнеґі Голл в Ню Йорку в неділю 26 лютого ц. р., відспівавши цілу низку оперових арій з міжнародного оперового репертуару та чужих і українських пісень. Оперові арії охоплювали твори Верді, Гунода, Римського - Корсакова, Сен-Саенса і Леонкавалльо. Пісенна програма концерту охоплювала пісні Шуберта, низку українських народних і стрілецьких пісень, та американські „сентиментальні мелодії". Першу частину свого концерту співачка відспівала при фортепіяновому дострої Елени Франчешчі, — у другій частині вона співала за фортепіяном. Названа акомпаніяторка окремо виконала три точки фортепіянового сольо: Шопена, Лекуна і Дебюсі. Слухачі, які не зовсім виповнили залю, стрінули співачку, власницю гарного меццо-сопрано з глибокими позиціями і дзвінким металічним тоном в горішніх реґістрах та дуже гарною зовнішньою появою, дуже тепло, примушуючи після закінчення концерту до кількох наддатків. Вона співала українською, англійською, німецькою, французькою та італійською мовами, при чому деякі українські пісні (напр., Журавлі) відспівала — по - англійськи. Виступ співачки відмітив „Ню Йорк Таймс", а „Ню Йорк Геральд Трибюн" надрукував довшу рецензію, підкреслюючи добрі голосові прикмети та її сценічний талант.

Галина Галій

Президент Італії приїздить до ЗДА

Рим. — Президент Італійської Республіки Джованні Ґрончі відлетів в неділю 26 ц. м. з Риму, щоб на полудне в понеділок 27 ц. м. прилетіти на офіційну візиту в З'єдинених Державах і Канаді. Італійському президентові товаришить міністер закордонних справ д-р Ґетано Мартіно та штаб дорадників. Безпосередньо перед його виїздом з Риму, в суботу 25 ц. м., нижча палата італійського парляменту висловила урядові прем'єра Антоніо Сені довір'я 284 голосами проти 52 при 195, що стримались. Велика про-урядова більшість вийшла власне з того, що ліві соціялісти й комуністи стримались від голосування. Вони прийняли цю тактику, щоби ніби показати свою примирливість і придатність для участи в коаліційному уряді. Прем'єр Сені зазначив у своїй промові, що уряд виключає коаліцію з лівими про-комуністичними соціялістами й комуністами, та, при цій нагоді, декларував знову вірність своюзові з Заходом. Політичні й дипломатичні кола приписують відвідинам італійського президента особливе значення тому, що Джованні Ґрончі відомий з своїх лівих поглядів, які викликали були навіть острах, чи з його виборами не прийде до звороту в італійській політиці проти інтересів вільного світу. Тому передбачується, що в його розмовах з президентом Айзенгавером і державним секретарем Доллесом одною з найважніших тем буде відношення до Совєтів. Італійський президент буде прийнятий в ЗДА з усіми почестями, передбаченими для голов чужих та ще й союзних з Америкою держав. Хоч ці відвідини ніби є тільки маніфестаційною „подорожжю доброї волі", але нема сумніву, що під час перебування італійських гостей буде обговорена можливість більшої економічної допомоги збоку ЗДА Італії у формі позичок чи інвестицій, як теж більша участь Італії в НАТО.

Доллес вважає зміну совєтської тактики перемогою Заходу

Вашинґтон. — Занехання совєтським урядом тактики напастливих атак та його зворот в сторону більшого пристосування до метод західньої поведінки в міжнародних справах, особливо щодо співпраці в ділянці господарського піднесення відсталих країн — це не перемога Москви, а доказ, що Москва програла своєю попередньою політикою — твердив державний секретар Дж. Ф. Доллес, зізнаючи перед Комісією для справ закордонних зв'язків Сенату в минулу п'ятницю 24 ц. м. Він відчитав спершу приготовану заяву в справі відносин на Середньому Сході, спеціяльно щодо конфлікту між Ізраїлем і арабськими країнами, пригадавши давні заяви в цій справі, почавши від три-державної декларації з 25 травня 1950 р. Державний секретар не заперечив можливості продажу надалі зброї чи то Ізраїлеві чи арабським країнам, але підкреслював конечність мирно поладнати ізраїльсько - арабський конфлікт передусім в трьох точках: а) щодо 900,000 арабських втікачів із Палестини, яких треба частинно репатріювати, частинно розселити, давши їм змогу працювати головно на ріллі, б) зліквідувати існуючий взаємний страх і в) встановити тривкі кордони між Ізраїлем і його арабськими сусідами. ЗДА — казав Доллес — підтримують свою давню готовість політично й економічно допомогти до розв'язки цих трьох проблем. Що торкається останньої історії з висланням 18 легких танків Савді Арабії, то Доллес відмовився говорити про це, ствердивши, що в цій справі рішення запали були в його відсутності. Тому про це зізнавав і відповідав на запити Герберт Гувер мол., який заступав був Доллеса під час відпустки цього останнього.

Закінчився 20-ий З'їзд ком. партії СССР

Москва. — В суботу 25-го лютого ц. р. закінчилися наради 20-го з'їзду комуністичної партії СССР, які розпочались були 14 ц. м. З'їзд закрито після того, як прийнято резолюції і вибрано новий Центральний Комітет Партії та кандидатів до ЦК. У прийнятих резолюціях наведено головні тези, висловлені в промовах совєтських проводирів. В закордонно-політичній частині резолюцій підкреслюється знову „співіснувальну" тенденцію совєтської політики, при чому цю оферту зроблено в резолюціях під поіменною адресою ЗДА, Англії, Франції, Італії, Західньої Німеччини, Японії, Ірану і Туреччини. Вичисляючи країни, з якими СССР „поправили" свої взаємини, резолюції комуністичного з'їзду називають Індію, Бірму, Афґаністан, Сирію, Єгипет і Індонезію. Як невтральні держави в Европі названо Австрію, Фінляндію і Швецію. У внутрішньо-політичній частині резолюцій підкреслено „колективний провід" в партії і державі. Склад нового Центрального Комітету партії підвищено з 125 до 133 членів. Ввійшли туди всі 11 членів теперішньої Президії ЦК. На 133 членів нового ЦК — 53 ввійшли туди вперше. Між новими членами ЦК є м. ін. заступник Молотова, Андрей Ґромико, ген. Іван Сєров, новий голова т. зв. Комітету Державної Безпеки (поліції) і новий міністер внутрішніх справ Ніколай Дудоров. Зате не стало в ЦК Сєргея Круґлова, якого викинули в мин. місяці, як міністра внутрішніх справ. Адмірал Кузнєцов і колишній партійний секретар в Україні Леонід Мельніков — зделеґрадовані до ступня кандидатів до ЦК. Зате Владімір Мацкевіч, голова „хліборобської делеґації" до ЗДА, став із кандидата — дійсним членом ЦК. З високих військовиків членами ЦК партії залишились маршал Жуков, Васілевський і Соколовський, а Чуйков і Тимошенко є знову тільки кандидатами до ЦК партії.

Протиурядова революція в Перу закінчилася

Ліма (Перу). — Ген. Марсіял Меріно Перейа проголосив із своєї головної квартири в Іквітос (640 миль на північний схід від Ліми), що він вирішив закінчити очолювану ним дев'ятиденну протиурядову революцію. Припинив він свою „підривну діяльність" і воєнні дії проти уряду тому, що до нього не захотіла приєднатися решта перувіянської армії. В дальшому заявив ген. Перейа, що він до останньої хвилини вірив у те, що перувіянський народ підтримає його протиурядовий „хрестоносний похід", започаткований ним у провінції Лорето. Але він зазнав розчарування, бо до цього „хрестоносного походу" приєдналося тільки населення провінції Лорето й одна прикордонна дивізія армії. Водночас із цим, перувіянський уряд, очолюваний генералом Мануелем Одріа, проголосив, що ген. Меріно Перейа скапітулював і передав командування дивізії в руки призначеного урядом нового команданта ген. Хуліо Гумберто Люна Ферречіо. Припинивши боротьбу проти уряду, ген. Меріно Перейа мав утекти до Колюмбії.

ДОЛЛЕС ПОЯСНЮЄ ПРИЧИНИ ЗМІН СОВЄТСЬКОЇ ТАКТИКИ

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАР ВИГОЛОСИВ ВЕЛИКУ ПРОМОВУ ПРО АМЕРИКАНСЬКУ ДОПОМОГУ ЗАКОРДОНОВІ У ВІДПОВІДЬ НА СОВЄТСЬКУ ТАКТИКУ ІНФІЛЬТРАЦІЇ

Филаделфія. — „Совєтські правителі реформують свою тактику" — зазначив на самому вступі державний секретар Джан Фостер Доллес у своїй великій промові, яку виголосив в неділю 26 ц. м. перед т. зв. форумом щоденника „Филаделфія Бюллетин" в історичній залі „Індепенденс Голл". Свою промову він присвятив оглядові останніх змін совєтської політичної тактики, включно з тими змінами, що позначились на тільки-що закінченому 20-му З'їзді Комуністичної партії СССР. Зміна совєтської тактики, підкреслив державний секретар, не означає ані на одну йоту відступу від тієї остаточної цілі комунізму, якою є заволодіння цілим світом, і на доказ цього свого твердження Доллес навів слова самого Хрущова. СССР просто пробує легших способів здобути давню ціль. Державний секретар цитував Хрущова при насвітленні теперішньої господарської ситуації в СССР. Поруч із гігантським здвигом важкого промислу, дальше фаворизованого офіційною совєтською політикою, 220 мільйонів підсовєтського населення все ще не мають примітивних речей щоденного вжитку, не мають помешкань, одягів і навіть подостатком таких найпростіших харчів, як картопля. Азійські відсталі господарсько народи забувають, що упромисловлення Совєтів прийшло внаслідку використовування невільничої праці населення та коштом його нужди. Вони задивлені в совєтський промисл і готові вірити в щирість совєтських запевнень про допомогу в економічному розвитку тих відсталих країн. Протиставлячи нужду в самих Совєтах широким жестам совєтських проводирів на терені різних економічно відсталих країн, Доллес вказував на ті жести, як суто-політичну кампанію. Цій совєтській кампанії ЗДА мусять протиставити продовжування своєї дійсно допоміжної акції у відношенні до всіх потребуючих у світі країн. Економічна частина Програми Взаємної Допомоги охоплює в американському бюджеті, який кінчається 30 червня ц. р., квоту 1,700,000 дол. Велику частину тієї квоти зужитковано для допомоги союзникам ЗДА, головно на Далекому Сході й інших країнах в Азії. Коло 600,000,000 долярів розподілено у формі позичок і беззворотних допомог для інших країн. Доллес боронить концепцію теперішньої адміністрації, щоб можна було плянувати свою допомогу закордонові на довшу мету. Тому Доллес заповів, що на наступний рік уряд зажадає від Конґресу на 100 мільйонів долярів більше в програмі допомоги закордонові. Вся промова державного секретаря була оптимістична. Вона не залишила сумніву, що ЗДА здають собі справу з усіх позірних і назверхніх змін совєтської тактики та не послаблять своєї чуйности супроти небезпеки комунізму.

Сталін — стягнений з п'єдесталю

Москва. — Впродовж 10 днів дебат 20-го З'їзду Комуністичної партії СССР, який закінчився в суботу 25 ц. м., ім'я Сталіна згадано неповна 10 разів. Зате на 19-му З'їзді в 1952 році згадувано його щоденно пересічно по 400 разів. Нікіта Хрущов згадав був його тепер 1 раз, а на попередньому з'їзді говорив про Сталіна 11 разів, як про „улюбленого батька і вчителя". Булґанін не згадав тепер Сталіна ні разу, хоч у 1952 році говорив про нього 26 разів найбільш підлесливими словами. Анастас Мікоян, який був на 20-му З'їзді головним „розвінчувальником" Сталіна та його критиком, як знавця економічних проблем, на попередньому З'їзді говорив про Сталіна 19 разів, за кожним разом причеплюючи до імени Сталіна слова „геніяльний" та „геній", і то саме в ділянці соціялістичної економіки. Єдиними, що на цьому тільки що закритому партійному з'їзді комуністів Сов. Союзу згадували про Сталіна, як про чоловіка, заслуженого для „поступу комунізму", був комуно - китайський маршал Чу-Тег, французький комуністичний проводир Моріс Торез, що поставив Сталіна біля Маркса, Енґельса й Леніна, та грузинський партійний секретар Мжгаванадзе. Чужинецькі комуністи, що прибули на московський з'їзд, були найбільш заскочені й збентежені деґрадацією Сталіна його московськими співробітниками і учнями — стверджують західні кореспонденти.

В СВІТІ

● **З Польщі** прибуло до Західньої Німеччини ще 205 колишніх німецьких полонених. Поляки обіцяли звільнити 12,000 німців, затримуваних понад десять років, як дармова робітна сила. Всіх їх зараховано до „воєнних злочинців".

● **Голова в'єтнамської секти** Као Даї, що утримував був власну „приватну" армію, яку не хотів підпорядкувати південно - в'єтнамському урядові, програвши громадянську війну, втік до сусідньої Камбоджі, де попросив азилю. Рештки його армії включено до реґулярного державного війська.

● **У Банґкоку, столиці Сіяму,** заарештовано чотирьох послів парляменту і кільканадцять інших громадян, які тількищо вернулися з відвідин до сусіднього комуністичного Китаю. Їх заарештовано під закидом, що вони — „комуністи, які пропаґували комунізм і втримували зв'язки з комуністами". Сіям не визнав досі уряду комуністичного Китаю і заборонив у себе комуністичну партію.

● **Новий міст над Райном** біля Кельну та нову залізничну станцію в Гайдельберґу американські часописи називають зразком західньо-німецької відбудови й майстерної архітектури. Водночас вони звертають увагу на те, що з трьох сторін нового 12-поверхового будинку в Кельні лежать ще не прибрані руїни домів з останньої війни.

● **Німецькі комуністи** в Східній Німеччині заявляють, що їх армія мусить дорівнювати західньо - німецькій армії, яка, як відомо, нараховуватиме пів мільйона вояків. Фахівці твердять, що ані Москва не дозволить східнім німцям створити таку армію, не маючи довір'я до свого сателіта, ані східньо-німецька енономіка неспроможна буде утримати півмільйонову армію.

● **Пані Ліліян Гілл,** англійка, звернулась до грецької терористичної організації на Кипрі з публічним запитом, що сталося з її сином, 22-річним вояком англійської залоги, який зник ще 19 грудня. Вона дістала відповідь, що її син, Гордон Гілл, знаходиться в руках терористів, які вб'ють його, якщо англійська влада на Кипрі повісить засудженого на смерть Михайла Караоліса, що вбив був англійського поліціянта.

● **Два білі й три чорні** поліціянти в Південно - Африканському Союзі, розшукуючи в провінції Наталь пачкарів наркотиків, натрапили на банду чорних кочівників і всі згинули. Вислана в погоню за бандою поліційна експедиція користувалась чотирма літаками і військовими автами з радіовисильною апаратурою.

● **В Еспанії** вже відкрито університет, що був закритий у зв'язку з вуличними демонстраціями студентів проти урядової партії Фаланґи. Закритим є ще тільки правничий факультет цього університету, приміщений в окремому будинку в дільниці, де відбувались демонстрації.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Entered as Second Class mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.
Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ВОРОГ НАСТУПАЄ!

В останньому часі з усіх сторін, де перебувають еміґранти і втікачі із Совєтського Союзу, наспівають повідомлення про посилення большевицької пропаґанди за „поворотом на батьківщину". Виразні докази посилення цієї підривної пропаґанди є теж у цій країні. Вона йде кількома шляхами, передусім спеціяльними радіопередачами з-поза залізної заслони, масовою розсилкою із східнього Берліну аґітаційного листка „За возвращеніє на родіну", що його друкують тепер не тільки російською, але й українською, білоруською та іншими мовами, як теж розсиланням приватних листів на адреси еміґрантів у вільному світі.

У своїй, керованій емведистами, акції за поверненням „на родіну" совєти вживають всіх можливих засобів, використовуваних і випробуваних довгими роками у підвалах колишніх Чека, ГПУ, НКВД і тепер МВД. Найперше намагаються вони посіяти не тільки серед тих, що перебувають на становищах еміґрантів, але й тих, що вже стали чи хочуть стати громадянами держав свого поселення, зневіру і незадоволення їхньою сучасною ситуацією, підірвати почуття їх безпеки безупинним повторюванням, мовляв, ми знаємо все про вас і знайдемо всюди вас і, використовуючи такі чи інші тимчасові труднощі, зламати відпорність втікачів на такі чи інші заклики. В дальшому совєтські емведисти, усвідомлюючи добре ролю зрозумілої, особливо ж у нових еміґрантів, туги за рідною землею, за рідним оточенням і за рідними особами, пускають в рух спритно заранжовану машину впливання на еміґрантів з допомогою приватних листів, автори яких уже не розхвалюють наслїпо совєтського ладу, але простими, звичайними словами говорять про своє бажання бачити чи зустрітися з тими, що мусіли покинути свою батьківщину і вибрати — не завжди легкий — хліб вигнання. Щоб підсилити вірodостойність таких листів, совєтські емведисти дозволяють раптом піднevільному совєтському населенню на втримування листових зв'язків з виклятою досі категорією „зрадників народу", що під ними розуміли і розуміють совєти всіх втікачів й особливо ж політичних еміґрантів й антикомуністів, на одержування грошових, харчових та одягових посилок з-закордону, коротко кажучи на все те, що досі було не тільки суворо заборонене, але й каране в'язницею чи концтабором.

Що більше: відомий берлінський комітет „за повернення на батьківщину" починає відігравати ролю опікуна втікачів, турбуючись з допомогою своїх аґентів, а то й безпосередніх листів від самого ген. Міхайлова, не тільки матеріяльною ситуацією еміґрантів, але і їх самопочуттям, їхнім бажанням встановити контакт з рідними, які залишилися на батьківщині і т. д. Для тієї мети комітет, точніше його очолювачі й аґенти, починають виявляти нечувану „теплоту", просто „батьківську" турботу за долю „нещасних", „залишених напризволяще", „експлуатованих" еміґрантів. Вони намагаються навіть відгадати і розвіяти всі можливі сумніви втікачів і пропонують їм у тому та в інших особистих справах всю можливу допомогу. „Якщо ви не прийняли ще рішення повернутися на батьківщину, сповістіть, що Вас зупиняє: ми відповімо на всі Ваші запитання!" — таким рефреном закінчуються листи ген. Міхайлова.

Як уже з цих прикладів можна бачити, акція міхайловських емведистів продумана в усю глибину і з усіма подробицями. Крім здеморалізування і розложення еміґрації вона має ще на меті дискредитацію утікачів, особливо ж нових іміґрантів у ЗДА, Канаді, чи в інших країнах поселення, в очах місцевого громадянства і влади: бачте — це непевний елемент, ці люди вдержують зв'язки з усякими совєтськими аґентурами, вони можуть стати якщо не совєтськими аґентами, то напевно очорнювачами країн, які дали їм захист, і т. д.

Якогось більшого впливу на українську політичну еміґрацію, людей, що зазнали не тільки знущань, але і знають вагу і вартість звабливого співу совєтських сирен, міхайловська акція мати не буде. Але для слабших і невироблених одиниць, які підуть на совєтську дудку, вона може закінчитися трагічно — так, як закінчилися в недавній нашій історії всі хвилі „вертання на родіну" — фізичною ліквідацією десятків празьких „зміновіховців", що послухали таких же закликів в тридцятих роках, чи ще жорстокішою ліквідацією збаламучених галицьких новошляхівців і потому таки вже комуністів в сорокових роках, що їх з відкритими раменами закликали і приймали на „родіні" і що з них не лишилося інколи ні живої душі, ні костей в безкраїх просторах концлаґерного Совєтського Союзу. І в дальшому — скорше чи пізніше — ця акція закінчиться трагічно і для тих, що стали знаряддям в руках безоглядних емведистів, пишучи листи до своїх рідних закордон із закликами вертатися. Мученицький шлях їх вирішений заздалегідь і доля їх — відома усім, що знають суть червоної Москви та її підступів.

М. Дудра

„ПРАВО НА ПРАЦЮ"

Сьогодні, побіч інших спірних питань у відносинах між працедавцями і працеємцями, іде завзята дискусія довкола питання т. зв. „права на працю". На протязі кількох останніх років один стейт за другим (тепер є їх вже 18) почали ухвалювати закони, згідно з якими робітник має право на працю без огляду на його приналежність до юнії. Практично це означає, що юнії не мають права домагатися т. зв. „клявзуль про юнійні заводи", згідно з якими робітник втрачає працю, коли не вступить до юнії на протязі певного часу.

Очевидно, ці закони зобов'язують тільки у відносинах між юніями і меншими підприємцями, господарська діяльність яких не сягає поза межі даного стейту. Робітничі відносини у випадку більших підприємців, які сягають своїми трансакціями поза межі поодиноких стейтів, реґулюються федеральним законом, який є більш ліберальний в цьому відношенні.

На перший погляд виходило б, що ці стейти мають повну рацію. Чому праця мала б залежати від членства в юнії? Юнійне членство повинно базуватись тільки на принципі д о б р о в і льности. Примусове членство противиться духові американської демократії. Так ставлять справу американські підприємці. Однак, відповідь на це питання не є така проста, коли приглянутись до нього ближче. Щоб мати відповідну перспективу, треба в першу чергу узглядити відносні постанови федерального закону.

Закон Ваґнера з 1935 р., який відноситься до підприємців, що мають діло з міжстейтовими господарськими трансакціями, п р и н е в олює цих підприємців переговорювати з юніями у випадку, коли в даному підприємстві юнія зорганізувала більшість робітників даного роду. При тому договір, заключений з цією юнією, відноситься до всіх робітників даного роду в цьому підприємстві. Таким чином закон Ваґнера встановив принцип більшости і ексклюзивности в примусових колективних переговорах.

Коли йде про примусове членство в юніях, закон Ваґнера дозволяв такі клявзулі: „замкнений завод" (робітник мусить стати членом юнії перед вступленням на працю); „юнійний завод" (по вступленні на працю робітник мусить стати членом юнії на протязі певного часу); і „завод із статус кво" (членство в юнії є добровільне, але хто став членом, мусить бути ним на протязі важности колективного договору). Тут слід підкреслити, що закон в жадному випадку не примушував робітників вступати до юній, а тільки дозволяв юніям торгуватись з підприємцями за такі клявзулі в колективних договорах. Коли обидві сторони погодились на ту чи іншу клявзулю (підприємці в багатьох випадках відмовлялись від таких клявзуль), тоді вона мала зобов'язуючу силу.

Закон Тефта-Гартлі з 1947 року, який є доповненням до закону Ваґнера, заборонив „замкнений завод", але „юнійні заводи" та „заводи із статусом кво" є далі дозволені. Такий дозвіл зовсім зрозумілий, коли взяти під увагу, що юнії зобов'язані торгуватись за всіх робітників даного роду в даному підприємстві. Коли ж усі робітники користають з вислідів колективних переговорів, чому юнія не мала б права домагатись, щоб усі робітники спричинились до покриття коштів переговорів, платячи юнійні вкладки? Це одиноке, що вимагається від робітника, згідно з таким договором. Коли ж робітник втратить членство в юнії з якоїсь іншої причини (нпр., за критику проводу), це не має впливу на його затруднення.

В такому аспекті, абстрагуючи від інших арґументів, справа „юнійних заводів" („заводи із статус кво" є рідкі) виглядає в зовсім іншому світлі. Коли ж юнії зобов'язані торгуватись за всіх робітників в даному підприємстві, тоді вони повинні мати право домагатись плачення вкладок від усіх робітників. Ті, які оспорюють примусове членство в юніях навіть в такому виді, повинні боротись не прямо проти „юнійних заводів", а проти принципу більшости і ексклюзивности в колективних переговорах. Коли кожна юнія мала б право торгуватись тільки за своїх членів, тоді „юнійні заводи" з їх примусовим членством в юніях дійсно не мали б жадного оправдання. Інша річ, що за принципом більшости і ексклюзивности в колективних переговорах промовляють важливі причини.

Але закон Тефта-Гартлі робить один дивовижний вийнок, а саме — „юнійні заводи" не є дозволені в тих стейтах, які зобороняють їх у випадку менших підприємців, до яких відносяться стейтові закони. В такому стейті юнія не може домагатись „юнійного заводу" в жадному випадку, тобто у випадку не тільки менших, але й більших підприємців, до яких поза тим відноситься федеральний закон.

Таким чином ті стейти, які мають т. зв. „закони про право на працю", що забороняють „юнійні заводи", нівелюють дотичні постанови федерального закону. В цьому саме міститься важливість цих законів. Їх обсяг далеко більший ,як це виглядало б на перший погляд. При тому ці закони настільки нелогічні, що й вони ідуть слідами закону Ваґнера і визнають принцип більшости і ексклюзивности в колективних переговорах. Примушувати юнії торгуватись за всіх робітників, а з другого боку не дозволяти їм домагатись, щоб всі робітники спричинялись до покриття коштів переговорів плаченням членських вкладок — це не дуже логічно.

РІШАЄТЬСЯ ДОЛЯ ФРАНЦІЇ

Не тільки міністри, але й французькі школярі знають із своїх підручників, що „Альжир — найважливіша колонія Франції". І тому нічого дивного немає в тому, що новий прем'єр-міністер Гю Молле вважав за свій перший обов'язок податися до Альжиру. Але тут, замість привітальних промов, зустріли його камінням та свистом, і то родовиті французи.

Чи прем'єр-міністер узяв собі дуже до серця цей „привіт", чи ні, але в палаці французького губернатора в місті Альжир провів він переговори з представниками як автохтонного, так і французького населення. Як виходить з пресових комунікатів, переговори закінчилися 0:0, на що вказують криваві заворушення після від'їзду Гю Молле до Парижу.

Питання Альжиру не таке просте, як хотіли б його бачити протиколоніялісти, кладучи в засаді зовсім слушну тезу, що кожний нарід має повне право на самостійність. Але поки застановимося над цим питанням у відношенні до Альжиру, до речі буде пригадати історію цієї країни за останніх сто років.

Альжир лежить між Мароккoм та Тунісом і є, за вийнятком Південно-Африканського Союзу, найбільшою европейською колонією в Африці. Франція почала колонізувати Альжир 1830 р. після розвалу турецької влади. Туніс прийшов на чергу через 30 років, а Марокко через 80. Альжир має сьогодні коло восьми мільйонів населення, в тому числі півтора мільйона французів, між якими є колоністи італійського, еспанського та іншого походження.

З чисельного відношення французів, арабів та берберів постає зовсім невірний образ господарської, цивілізаційної та політичної структури країни. Справді, французи становлять тільки одну восьму частину, населення, але рівночасно є найактивнішою частиною населення в згаданих ділянках життя. В своїх руках вони тримають майже все сільське господарство, торгівлю, промисл і транспорт. Треба ствердити, що Франція не занедбала ніякої нагоди, щоб піднести рівень життя автохтонного населення. В поборюванні пошестей та інших недуг, у розвитку транспорту, шкільництва, культурних надбань і т. п. зробила Франція дуже багато.

Але, не зважаючи на всі зусилля, культурна, господарська, а зокрема політична відсталість автохтонного населення не дає можливости запровадити в цій країні приблизно демократичний та парляментарний лад в европейському значенні. Такий лад не відповідав би попросту соціологічній дійсності. Сепарація Альжиру від Франції чи його повна автономія принесли б безпощадну масакру европейців, без ніяких виглядів на створення життєздатної арабської держави. Припущення, що тоді Альжир став би вогнищем анархії та безладдя, є більше як певне. Доказом цього є характер теперішніх кривавих розрахунків, які не мають ніяких політичних цілей і ніякої організованости, що вказувала б на якийсь ідейний їх підклад. Навіть коли французи й виявляють бажання до переговорів, то вони не знаходять жадного партнера. Ватажки повстанців, Мустафа бен Буляйд, Адюлі Адюль чи Ляґур Абес — це знамениті вояовики, що добре знають прастару арабську воєнну штуку, але ніякі політичні провідники. На чолі 8000 повстанців вони вміють тримати в жаху 150-тисячну французьку армію, нищити фарми, домашній скот, фабрики і навіть убогі хатини арабів, щоб в цей спосіб примусити їх іти разом з ними.

Знавці альжирських відносин вважають, що анархії прийде кінець аж тоді, коли автохтонне населення буде менше боятися повстанців, як французів.

Наладнання альжирського конфлікту лежить в інтересі не тільки Альжиру та Франції, але й всього вільного світу та його мілітарної боєздатности. Французькі політики за каварняними столиками, які керуються гаслами Французької революції у відношенні до Альжиру, забувають про одне, а саме про те, що на анархії та безладді користає спільний ворог вільного світу — комунізм. Куди жахливіший за французький колоніялізм. І це повинно бути спонукою для розв'язання питання Альжиру.

Нестор

Роман Смаль-Стоцький

ПОТРЕБА ПЕРЕСТОРОГИ

Сумління наказує мені забрати слово в справі, що вже давно лежить мені каменем на душі, і голосно та ясно перестерегти наших американців-співгромадян.

А справа ось в чім. По капітуляції Німеччини почали переходити і досі переходять різні совєтські громадяни на сторону вільного світу. Є між ними високі урядовці совєтського міністерства закордонних справ, є старшини армії в ранзі полковників, є визначні старшини політичної поліції, журналісти й всякі інші професії є також заступлені. З відкритими раменами приймає їх вільний світ, а зокрема наша Америка. За тих кілька років, що минули від капітуляції, навряд чи є в Америці впливовий журнал, у якому не співпрацював би якийсь совєтський утікач московської національности, як коментатор совєтського життя. Є установи у Вашингтоні, куди московські втікачі безпосередньо або посередньо дістались як дорадники або співробітники, є теж впливові університети, навіть католицькі, у яких вони нині „співпрацюють". І друком, і пером, і живим словом вони проявляють „кипучу" діяльність, що відповідно впливає на формацію різних поглядів американської публічної опінії.

Я уважно перечитую статті й інтерв'ю тих новоприбулих московських утікачів, і поволі склалося у мене дивне враження і тривожне підозріння. Поперше, вражає, що більшість тих утікачів — це завзяті москалі. Подруге, між ними немає ні одного дійсного „лібералa" чи „демократа" щодо немосковських народів, хоча вони виросли в країні, яка, хоч на папері, має федеральну конституцію шістнадцяти н а ц і ональних республік, ще й з десятками національних автономних республік та областей. Потретє, майже всі вони або систематично замовчують національне питання в Совєтах або його легковажать. Нарешті, почетверте, в своїх писаннях вони систематично впроваджують офіціяльну комуністичну термінологію і, зокрема, популяризують в англійській мові термін, такий дорогий Москві, як „совєт піпл", що заселює „край побудованого соціялізму..."

Насувається питання: як це так, що між тими московськими еміґрантами немає людини типу Федотова, що шанує людську гідність немосковських націй? Що немає ані одного щирого народоправця? Як це так, що всі вони негайно зійшлися із старою московською реакційною еміґрацією у вільному світі, зокрема в Америці, і разом з нею створили єдиний спільний фронт російського аґресивного імперіялізму проти всіх немосковських народів, поневолених Москвою? Як це так, що вони не бачать жадного іншого завдання для використовування, здобутої втечею з-під Совєтів, американської свободи, — як тільки галасливо творити й зміцнювати загрожений і надщерблений фронт старої, реакційної, російської еміґрації проти самостійницьких і демократичних змагань неросійських націй, поневолених російським комунізмом? І то де? В Америці Вашінґтона, Джефферсона і Вилсона, на батьківщині свободи й самовизначення націй! Чи це не чудасія? Чи це не дивне явище, що заслуговує на увагу нас усіх?

Я маю певний досвід уже довгого життя. І тому, придивляючись цілій цій метушні найновіших московських втікачів з СССР, насуваються мені різні думки. Безумовно, між ними є напевно люди, які втекли відтіль, керовані своєю ворожістю до совєтського режиму, чи дійшовши до краю нервової напруги, чи розчарувавшись в червоних богах, яким раніше вірили були. Так само треба припускати, що дійсно є між ними втікачі, люди, які „бона фіде" підпали під вплив чорносотенної старої російської еміґрації, опинившись тут посеред неї і не дуже орієнтуючись в проблематиці свободолюбних національних підсовєтських еміґрацій. Проте, поруч із признанням моменту чесности і щирости у тих втікачів, не можна виключити можливости, що зазначена вгорі діяльність московських підсовєтських втікачів, зокрема їх спрямування в Америці проти змагань немосковських націй, це не сліпий припадок. Тому й логічне припущення, що, поперше, та діяльність може бути керована відповідними чинниками з Москви, а між тими втікачами можуть бути найвищого рівня аґенти; подруге, та діяльність може бути частиною загального пляну Москви для боротьби з немосковськими націями та їх еміґраціями у вільному світі, зокрема в Америці; вона може мати завдання створювати проти діяльности справжніх демократичних і революційних центрів „другий фронт" тут, в Америці ,і ослаблювати їх боротьбу проти совєтської Москви витрачуванням часу й грошей на оборону проти наступу, клевети і брехні російського імперіялістичного фронту; потретє, стара московська еміґрація використовує голос „новоприбулих" москалів, як „вокс популі" — голос народу — має російського, чи пак „совєтського, народу" в обороні „єдиної й неділимої" для скріплення різних москвофілів у З'єдинених Державах та відповідного натиску на американську зовнішню політику — а це є водночас і політичною ціллю Совєтів.

Тому треба перестерегти наших співгромадян-американців, і в інтересі американської нації порадити їм, щоб вони не підходили до всіх втікачів, між якими можуть бути аґенти Москви, з великодушними ідеями Джефферсона щодо основної доброти кожної людини і їм сліпо вірили. Не можна недоцінювати сприту Москви в ділянці політичної провокації і треба уважно слідкувати за грою майстрів політичних підступів й інфільтрації.

ВУГІЛЛЯ

Для фабрик в Европі 1955 рік був найкращим післявоєнним роком. Продукція сталі і автомобілів, хемікалій, вугілля та інших товарів виявляє рекордові числа. В загальному образ в Европі такий: продукція йде вгору, ціни йдуть угору, а безробіття спадає.

Правда, в цьому великому господарському піднесенні є одна небезпека — інфляція. Доказом цього: упадок франка на чорному ринку Франції вже в останніх тижнях (один долар — 400 франків); Італія за останній рік збільшила свою заборгованість на 550 мільйонів лір — до 7 більйонів; Англія в останньому році імпортувала на 768 мільйонів фунтів більше, ніж експортувала, з м е н ш у ю ч и свої долярові резерви на 25% і зуживаючи свою продукцію для власної крайової консумпції (в останньому році, між іншим, купили 1.335.000 телевізійних апаратів); Швеція мала в останньому році 50 мільйонів долярів промислового дефіциту; теж і Бельгія, хоч її ситуація з кожним роком поліпшується, має державного боргу на понад 6 більйонів долярів. Єдина Німеччина, яка зуміла збудувати долярову резерву на один з третиною більйона долярів. Але це не заслуга самої Німеччини, хоч її виразхувана ощадність допомагає цьому (як подає преса, німецький міністер фінансів Фріц Шефер відмовляється платити фінансові зобов'язання Німеччини до НАТО), а в головному заслуга широкозакросної американської допомоги.

Господарське пожвавлення в Европі характеризується продукцією вугілля. В продукції вугілля передують З'єдинені Держави Америки, які продукують річно коло 500 мільйонів тонн. Важливість вугілля в господарському житті країни характеризує факт, що саме вугільна промисловість була першою, яку знаціоналізовано в Англії. Що більше, саме вугільну промисловість в Англії піддано тепер реорганізації з уваги на більшу продуктивність. В останньому часі преса по-

(Закінчення на стор. 7-ій)

ТИ ЗНОВУ СНИЛАСЯ...

Ти знову снилася мені.
Дитинство... Степ в росі...
Волошки вплетені рясні
В твоїй важкій косі

І небо чисте й голубе
Над сном гарячих трав.
За сині очі я тебе
„Волошкою" назвав.

І зникла ти серед ланів
Не вчора, не торік.
А голос дальній твій дзвенів
У серці цілий вік.

Вишневий цвіт ,села Глодос
Я в сні лиш поверну.
В цвіту степів, у сяйві рос
Я чув тебе одну.

Через літа, шляхи круті
Мене ти не знайшла...
А ти завжди в моїм житті
Волошкою цвіла.

ТЕРЕНЬ МАСЕНКО

О. Дереш

ВІВЧАР

(3)

— „Ну, чого гарячишся старий, чи не бачив оленя? Адже ще не пора на нього полювати. Не бачиш, який він худий. Боки запалися, як у вола в лихого господаря. Їж, їж, не бійся, я нині не до тебе маю діло. За шкоду й так Сільвінія заплатить, бо кажуть пани, що ти — панський звір і приналежний до їхніх лісів. Та ще які пани! Багатирі, що з'їжджаються з далеких, навіть заморських країв, цісарських та королівських дворів, щоб на тебе полювати. А нині навіть бідний вівчар не має охоти стріляти на тебе. Ти король восени, коли в тебе на голові королівська корона і ти ходиш женихатися, прибраний, як молодий до шлюбу. А тепер здалека й не пізнати, чи ти віл, чи олень. Ну, споживай спокійно, не оглядайся на боки, бо завтра й сіна не стане, як господар його до стодоли забере. Треба буде тоді порпати замерзлий сніг, а мох не такий смаковитий, як сіно на царині. Та бачу, що ви вже добре під'їли оборіг. Клясти буде господар, як побачить шкоду. Ще й попали на сіно найбільшого скупаря, що за стебелинку буде правуватися пів року. Він заціднить за сіно, як за рідну матір. Тільки того сусідного оборога не рушайте, бо то бідняги. Діти його обсіли, як воробці пшеницю. Гарує бідолаха від рана до сумерку, та щось йому не везе. Го! Го! А чого ж ти ланю так вдарив головою, аж ревнула з болю? То вона тобі на любощі восени добра — та ба, щоб одна, але ти збираєш стадо з кількох, як турецький султан жінки в гаремі, та ще борешся за них — а тепер відганяєш її від оборогу та ще й чужого. Добрий з тебе муж, нема що казати. Ти все думаєш, що ти й взимі король. Ану, покажи свою корону! Лиса в тебе голова, як в нашого старого паламаря. Нема чим пишатися тобі. В тебе зима забрала роги так, як новий староста печатку в нашого війта. Приїхав автом до села, скликав громадську раду, сказав просто з моста, що війт нездалий, бо не тримає з польським урядом, та й звелів віддати печатку. Війтові спочатку соромно було, ходив із спущеною головою, сумував. Аж люди розрадили, що він був громадський війт, який не корився волі панів. Тяжкі тепер часи настали, оленю, не тільки для тебе, але й для нас. Грозив староста, що читальню замкне, приказав на кооперативі польську вивіску вивісити. В суді кажуть по-польськи присягати, поліція за дрібничку кару пише. Хочеш докупити кусок панського поля, або хоч би дорожником стати, то кажуть метрику принести від польського священика, що на польське перейшов. Цурайся свого, то вигідніше жити будеш. Та не думай, що ми настрашилися погроз. Не з такого ми трусливого роду. Не одно горе пережили, то й це перебудемо. Ми тверді, як та гірська скала. Мільйони крапель мусить впасти на неї, щоб вижолобити дірку. Ну, вже бачу, що ти наївся. Іди відпочивай та пусти серни, щоб також поснідали".

Старий вівчар з собакою ввійшов в старий ліс. Сонце піднялося вже доволі високо вгору і кидало ясні плями на притінений деревами сніг. Тихо й безшелесно стояли дерева. Відпочивав по важкій бурі старий бір, спав зимовим сном. Тихою, майже нечутною ходою йшли чоловік і собака, обидва заслухані в тишу, обидва насторожені й чуйні в країні грубого звіря. Перейшовши невеликий горбок, ввійшли в покритий сумерками широкий звір. Собака нараз насторожилася й почала юшити, втягуючи глибоко повітря. — „Чи не дики?" — промайнула думка у вівчаря. І він відрухово зняв стрільбу з плечей. Ідучи поволі й розглядаючися, спинився біля широкого бука. Поклавши руку на голову собаки, запримітив, що вона вся дрижала. Ледве чутне скимління видобувалося з її горла, і вона далі нюшила, витягнувши голову в одній напрямі. Вівчар і собі почав вдивлятися в той бік.

На другім боці горбка, на відкритому місці стояло стадо диків. На прогалині снігу було мало, бо звіяв його вітер, і дики рили землю, шукаючи поживи. Чорними плямами бовваніли грудки землі. Тримаючи собаку на припоні, схилившись майже до самої землі, вівчар присунувся обережно до самого гущавика, що ріс на краю звору. Спустивши собаку з припони, поклепав її по боці й пхнув вбік від стада. Собака, розуміючи бажання господаря, побігла схилом горбка і майже з противної сторони кинулася на стадо, яке, здивоване несподіваною напастю, пішло врозтіч. Тільки старий дик, клепаючи щелепами, атакував собаку, що заступила йому дорогу. Пес відскочив убік, завернув майже на місці й спробував зловити дика за задню шинку. Та дик все йшов у чолову атаку, не допускаючи ворога до слабого місця. Пес то прискакував, то відскакував, щоб не попасти під вістря шабель та клепаючі щелепи. Боролися між собою зручність і сила, два досвідчені в боротьбі грачі, використовуючи кожний лихий скок, запізній зворот, необережний рух.

— Ох, пропоров собаку! — злякався на хвилину вівчар, коли пес, ударений в бік головою дика, пролетів кілька кроків у повітрі й важко впав у пухкий сніг. Та поки дик підбіг до собаки, вона вже була на ногах, відскочила в сторону й, віддячуючись за важкий удар, зловила дика за задну ногу. Дик трусив собою на всі сторони, але собака держалася цупко гострими зубами, немов кліщами. Вівчар приготовлявся до стрілу, чекаючи на догідний момент, щоб дик повернувся до нього боком.

Вважай, вівчарю, стріляй цільно, бо буде лихо!..

Вівчар був спокійний, не дрижали ні стрільба, ні рука. Не першина йому була стріляти до грубої звірини. Пролунав постріл, дик пробіг кілька кроків і звалився на землю. — „От добрий стріл! — промовив сам до себе вівчар, підбігаючи до дика. — І шаблі гарні й добрий в тілі. То втіха буде в хаті!" — І радість та втіха огорнули старого мисливця, що заспокоїлася його пристрасть до ловів.

... Не тішся передчасно, вівчарю, бо в не саму середину комори попав стріл, а дик не одну вже кулю носить, що йому салом заросла. Не з одної він уже халепи вискочив. Він — старий борець і не вмирає від першого стрілу. Бережися, вівчарю, бо буде лихо! Крук перший крякав над тобою, коли ти на лови йшов...

І сталося лихо. Коли вівчар був уже коло дика, він нараз піднісся, немов умерлий з труни, кривавими очима запримітив людину, кинувся на неї всією силою і збив її з ніг. Шаблею запоров в ногу, прорвав ремені від ходака, сукняні биті штани й розтяв тіло від стопи до коліна. Розмах кинув дика ще на кілька кроків вперед, і він упав на сніг, що зачервонів від його крови. Там лежав непорушно чорною масою. Вівчар очуняв з переляку, звівся на ноги і в тійже хвилині присів на землю, чуючи дошкульний біль.

ТРИБУНА У.Н.СОЮЗУ

Рік II. Лютий 1956 Число 2.

„СОВЕРШИШАСЯ"

22-го лютого цього року, саме в „день Батька своєї країни" Джорджа Вашингтона, сповнилося 62 роки з того часу, коли — кажучи заголовним терміном із повідомлення про цю подію в „Свободі" з 1-го березня 1894-го року — „совершишася" найбільше діло американських українців — Український Народний Союз. „Дня 22-го лютого 1894-го року — пишеться в повідомленні в цитованій „Свободі" — у тому самому дні, коли вся Америка обходить річницю народин славного Вашингтона, неустрашимого борця за волю і права людства, зійшлись у пенсилвенійському місті Шамокін делегати українських братств і патріоти-українці з усіх сторін, благати Господа, щоб допоміг щасливо почати важливе діло, діло заснування Українського Народного Союзу". Описуючи церковну відправу та перебіг перших, конституційних зборів УНСоюзу, „Свобода" в цитованому числі коментує: „Не одному сльоза радости покотилась з очей . . . Хто б міг сподіватись пару років тому, що українець, який втік з обіймів біди і нужди, з невільничого гніту, розгорне так скоро віками придавлену силу українського духа! Хто б погадав, що під полатаною сірячиною або гунькою криється благородна душа, спосібна до всього доброго, гарного і корисного, якщо вона звільниться з кайданів гніту і рабства . . ." Опис цей попереджено цитатою Шевченка: „І, о диво, трупи встали і очі розкрили! І брат з братом обнялися і проговорили — слово тихої любови!"

Це було 62 роки тому, коли в шахтарському пенсилвенійському містечку Шамокін „совершишася" та подія, що стала історією і долею американських українців — Український Народний Союз. Зродився він з великої ідеї, з братньої любови та з великого бажання допомогти собі самому і своєму народові, допомогти всіми можливими засобами, а в першу чергу єдністю, зорганізованістю, ідейною та відданою працею і творчістю та жертвенністю. Це було справжнє народження „Американської України".

Від того часу пройшло 62 роки і ми на кожному кроці нашого спільнотного життя бачимо благословенні плоди і наслідки того великого діла. З невеличкої організації, яка в дні її створення мала 439 членів та 220 долярів майна, Український Народний Союз за 62 роки виріс у могутню „українську заморську твердиню" із понад 71,000 членів та понад 18 мільйонами долярів майна.

Це тільки дві конкретні цифри, бо в жадні цифри не можна вбрати тієї величезної праці, яку виконав УНСоюз і його членство, як і рішальних наслідків тієї всебічної праці для української спільноти в Америці і теж не в малій мірі для всього українського народу, ставши — за словами американського коментатора — „гордістю і надхненням для українців у всьому світі".

Проте, величезні завдання і роля Українського Народного Союзу для нашої спільноти і для українського народу ще далеко не завершені. Ще бо сотні тисяч людей української крови на цій землі не включились в зорганізоване життя і працю Українського Народного Союзу, ще далеко не використано всі існуючі можливості нашого розвитку і творчости на поодиноких ділянках нашого життя і, вкінці, український нарід все ще в неволі і все ще потребує нашої максимальної допомоги і підтримки.

Тому то й сьогодні, відзначаючи 62-гу річницю заснування Українського Народного Союзу, можна дослівно повторити заклик „Свободи" із першого числа після цієї історичної дати, себто з 1-го березня 1894-го року:

„А тепер, дорогі браття, як уже зібралось нас велике число і як заложено Союз, вступайте до нього громадно, бо це тільки для Вашого добра і на Вашу користь. Ви, яких досі оплакувала Україна-мати, як пропавших, дайте про себе знати світові, що Ви живете і що тут, у вільній Америці, українське народне життя б'є живою струєю. Важливий крок уже зроблено, Український Народний Союз засновано, український нарід воскрес із мертвих в Америці . . ." Докажімо, що він воскрес, аби жити і творити повнотою своїх сил і назавжди!

Д. Галичин

ЩО ДОБРОГО Я ЗРОБИВ СЬОГОДНІ?

Америка обходить цього року велике свято — ювілей 250-ліття народин Бенджаміна Франкліна, великого державного мужа, дипломата, вченого, філософа, винахідника, письменника, журналіста.

В його біографії згадується про те, що він кожного ранку вписував до свого денника такий запит: Що доброго я зроблю сьогодні? А ввечорі він знову вписував до свого денника: Що доброго я зробив сьогодні? Він ставив такий запит і відповідав на нього.

Приклад цей аж напрошується, щоб ми його наслідували кожного дня в нашій праці. Приглядаючись бо нашому організаційному житті на поодиноких ділянках, ми завважуємо недомагання на кожному кроці. — Наприклад, коли брати до уваги час останніх десятьох років, то в ньому зайшли великі зміни, що їх можна було завважити головно по закінченні 2-ої світової війни, коли то наше організаційне життя було пожвавлене та посилене на всіх ділянках приїздом десяток тисяч нової іміграції. Та це велике пожвавлення тривало всього кілька років, від 1948 до 1953 років. В останніх двох роках зайшла знову зміна на гірше і тепер знову спостерігається помітне послаблення в розвитку нашого організаційного життя. Немає вже цієї активности, цього зацікавлення, цієї свіжости думки, цієї численної участи, а що найважніше, цієї жертвенности, які можна було завважити в перших роках після приїзду нової іміграції. Натомість чуємо вже щораз частіші нарікання на брак людей до громадської праці, на брак жертвенности з боку багатьох громадян, і то таких, що якраз тепер могли б і повинні би жертвувати більше, ніж це було в початках їхнього приїзду на американську землю.

Цей брак активних і жертвенних працівників дається відчувати на кожній ділянці нашого громадського життя. Він дається відчувати теж і в нашій організації, в УНСоюзі. Упродовж перших п'ятьох років після приїзду нової іміграції, а саме, в роках 1948-1953, ми збільшували нашу організацію кожного року на кілька тисяч членів, а вже роки 1954 і 1955 позначилися наглим послабленням організаційного членського руху. У тих двох роках ми не потрапили збільшити організації навіть на 1000 членів.

Яка ж причина такого стану? Чому тепер ми збільшуємо організацію впродовж цілого року тільки на кілька сот членів, тоді, коли ще так недавно ми потрапили збільшувати організацію на кілька сот членів тільки впродовж одного місяця? Очевидно, можна подавати різні причини на такий стан, але заходить питання, чи можна вважати ці причини оправданими. Наприклад, знаємо, що свідому частину нашої нової іміграції вдалось зорганізувати скоро і без більших трудів, а ті, що досі незорганізовані, представляють собою елемент, що тяжкий до організування, що не може чи не хоче бачити в обезпеченні принаймні свій власний інтерес, як уже не інтерес нашої спільноти. Та чи цей факт повинен бути причиною аж такого великого застою в організуванні нових членів, коли взяти до уваги, що навіть перед приїздом нової іміграції ми діставали для УНСоюзу більше нових членів, ніж дістаємо їх тепер?

Наш власний інтерес в обезпеченні, а ще більше інтерес цілої нашої спільноти не може оправдати теперішнього застою в організаційній ділянці УНСоюзу. Подуймаймо тільки, скільки добра ми могли б зробити для нашої спільноти, якщо ми мали б організацію, що нараховувала б сотки, а не десятки тисяч членів. Возьмім під увагу тільки одну ділянку праці УНСоюзу — його видавництва англійською мовою.

УНСоюз видав на протязі десятьох років дев'ять вартісних книжок, які ширять правду про Україну, які, як це писав один рецензент, помагають знаходити зв'язок між англосаським світом і українським народом. Та чи можемо ми бути вдоволені кількістю згаданих видань? Як багато більше добра ми могли б зробити для визвольної справи українського народу, якщо та кількість видаваних нами книжок була б кілька разів більшою!? А вона може бути такою, якщо тільки ми працювали б краще, якщо тільки ми подбали б про відповідне збільшення членських рядів.

Кількість книжок, що ми їх видамо в будуччині, залежить тільки від нас самих. Ми могли б цю кількість значно збільшити, якщо тільки ми виказали б більше праці в користь нашої організації. Щоб так сталось, ми повинні кожного дня ставити собі запит: Що доброго я зроблю сьогодні для УНСоюзу? Не тільки ставити такий запит, але і давати на нього належну відповідь нашими ділами. А робити добро для УНСоюзу, значить, діставати для нього якнайбільше нових членів. Коли б згаданий тут запит ставив собі кожного дня кожний член Союзу, а одночасно відповідав на нього працею над збільшенням членських рядів, тоді ми скоро подвоїли б кількість членів в УНСоюзі.

КОЖНИЙ ЧЛЕН ОРГАНІЗАТОРОМ!

Ще ніколи не видано стільки пропагандивного матеріялу про УНСоюз, як видано його в 1955 році. Кожного місяця в „Свободі" присвячено союзовим справам дві або й чотири сторінки, вислано до Відділів найновіше видання брошури „Факти про УНСоюз", поміщено союзові оголошення в газетах і річниках інших організацій, А по році такої інтенсивної пропаганди, УНСоюз зріс тільки на 530 членів!

Це не значить, що в минулому році приєднано лише 530 нових членів. Приєднано їх далеко більше, але вони заповнили опорожнені місця в організації, а 530 членів — це була надвижка над втратою. Це ж природне явище, що старші віком члени вимирають, а молодші виплачуть свої 20-річні грамоти. Чим більша організація, тим більше подібних втрат в членстві вона поносить, а на місце втрат треба діставати щораз більше нових членів кожного місяця.

Маючи на увазі стільки союзових оголошень, треба признати, що були одиниці, які самі зголошувались в члени УНСоюзу, але таких випадків було дуже мало. Бо хоч як можуть бути поширені оголошення в пресі, радіо чи телевізії, до майбутнього члена треба таки комусь прийти і вписати його в члени. Оголошення тільки підготовляють поле для організатора, а організатором може і повинен бути кожний член УНСоюзу!

„Як приєднати нового члена? Як виповнити членську аплікацію? Що обіцяти майбутньому членові? Як стоїть УНСоюз в порівнянні з іншими подібними організаціями?" Такі і подібні запити приходять від членів, які набрали охоти спробувати свого організаторського хисту. Таким охотникам головна канцелярія негайно висилає інформативні друки в надії, що ці друки не охолодять запалу нового організатора до праці. Правдою є, що організаторові потрібно знання, якого не можливо набути за одну добу, якщо він досі не цікавився справами УНСоюзу.

Про потребу життєвого забезпечення, про різницю між асекураційною компанією та братською допомоговою організацією, як і про УНСоюз в загальному пишеться в „Свободі" кожного місяця. Кожний місячний звіт головного касира передає важливі інформації читачам „Свободи". Треба лише тримати себе в курсі справ, щоб набути знання про УНСоюз. Це знання відкрите кожному членові, який бажає поділитися ним з не-членом і переконати його про доцільність стати членом УНСоюзу. Тисячі примірників брошури „Факти про УНСоюз" розійшлися по Америці і Канаді, а в брошурі описані членські обов'язки і користі, що випливають з членства. Нема нічого закритого або таємничого про УНСоюз, а всі інступні кожному, хто нею цікавиться. Отже, нема причини, чому кожний член не міг би набути таких інформацій, які йому потрібні, щоб зайнятись організацією нових членів.

Кожний член має свою членську грамоту. Якщо він вміє пояснити не-членові свою грамоту, то він може теж приєднати нового члена. Треба тільки охоти і віри в себе, а при цьому не забувати, що УНСоюз збудували члени, які теж не мали жадних кваліфікацій.

Г. Герман

ВИЯСНЕННЯ І ПОРАДИ

Відділові Секретарі: В останніх двох тижнях вислано з головної канцелярії кожному Відділові по одному примірникові статуту і по кілька примірників брошури „Факти про УНСоюз" англійською мовою. Просимо присилати замовлення на брошуру для поширення її між народженими в Америці українцями.

Бажаємо пригадати Секретарям, щоб перевіряли членські аплікації перед висилкою їх до головної канцелярії. Забагато аплікацій приходить неправильно виповнених і такі треба звертати секретарям до справлення. До кожної нової аплікації треба додати організаторську картку.

Спадкоємці під Совєтами. Не можемо висилати посмертної допомоги спадкоємцям, які живуть поза залізною заслоною, бо з ними не можливо нав'язати контакту і нема запоруки, що посмертна допомога буде їм доручена. Головна канцелярія примушена задержати в сирітськім фонді усі посмертні допомоги, що належаться спадкоємцям поза залізною заслоною. Члени повинні заглянути до своїх грамот і поробити відповідні зміни в спадкоємцях, які живуть під Совєтами або які повмирали.

Зміни на членських грамотах. Зміни спадкоємців, зміни прізвища, зміни кляси забезпечення, і всі зміни, що треба зарекордувати на членській грамоті, вимагають відповідної аплікації і грамоти. Ніколи не треба посилати до головної канцелярії грамоти без аплікації або аплікації без грамоти, бо це потягає за собою витрату часу на зайву переписку.

Переступні листи. Відділи можуть видавати переступні листи тільки своїм членам, а ніколи членам іншого Відділу. При виставленні переступного листа відділовий секретар повинен точно перевірити дату, до якої даний член вплатив свої внески до Відділу. Помилка на переступнім листі потягає за собою прикрості для члена і для Відділу, до якого даний член переходить. Якщо відділовий секретар видав членові переступного листа, то не повинен побирати більше вкладок від даного члена, бо його вкладки належать до Відділу, до якого він переходить. Член, який жадає переступного листа, повинен заплатити вкладки у своїм Відділі до кінця того місяця, в якім він зажадає переступного листа.

Додаткові грамоти. Кожний дорослий член платить вкладки, які включають оплату на фонди по 15 центів місячно. Ці фонди включені у вкладці, що подана на грамоті. Якщо член вибере додаткову грамоту, то на додатковій грамоті нема приписаних фондів, бо на фонди, так як за „Свободу", треба платити тільки на одній грамоті. Тому на додатковій грамоті поставлена така вкладка, яка подана в „рейтбук", без ніяких додатків.

Г. Герман

ОДНА ІЗ БАГАТЬОХ СОЮЗОВИХ РОДИН

На цій світлині видко „Союзову родину" в буквальному значенні: Маму, її дітей і внуків. Всі вони — члени 307 Відділу УНСоюзу в Бостоні, Масс. Евдокія Старушок, яка стала членом того Відділу у 1933 році — тому 23 роки! — вписувала до свого Відділу УНСоюзу всіх своїх дітей і внуків, як вони тільки появились на світ! Вона може послужити тепер прегарним прикладом для всіх українських жінок, як-то своїх дітей і внуків, всю свою родину можна втримувати в громадсько-організаційній єдності та защеплювати їм свідомість свого українського роду і своїх обов'язків супроти батьківщини батьків своїх на американській землі — через приналежність до Українського Народного Союзу.

РОЛЯ ЖІНКИ В УНСОЮЗІ

У попередньому числі „Трибуни УНС" віддано багато місця зокрема праці й ролі жінки в житті Українського Народного Союзу та підкреслено її теперішні й майбутні завданя в цій організації. Жіноцтво бо будувало цей наш Союз у своїх домах і родинах.

Коли на одній конвенції вибрано М. Черемшак містоголовою УНСоюзу, жіноцтво починає виявляти заінтересування і працю для УНСоюзу теж і поза домом. Містоголова М. Черемшак в р. 1908 видає до жіноцтва окремий заклик, в якому, між іншим, говориться таке: „Як хочемо, щоб українські діти були добрими, працьовитими, то в першу чергу треба старатися, щоб матері такими були". Так писала до своїх посестер перша містоголова УНСоюзу, так вчила наших матерей майже п'ятдесят років тому урядничка найбільшої тоді і тепер братньо - запомогової організації. Ці слова були актуальні тоді і є актуальні сьогодні. Вже тоді, 50 років тому, жінка надала УНСоюзові характер не лише запомогової, але і патріотичної суспільної та виховної організації. Далі в цитованій відозві сказано: „Мужі наші сваряться то за віру, то за священика, то за „йор", то за „йори", а діти пущені самопас ростуть бурянами". (Проп. Книга, стор. 128). Тими словами М. Черемшак визначила ясно ролю української жінки в УНСоюзі. Тими словами закликала вона своїх посестер до більшої уваги для молоді, з якої мало вирости здорове тілом і духом покоління.

Це все ділялось десятки років тому. А як є тепер? УНСоюз виріс і розбагатів. Він перейшов 71,000 членів, з чого 25 відсотків становлять члени-жінки. Але і роля жінки в УНСоюзі поширилась, бо і сама жінка не та, що була тому 50 чи 60 років. Світогляд та суспільна роля жінки перейшли еволюцію в цілому світі.

Українська жінка за останні десять років визначалась своєю працею зокрема в ділянці гуманітарній. Жіноцтво УНС положило багато праці при ЗУАДКомітеті, в переселенчій акції. В місцевостях, де були активні членки УНС, як в Шикаґо п-ні І. Подола, в Питсбургу п-ні М. Малевич, у Филаделфії п-ні О. Штогрин та інші в інших містах, там переселенча і допомогова акція ішла пожвавленим ходом, там можна було відчути ролю УНС.

Щодо виховного питання, то жінка в УНСоюзі також виказала багато національної свідомости. Діти кожної членки є в рядах УНС. Кожної суботи виходить, як додаток до „Свободи" англомовний „Український Тижневик", призначений для тут народженої молоді. І тут заслуга жінок- членок УНС. Жінки-матері домагались, щоб діти, які не володіють українською мовою, могли читати про Україну і українські справи в англійській мові. Жінка, як мати і виховниця, зрозуміла, в який спосіб можна хоч частинно розв'язати це трудне питання.

Зважившии наведені факти про ролю, яку відіграло наше жіноцтво в УНСоюзі, треба запитати: чому, властиво, в УНСоюзі є лише 25 відсотків жінок? Чи дійсно така організація, як УНС не має вже більшої притягаючої сили для нас, жінок?

Коли б кожна українська жінка завдала собі тільки малий труд бодай побіжно познайомитись з історією, завданнями та можливостями УНС для кожної української людини індивідуально та для української спільноти, от я глибоко переконана, що відповіддю на це питання був би масовий наплив жіноцтва в члени УНСоюзу.

Марія Демидчук,
головна радна УНС

† Д-р Лука Мишуга

АМЕРИКАНСЬКА УКРАЇНА

(11)

Ми тут, владико, зайшли самі, хоч незрячі. Але не зовсім ми ті самі, що „в краю", бо до того щось нам бракує. Бракує нам Бога, котрого ми розуміли б, котрого лиш по свому могли б чтити. Ти, владико, отець нам і тут, бо отець Української Церкви, хоч ми з заходу України, і не з твоєї дієцезії. Тож просимо: дай нам з краю духовних, дай благословення на будову церков, хай на чужині маємо все, чим свята наша Україна.

На те вислано зі Львова відповідь: Зложіть перше гроші до банку. Ну, і український іміґрант зложив. А коли це сталося, тоді львівський митрополит, пізніший кардинал Сильвестер Сембратович, вислав до Америки о. Івана Волянського,[23] що, прибувши разом з дружиною, осів у містечку Шенандоа в Пенсилвенії, де відправив на свято св. о. Николая, в четвер, 19 грудня 1884 р., перше наше богослуження. Там зорганізував першу українську парохію і першу українську церкву (в 1885 р.), якій дано назву св. Михайла.

Цю першу українську парохію можна вважати першим організаційним зав'язком серед українського народу в Америці. Це й підніс Михайло Павлик у своїй статті „Русини в Америці", вміщеній у ч. 1 львівського часопису „Товариш" з 1888 р., подаючи, що таке твердження не є нічим дивним, бо „українська церква в Америці відразу мусіла бути прибрана в усі світські культурні прикраси, практиковані в Америці і в українських читальнях у Галичині", і тому „годі її навіть рівняти з якоюнебудь церквою на цілій Русі-Україні".

Пізніше редактор „Свободи" о. Грушка перший почав об'їздити українські оселі в Америці й заохочувати іміґрантів будувати свої церкви, де б „могли почути і слово рідне і де б могли знайти розраду серця в не одних злиднях". Він об'-хав тоді всі важливіші українські колонії від Ню Йорку аж до Міннеаполісу, Мі., і Колорадо. В 1887 р. побудував церкву в Кінґстоні, Па., а в 1889 р. в Филаделфії, Па.

ПЕРЕД ПОЯВОЮ „СВОБОДИ"

З приїздом о. Волянського почали організуватись по різних місцевостях церковні комітети (звані теж церковні ради) для будови церков, і в той спосіб створено першу підвалину під організацію українських громад. В розмірно короткому часі зорганізовано парохії й побудовано церкви в таких громадах, як Джерзі Сити, Н. Дж. (1887), Олифант, Па. (1888), Шамокін, Па. (1890), С. С. Питсбурґ, Па. (1891), Мт. Кармел, Па. (1891), МкАдоо, Па. (1891), Филаделфія, Па. (1893), Рамей, Па. (1893).

Статистичне бюро з 1890 р. подає, що в Пенсилвенії було вже 10 греко-католицьких організацій з 7,400 членами.[24]

До помочі о. Волянському прибув у 1887 р. другий український священик з Галичини, о. Зиновій Ляхович, але того самого року помер. На його місце прибув о. Кость Андрухович. Четвертим священиком був о. Олександер Дзубай, що прибув в 1889 р. з Закарпаття і осів у Вилкс Баре, Па. В тім самій році прибув із Закарпаття василіянин о. Кирило Гулович, що осів у Фріленді, а з Галичини в 1890 р. приїхав пізніший основник „Свободи" о. Григорій Грушка, який осів у Джерзі Сити, Н. Дж. В тім самім часі прибув о. Т. Обушкевич. Потім почало вже напливати чимраз більше греко-католицьких священиків, але з Закарпаття під Угорщиною. В часі, коли основувано УНСоюз (1894 р.), було вже в Америці 30 греко-католицьких священиків, з чого 26 прибули з Закарпаття, а всього 4 з Галичини.

[23] О. Іван Волянський роджений 1857 р. в священичій родині в селі Яблонові коло Копичинець. В Америці був до 1889 р. В 1892 р. знов повернувся, але остався недовго. В 1896 р. їздив розсліджувати життя наших переселенців у Бразилії. Там у Ріо де Жанейро померла йому жінка на жовту пропасницю. Подав обширні відомості про місцевості з убивчим кліматом у Бразилії як осторогу, куди не треба їхати („Свобода", ч. 12, 1897). Під час української визвольної війни був місіонарем на Холмщині. Помер у 1926 р. як парох Дичкова, повіт Тернопіль, Галичина. Ближче про його діяльність:

1. „Ювілейний Альманах Укр. гр.-кат. Церкви", Филаделфія, 1934, ст. 12-13.
2. о. К. Андрухович: „З життя Русинів в Америці", Коломия, 1904 р.
3. „Свобода", ч. 21, 1904, ст. 11, 14.

[24] Як під [23] II, ст. 13.

УВАГА! ПРОГОЛОШЕНУ З ДНЕМ 1-го ЛИПНЯ 1955 РОКУ СПЕЦІЯЛЬНУ ОРГАНІЗАЦІЙНУ КАМПАНІЮ УНСОЮЗУ ПРОДОВЖЕНО НА ДАЛЬШИХ ШІСТЬ МІСЯЦІВ, ОТЖЕ ДО КІНЦЯ ЧЕРВНЯ 1956 РОКУ! ПРОДОВЖЕННЯМ ЦІЄЇ СПЕЦІЯЛЬНОЇ КАМПАНІЇ ГОЛОВНИЙ УРЯД, ПРИЗНАЮЧИ НА ЦЕЙ ЧАС ТЕЖ СПЕЦІЯЛЬНІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАГОРОДИ, ДАЄ НАГОДУ І ЗАОХОТУ ВСІМ ЧЛЕНАМ І ВІДДІЛАМ УНС ВИКОНАТИ Й ПЕРЕВИЩИТИ ПРИЗНАЧЕНІ ЇМ ОРГАНІЗАЦІЙНІ КВОТИ. ТОМУ: УСІ НА ФРОНТ ЦІЄЇ КАМПАНІЇ ЗА ДАЛЬШИЙ РІСТ НАШОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ, ЗА КРАЩЕ МАЙБУТНЄ НАШОЇ СПІЛЬНОТИ!

Ярослав Падох

ДО СУСПІЛЬНОЇ РОЛІ СОЮЗОВИХ ВІДДІЛІВ

Пройшов уже гарячий час щорічних загальних зборів союзових Відділів, і новий досвід збагатив наше громадське життя. Адже ж либонь немає більшої української громади в цім просторім краю, де б не було Відділу нашого Союзу й де б він не гуртував найбільш активних громадян. Тому, незалежно від більшої чи меншої діяльности союзового Відділу, його загальні збори, це подія в громаді, а його досвід це — здобуток всього місцевого загалу.

Хоч які скупі на слово наші союзові діячі і хоч як рідко вони поділяються своїм досвідом з ширшим загалом у часописних дописах, то все ж їхні радощі і смутки, їхні здобутки й невдачі виходять поза межі Відділів й стаються уділом громади. Бо ці Відділи це клітини нашого організованого, суспільного життя. На них і на подібних до них низових товариствах і спирається вся будова нашої національної громади. Від їх активности і успіхів у праці прямо залежить активність всієї нашої громади та її здобутки, як у внутрішніх, так і зовнішніх завданнях.

Бо мабуть ніколи не буде забагато повторювати і пригадувати, що побіч внутрішніх завдань, що їх наші Відділи мають у зв'язку з обезпеченевою роботою Союзу, на їх плечах лежить також дуже важливе завдання широкої суспільної праці в користь не тільки Союзу, чи самого Відділу, але для всієї нашої громади. Тим саме наш Союз визначався від самих початків його існування і те властне запевнило йому передове місце в нашому громадському житті в минулому і сучасному. Закинути традиційну вже віддану союзову працю для всієї громади, це було б зреченням великої громадської місії, що її поставили перед УНС його основники, це було б невибачним розтратництвом його доброї слави шести минулих десятиліть та великих можливостей, що їх має сімдесятитисячна союзова громада.

А вісті, які виходять поза зачинені двері відділових зборів, не все веселі. Скільки разів ми чуємо нарікання на чимраз то меншу участь членів у зборах та праці Відділів. Як же часто старші союзові діячі не без поважної причини сумно похитують головами, прирівнюючи теперішню активність членів з колишньою, хоч вона проходила в куди важчих умовинах індивідуального життя і збірної праці. І те невеселе похитування головами тим сумніше що впарі з ним не йде намагання змінити цей стан на краще.

Ніщо не дістеся без причин. Є деякі причини зменшення активности союзових членів, які важко перебороти. Наприклад, у великих осередках наших земляків члени союзових Відділів не обмежують своєї громадської активности до єдиного тільки Союзу. Молодечі, мистецькі, професійні товариства відривають їх від союзового гурту і йому вони можуть присвятити тільки частину свого часу і труду. Повінь цікавих імпрез, доповідей, вистав, концертів, академій тощо, успішно конкурують із союзовими сходинами і зборами й не можна заперечити, що їх вага для громадської справи не є маловажна. І тут можна тільки дбати про гармонійне поєднання союзової праці із працею інших громадських організацій і розумне розмежування завдань. Трагедії ніякої в тому не слід добачати навіть, коли б тому чи іншому Відділові прийшлося обмежити дотогочасну діяльність чи перенести вагу з одної ділянки на другу. Не будемо, наприклад, бити в дзвін тривоги, коли високомистецький театр професійних мистців-акторів сконкурує ще недавні аматорські вистави наших союзових Відділів. Нам тільки радіти підвищенням мистецького рівня життя нашої громади. Адже ж всі змагаємо до піднесення нашої спільноти.

Але є причини занепаду праці союзових Відділів, які дають притоку до докорів для самих їхніх діячів. Скільки у нас Відділів, які на дальше залишилися єдиними або одними з нечисленних організацій нашого життя в місцевій громаді і, хоч ніхто їх не перепинює в праці, вони остаються нечинними. Скільки таких, які взагалі не стараються знайти для себе якесь громадське завдання, збори яких сталися тільки вигідним засобом для секретаря збірки обезпеченевих вкладок. А тим часом стільки довкруги них важливих і наглядних громадських завдань, які аж напрошуються, щоб зайнятися ними.

Ось є поміж нашими Відділами довголітні, добре загосподаровані організації з сотками, а то й тисячею й більше членів. Господарні основники й запопадливі їх наслідники придбали поважне майно. Просторі домівки, а не рідко гарні доми, що сталися власністю Відділів, тільки рідко гостюють їхніх членів, та й то небагато. А тим часом місцеві організації молоді, чи те *Пласт, чи СУМА чи інші скитаються по чужих піддашшях*, які їм часто нема чим оплатити. Тільки подумати, яку велику громадську роботу зробили б такі Відділи, коли б заопікувалися одним, чи другим гуртом молоді. Прийняти б їх до власної хати, прийняти б гостинно, як власних дітей, як наших наступників з праці і союзовій і загальній громадській, та разом з нашими матеріяльними надбаннями передати їм наш громадський досвід, наші традиції глибокого прив'язання до всього, що рідне. Ось знайшлося для них місце на сторінках тісної „Свободи", чому мало б забракнути його в просторих кімнатах і домах наших Відділів, і в серцях тих, які тими домами управляють? Тільки подумати, скільки нового життя, нових завдань і нового запалу дала б таким Відділам опіка над гуртами нашої місцевої молоді.

Або ось інше страшенно важливе завдання: школа чи курси українознавства. В більших наших громадах ми маємо вже такі школи. Сотки і тисячі нашої шкільної молоді вчиться в них рідної мови, історії, культури й, що найважливіше, рідного духа. Ми гордимося тими школами і тими школярами. І вбачаємо оправдано в них тверду основу нашої національної громади в цім краю і надійних пересмників нашої боротьби за рівне місце України поміж народами і державами світу. Але скільки наших громад, і то счималих громад, не має таких шкіл. А скільки мали та й загубили їх через громадську недбалість. Чому б не зайнятися такою школою місцевому Відділові УНСоюзу? Чому б не статися її опікуном й опорою? Коли б такий Відділ не виконував вже ніякої іншої громадської роботи, ця одна дала б йому стільки завдань і стільки життя внесла б у його збори та засідання, що нічого було б йому жалуватися, що праця товариства підупадає, а члени ним не цікавляться. Знайти б тільки велике завдання, а за ним невідмінно прийде оживлення товариства та збільшення його членства. А чи може бути важливіше і почесніше завдання, як допомогти нашій молоді, що народилася або виростає поза межами України, набратися того рідного духа, якого ми привезли з рідного краю, від якого її відгородили залізними кордонами. Цій справі присвячував Союз в минулому багато трудів і коштів. А ось недавно заведено на „Союзівці" щорічні літні курси українознавства. Чому б нашим Відділам не піднятися того діла і тим не збагатити і громаду і своє власне товариське життя? Відділ, що зважився б на таке завдання, напевно, не мав би потреби нарікати на занепад його активности та байдужість членів.

Наведені приклади це тільки дрібний вирізок наших потреб і наших організаційних можливостей. Огорнувши зором усе многогранне наше громадське життя, знайдемо в нім десятки інших завдань, які ждуть на своїх виконавців. Не всюди вони такі самі. Кожна громада має свої особливі потреби й окремі можливості. Тому неможливо їх підмітити ні в часописній статті, ні в одному загальному пляні. Треба тільки відчинити двері наших відділових домівок на широкий громадський загал та глянути на його потреби глянути широко відкритими очима і що важніше серцем а тоді напевно знайдеться в нас рада і на неактивність Відділів і на байдужість їх членів.

ВІДДІЛ 176 УНСОЮЗУ ім. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА В ШИКАГО, ПІВДЕНЬ

Річні Збори 176-го Відділу УНСоюзу, ім. Тараса Шевченка в Шикаго-Південь, відбулися в дні 22-го січня 1956 року в приміщенні церковної галі св. Петра і Павла при Авалон Евеню. Збори відкрив голова Відділу п. С. Зелінка, який коротко з'ясував ціль Зборів.

Відтак приступлено до вибору Президії, яку вибрано з трьох осіб: О. Несевич, голова; І. Фурґаль, секретар, Г. Чомко, член президії. С. Зелінка, як голова, звітував перший, де в своєму короткому звіті подав перебіг праці за минулий рік.

П. С. Окрух, як секретар і скарбник, відчитав протокол з попередніх Зборів і подав перебіг праці за своєї каденції. Звіт Контрольної Комісії подав Григорій Чомко, ствердивши, що всі книги, ведені С. Окрухом, були в порядку.

Всі точки денного порядку нарад забрали не цілу годину, а дискусія тривала майже такий самий час. Більшістю голосів рішено вислати дол. 25 на будову дому в Мюнхені, покривши ту квоту з щомісячних складок по 10 цт. на посмертний фонд Відділу.

По дискусії вибрано нову Управу, до якої ввійшли слідуючі особи: Григорій Чомко, голова, Антін Бурдяк, містоголова, Іван Фурґаль, секретар, Степан Окрух його заступник. — Контрольна Комісія: Василь Зелінка, Осип Несевич, Іван Воробель. — Комітет Хворих: Степан Зелінка, Осип Скочипец, П. О. Несевич. Після переведення Зборів, за традиційним звичаєм, заприсажено новий уряд.

І. Ф-аль

ЖЕРТВЕННІСТЬ 5-го ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ, БРАТСТВА св. о. НИКОЛАЯ В АСТОРІЇ НЮ ЙОРК

В своїх сходинах напередодні роковин 22 січня — члени Братства св. о. Николая, 5-ий Відділ УНСоюзу в Асторії, Н. Й., започаткували збірку на залишенців, сироти й інвалідів в Европі та склали на руки п. І. Сидора такі пожертви: По дол. 2: Т. Матвіїв, М. Басараб, П. Іванчук, А. Палам, А. Климишин, М. Провода, І. Сидор, А. Бурдиґа, І. Драла, М. Стирановська, А. Гула, А. Левенець, Н. Микитин, О. Басараб, Н. Бреславський, В. Сененко, Г. Сидор, М. Галан, А. Дячук, Лев Ґалан, М. Підгірний, І. Булоуо, Н. Левенець, Я. Галатин, П. Левенець, Н. Левенець, П. Срібняк, П. Гарлов, С. Антонишин, А. Загоруйко, Г. Крук, М. Пишняк, В. Врублевський, А. Скиба, В. Чайка, С. Михлів, Н. Табака, А. Мартин, А. Борух, Р. Врублевський, Г. Семусь, М. Борис, А. Басараб, П. Барнич; — По дол. 4: П. Кузик, П. Дацишин, З. Марко, К. Чаверинська, А. Войтіховський, Н. Петрина, І. Буньо, М. Дмитренко, П. Командо, А. Тур, П. Гайовий, М. Врублевський, І. Карапура, С. Фігурський і Олійник. Згідно з волею жертводавців вислано до ЗУАДК до Феладелфії дол. 40, до Католицького Комітету на руки Преосв. Єп. Сенишина — дол. 40, та зокрема на сироти до ЗУАДК дол. 23. Гроші вислано негайно після переведення збірки до Филаделфії і до Стемфорду.

ANNUAL STATEMENT OF UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.—1955

ASSETS

*Bonds		$15,951,967.85
*Stocks		10,000.00
Mortgage loans on real estate		828,049.75
Properties occupied by the Society	$ 56,350.00	
Investment real estate	171,478.06	227,828.06
Certificate loans and liens		304,640.13
Cash and bank deposits (less Taxes held in Escrow—$2,409.25)		384,946.52
Cash and invested assets		$17,707,432.31
Premiums actually collected by subordinate lodges not yet remitted to Home Office		11,471.43
Life insurance premiums and annuity considerations deferred and uncollected		1,374.64
Interest and other investment income due and accrued		149,648.71
Total		$17,869,927.09

*Bonds—amortized or investment value.

LIABILITIES, SPECIAL RESERVES AND UNASSIGNED FUNDS

Aggregate reserve for life certificates and contracts		$12,687,798.00
Supplementary contracts without life contingencies (Orphans' Fund)		91,387.56
Certificate and contract claims: Life		23,634.02
Apportioned for payment to Dec. 31, 1956	$128,000.00	128,000.00
Premiums and annuity considerations received in advance		225,575.75
Commissions to fieldworkers due or accrued		8,748.00
General expenses due or accrued		1,475.00
Mandatory Security Valuation Reserve		81,025.96
Unexpired Subscr. to Official Publication		6,157.18
Total Liabilities		$13,253,801.47
Reserve for Contingencies	425,000.00	
Unassigned funds	4,191,125.62	4,616,125.62
Total		$17,869,927.09

GENERAL EXPENSES

	Insurance: Life	Investment	Fraternal	Total
Rent	$ 7,500.00	$	$	$ 7,500.00
Salaries and wages	74,873.23	3,065.24	5,866.34	83,804.81
Legal fees and expenses	284.17		882.47	1,166.64
Medical examination fees	2,746.50			2,746.50
Traveling expenses	2,297.97	942.55	11,945.37	15,185.89
Advertising	2,067.00		713.04	2,780.04
Postage, express, telegraph and telephone	3,350.02	292.00	1,121.96	4,763.98
Printing and stationery	10,618.80		7,737.03	18,355.83
Cost or depreciation of furniture and equipment	1,279.10			1,279.10
Rental of equipment	6,771.30			6,771.30
Lodge supplies less $1.00 from sales			1,583.28	1,583.28
Books and periodicals			318.27	318.27
Bureau and association dues			427.50	427.50
Insurance, except on real estate	985.74			985.74
Collection and bank service charges	276.01	3,306.81		3,582.82
Sundry general expenses (Incl. donations $8,100.00)	947.79		8,100.00	9,047.79
Actuarial, auditing and statistical service fees	3,300.00			3,300.00
Field expense allowance	7,775.84			7,775.84
Official publication			76,300.00	76,300.00
Expense of Supreme Lodge Meetings	4,695.05			4,695.05
Athletics			504.88	504.88
Real estate expenses		102,887.37	24,882.12	127,769.49
General Expenses Paid	129,768.52	110,493.97	140,382.26	380,644.75
General expenses unpaid December 31, current year	1,475.00			1,475.00
General expenses unpaid December 31, previous year	1,334.00			1,334.00
General expenses incurred during year	129,909.52	110,493.97	140,382.26	380,785.75

TAXES, LICENSES AND FEES

	Insurance: Life	Investment	Fraternal	Total
Real estate taxes	$	$ 15,720.77	$	$ 15,720.77
State insurance department licenses and fees	328.00			328.00
Provincial Insurance Department Fees	569.98			569.98
Other state taxes, incl. $846.77 Social Security	755.32	46.57	44.88	846.77
Federal taxes, incl. $1,958.83 Social Security	1,747.27	107.74	103.82	1,958.83
Taxes, Licenses and Fees Paid	3,400.57	15,875.08	148.70	19,424.35

ASSETS

	Ledger Assets	Non-Ledger Assets	Assets Not Admitted	Net Admitted Assets
Bonds	$ 15,951,967.85	$	$	$ 15,951,967.85
Stocks	10,000.00			10,000.00
Mortgage loans on real estate: First liens	828,049.75			828,049.75
Real estate				
Properties occupied by the society	56,350.00			56,350.00
Investment real estate	171,478.06			171,478.06
Certificate loans and liens	304,640.13			304,640.13
Deposits in banks and trust companies	387,355.77			387,355.77
Taxes held in Escrow	—2,409.25			—2,409.25
Other assets: Bills receivable		3,149.30	3,149.30	
Printing plant and equipment	10,543.79		10,543.79	
Premiums actually collected by subordinate lodges not yet remitted to Home Office		11,471.43		11,471.43
Life insurance premiums and annuity considerations deferred and uncollected on in force Dec. 31st of current year: New business $91.61, Renewal $1,283.03		1,374.64		1,374.64
Interest due and accrued		149,648.71		149,648.71
Totals	$ 17,717,976.10	$165,644.08	$13,693.09	$17,869,927.09

RECONCILIATION OF LEDGER ASSETS

Increases in Ledger Assets

Premiums on life certificates and annuity considerations	$1,877,396.38
Consideration for supplementary contracts without life contingencies (Orphans' Fund)	5,473.43
Interest, dividends and real estate income	627,885.44
National Fund	1,054.63
Donations received	32.26
From sale or maturity of ledger assets	25,512.65
Total Increase in Ledger Assets	$2,537,354.79

Decreases in Ledger Assets

Certificate and contract claims: Life	$465,942.13	$
Surrender values	82,641.69	
Refunds to members	121,744.18	
Total Paid Members and Beneficiaries		670,328.00
Paid for claims on supplement. contracts: Without life contingencies (Orph. Fund)	4,739.76	4,739.76
Commissions to field workers: Life insurance and annuities	115,810.32	115,810.32
General expenses and fraternal payments:		
Life insurance and annuities	129,768.52	
Investment	110,493.97	
Fraternal payments	140,382.26	380,644.75
Taxes, licenses and fees:		
Life insurance and annuities	3,400.57	
Investment	13,365.36	
Fraternal	2,658.42	19,424.35
Voluntary payments to indigent members		35,950.00
By adjustment in book value of ledger assets		2,500.00
Total Decreases in Ledger Assets		$1,229,397.18

RECONCILIATION BETWEEN YEARS

Amount of ledger assets Dec. 31st of previous year	$16,410,018.49
Increase in ledger assets during the year	+ 1,307,957.61
Total=Ledger Assets Dec. 31st of Current Year	$17,717,976.10

REFUNDS TO MEMBERS

Applied to pay renewal premiums	$ 3,917.90
Paid in cash	117,826.28
Total	$121,744.18

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
VALUATION EXHIBIT AS OF DECEMBER 31, 1955
MORTUARY FUNDS ONLY

	Adult	Juvenile	Combined
Total Admitted Assets	$14,509,046.91	$2,657,209.44	$17,166,256.35
Reserve for Life Certificates	$10,713,494.00	$1,974,304.00	$12,687,798.00
Claims and Accrued Liabilities	301,029.87	104,966.19	405,996.06
Reserve for Contingencies	425,000.00		425,000.00
Total Labilities	$11,439,523.87	$2,079,270.19	$13,518,794.06
Margin of Safety to Certificate-holders	3,069,523.04	577,939.25	3,647,462.29
Totals	$14,509,046.91	$2,657,209.44	$17,166,256.35
The ratio of admitted assets to total liabilities at December 31, 1955 was	126.8 %	127.8 %	127.0 %

The ratio of actual deaths to the expected deaths according to the mortality tables for the year 1955 for the Mortuary Funds was 58.9%.

The rate of interest earned on all funds during the year 1955 was 3.04%.

(Signed): WOLF, CORCORAN and LINDER (Actuaries)
By: DAVID SILVERMAN

DMYTRO HALYCHYN, Supreme President
ROMAN SLOBODIAN, Supreme Treasurer
GREGORY HERMAN, Supreme Secretary

А. Драган

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В МИНУЛОМУ І СУЧАСНОМУ

(8)

„Споконвіку найбільшим нашим народним прокляттям була незгода. Незгода і роздори князів розбили нашу славну і могутню державу на десятки дрібних князівств, незгода і роздори князів були причиною, що люта татарська орда знищила нашу самостійність над річкою Калкою. Ця сама незгода промостила шлях на Київ польським грабіжникам, вона то зламала силу народу... Ця незгода, що стала справжнім нашим прокляттям, зависла над цілим нашим життям, в'їлася вже так в нашу кість і кров, що стала майже однозначною з поняттям українця. І сьогодні, де зійдеться чотири українці, там можна безпечно покласти свою голову в заклад, що кожний з них належить до іншої „партії". Це вже інша річ, чи він розуміє чому належить до тої, а не до іншої „партії", чи він дійсно передумав те, в що нібито вірить, чи кличі, які голосить, голосить з переконання. Такими „дрібничками" у нас не бавляться... І тому то в нас виходить таке, яке під цю пору переживає американська Україна... Візьмімо тільки під увагу факт: чи вийде з того яка користь для американської України та українського народу, коли розіб'ється Народний Союз, коли, замість одної, сильної організації, постане три або чотири дрібненьких, слабких? Здається, на це питання не може бути двох відповідей. Ми знаємо, що ми слабі, відірвані від рідного кореня, оточені морем чужинців, тільки в єдності зможемо задержати свою народність свою віру. Ми знаємо, що „згода будує, а незгода руйнує", що в'язку прутів і найбільший силач не переломить, хоч кожний прут зокрема потрапить зламати мала дитина, а однак, що ми діємо? Відкидаємо науку, яку дає нам наша історія, топчемо ногами найздоровіший розум, йдемо наперекір простій логіці..."

Ця стаття була написана з думкою втихомирити та злагіднити масовий спротив членства УНСоюзу проти „перебрання : Союзу попами". Стаття заспокоює, що єдиним і рішальним господарем Союзу є конвенція, отже народ, і тому Союз буде такий, якого народ захоче. Проте, після конвенції з частини відділів і членів УНСоюзу був створений „Новий Союз", або „Союз ч. 2", теперішній Український Робітничий Союз. Дещо пізніше, в 1911 році у Филаделфії засновано Союз Руських Греко-Католицьких Церковних Братств „Християнська Любов" в Америці, теперішнє „Провидіння". Заснував цю організацію єпископ Сотер Ортинський за намовою тих самих дорадників, які раніше дораджували замінити назву УНСоюзу на Греко-Католицький Союз. Її засновано зараз після конференції з адвокатами, під час якої виявилось, що зміна назви УНСоюзу не може бути переведена, як протизаконна. Тоді теж єпископ Ортинський виступив з членів УНСоюзу.

На черговій, двадцятій конвенції, що відбулася у Вилкс Бері, Па, у вересні 1912 року, на якій делеґати „поділилися на два табори, зовсім так, як у якомусь парляменті: з одного боку — праве крило, з другого — ліве", та на якій „була благородна конкуренція", все ж таки „обидві фракції змагали до одної мети: поставити свою організацію на народнім ґрунті". Так її і поставлено, й на тому „народному ґрунті" вона залишилася до сьогодні і думає залишитися на майбутнє.

Характеристичний для тієї конвенції виступ „делеґата центральних товариств з Галичини", д-ра Семена Демидчука, який в своєму привіті від тих товариств для американських українців говорив:

„Дорогі земляки! Від Кавказу до Карпат, від Дону до Сяну, на всім великім просторі лунає клич, що лучить велику нашу націю в одну сім'ю, а це клич: самостійної України. Цей клич відбивається гомоном від наших гір і летить геь аж за море, куди сотки тисяч наших братів пішли шукати кращої долі, — до вільної американської землі; він запалює їхні серця до тієї спільної ідеї і спонукує їх, хоч і на чужині, до свого національного життя. І нема ніякої події в старім краю, яка не знайшла б відгомону між американськими українцями... І навпаки, всі прояви національного життя американських українців стають предметом дискусії в матірнім краю... Користаючи з доброї нагоди, а то 12-ої головної конвенції Народного Союзу, нашої найстаршої і найповажнішої організації, рішили наші організації вислати до Вас, дорогі земляки, свого делеґата та скласти Вам привіт..."

Що сталося з назвою „Греко-Католицького Союзу" і які були її результати? Вияснення того подибуємо в звіті голови УНСоюзу, п. Д. Капітули, на конвенції у Вилкс Бері. Він твердив, що ухвала із зміною назви організації „наробила великих заколотів та роздорів вже таки на конвенції, а ще більше після конвенції, так що навіть самі делеґати, які на конвенції голосували за зміною назви, почали виступати проти неї, коли повернулись додому". Далі в звіті сказано: „В той самий час так звані поступовці почали всіми силами розбивати нашу організацію, почали відтягати від неї цілі відділи, забирати відділові каси та все це горнути до своєї, в той час починаючої організації „Союз ч. 2." Наших членів вони найбільше дурили тим, що кричали: виступайте з попівського Союзу, а вступайте в члени свого старого Союзу, що його ви мали до 11-ої конвенції. Другі, знову, домагалися якнайскорішої зміни назви, і так настала велика боротьба..." А з самої „греко-католицької" назви Союзу все одно нічо не вийшло, бо правний дорадник Союзу, адвокат, „заявив рішуче, що після зобов'язуючих тут прав, ухвала щодо зміни назви і чартеру є неважна і тим самим зміни не можна перевести..." Так її і не переведено, але відповідна ухвала на конвенції спричинилася — як уже сказано — до того, що, крім Народного Союзу, постало ще два інші: „Союз ч. 2", пізніший Український Робітничий Союз, та теперішнє католицьке „Провидіння". Постання тих двох нових організацій витворило нову ситуацію, яка не залишилась без впливу на дальший розвиток американсько-української спільноти, і хоч, з одного боку, зактивізувала її, то з другого коштувала їй багато витраченої енергії на внутрішні суперечності. При цьому треба ствердити характеристичне не тільки для тодішніх обставин явище: нові організації могли виправдати своє постання та існування, якщо б вони, разом з Українським Народним Союзом, були пішли „в народ", здобували та охоплювали його організаційно та допомогли вести ту піонерську всебічну працю, яку вів Народний Союз. Поле для праці було велике, бо тоді, на початку другої декади нашого сторіччя, на кількасот тисяч українців в Америці, в Союзі все ще було тільки не повних 15 тисяч. Тим часом нові організації постали не з потреб української спільноти, але з конкуренційних мотивів, чи радше на тлі конкуренції, що розвинулася переважно з особистих мотивів. Тому теж і організаційна праця — іншої вони майже не вели — відносилася в тому часі не так до організаційного охоплення незорганізованих ще українських мас, як радше до „відбирання" вже зорганізованих членів УНСоюзу. Піонерську роботу під кожним оглядом продовжував Український Народний Союз, виконуючи рівночасно ролю центральної репрезентації американських українців. Тільки для характеристики праці Українського Народного Союзу в тій другій декаді його існування, отже в рр. 1904-1914 рр., наведемо один інтересний звіт.

На конвенції УНСоюзу, що відбулася у Вилкс Бері, Па. в 1912 році, вибрано Просвітню Комісію і надано їй відповідні повновласті для ведення й керування громадською працею УНСоюзу в найширшому засягу. Звіт тієї Просвітньої Комісії УНСоюзу, надрукований в „Свободі" з 29-го січня 1914-го року, говорить сам за себе. В ньому подано:

ВИДАВНИЧІ ЗАХОДИ

„Свого часу вислала Просвітня Комісія УНСоюзу свого відпоручника по американських колоніях; та вкоротці виявилося, що один відпоручник не зможе об'їхати всі колонії на час, щоб до нового року зібрати відповідне число членів для „Американської Просвіти". Ишло нам головно про те, щоб Просвітня Комісія ближче зіткнулась з ширшими масами нашого народу, а з другого боку, щоб зорганізувати членів для Т-ва „Просвіта" в Америці.

Чим ширше закроюється праця, тим більше часу, трудів та коштів вимагає її здійснення. Як з дитини, поки виросте дорослий чоловік, або з малої жолуді, поки виросте великий дуб, треба багато часу, так і з Просвітньою Комісією та її працею. Проте, Просвітня Комісія не тільки не припинила своєї праці й не тільки постійно працює тут, в Америці, але й в старім краю найвизначніші товариства та люди стали в ряди наших робітників.

(Продовження буде)

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1956 РОКУ.

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 3. Слободян Данило.
В. 8. Проць Олена.
В. 25. Смішкевич Євенія.
В. 36. Гривнак Тамара, Мартинович Магдалина.
В. 39. Іванюк Михайло.
В. 45. Вацьо Андрій, Добош Юлія, Шопа Іван мол.
В. 46. Захарчук Михайло, Євстахія.
В. 48. Келлі Данило И.
В. 52. Провода Олена, Робертс Патті.
В. 73. Ярняк Марія.
В. 90. Сидор Йосип.
В. 93. Ясчник Зенон.
В. 94. Дрогомирецька Анна.
В. 96. Манько Анна.
В. 106. Каменська Ніна.
В. 113. Валеґа Карло А., Гоздик Франко Б., Лехман Іван Е., Мрозенський Тома И., Опатка Роман І., Релік Іван П., Юрій И.
В. 114. Мудрий Ярослав, Павлишин Ярослав, Фрищин Юрій.
В. 125. Качмарик Володимир, Поврозник Стела.
В. 127. Д'Арістов Олег, Марія; д-р Сайкевич Михайло Е.
В. 137. Томко Іванна С.
В. 147. Ґуцайлюк Євген.
В. 157. Лецишин Михайло.
В. 164. Бутрей Тимко.
В. 175. Яворський Василь.
В. 177. Андрик Лев О.
В. 180. Табака Михайло.
В. 186. Чарик Ґералд.
В. 191. Ваврик Анна.
В. 204. Кибало Єлисавета Р., Семенина Марія Л.
В. 221. Білий Павло, Юлія; Ґермак Осипа, Мурин Ірина, Поврозник Павло.
В. 224. Бурий Марія, Ірха Адольф М., Иосип, Анна.
В. 234. Мисько Андрій, Марія.
В. 238. Гоц Василь, Кіра.
В. 240. Ільків Марія.
В. 251. Зубко Юлія.
В. 254. Николайчук Федір.
В. 256. Вівчар Іван, Анна; Кульґан Михайло, Анна; Луцький Михайло, Степан, Анна, Франя.
В. 266. Панчищак Тетяна, Федаш Марія, Шведаченко Михайло.
В. 271. Більський Иосип, Климовський Петро.
В. 277. Підляк Степан.
В. 291. Василенко Андрій.
В. 292. Горак Антін, Копач Анна.
В. 293. Дзісяк Ісаак, Софія.
В. 305. Деаркот Михайло Е.
В. 316. Майкович Петро, Притула Василь.
В. 321. Бучко Марія, Єдинак Анна.
В. 332. Левка Михайло.
В. 336. Небіж Степан.
В. 345. Саламандик Іван Я.
В. 355. Гасяк Семен.
В. 361. Тибор Петро.
В. 364. Семенчук Анна.
В. 371. Стецін Степанія.
В. 375. Лучин Ераст.
В. 379. Яцуляк Степан, Анастасія.
В. 395. Голяк Володимир, Мацюк Василь, Наконечна Марія, Пархуць Михайло В., Притуляк Денис, Симон Василь.
В. 397. Круциляк Дмитро, Марія; Сиротюк Іван.
В. 399. Ваторфальві Мирослава, Скальчук Петро, Стецін Мирон.
В. 414. Овад Ярослав, Романа.
В. 423. Каштанюк Володимир Р., Пігут Марія, Стебельська Степанія.
В. 425. Бондер Марлена Е.
В. 430. Вонторський Олександер, Гаврилів Іван, Ірина; Кравців Микола.
В. 432. Біленький Петро, Іванчук Анна, Козловський Яків.
В. 439. Гриценко Марія В., Катулька Богдан, Фещин Адам, Шкляр Степанія.
В. 441. Федишин Неоніля.
В. 445. Кащишин Осип.
В. 446. Лохвин Юрій мол.
В. 447. Кушнір Омелян.
В. 461. Поливяний Віктор.
В. 473. Качмар Федір, Петрик Дмитро.
В. 490. Петрів Андрій.
В. 493. Біян Микола, Анна М.
В. 501. Дребет Іван, Анналіза; Круць Євстахій.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 9. Ковальчук Йосип.*
В. 14. Бобяк Павло, Вовчук Микола,* Іванна; д-р Терлецький Ярослав, Шевчук Микола.*
В. 45. Маслій Іван, Марія.
В. 51. Кухар Федір.*
В. 68. Коберна Сергій.
В. 76. Стойко Михайло.*
В. 83. Левцун Роман.
В. 91. Бараник Катерина.
В. 94. Віжик Григорій, Левис Мирон,* Логінська Володимира, Маляр Павло.
В. 120. Гуласій Йосип.*
В. 121. Фіцик Іван,* Марія.
В. 123. Скоць Григорій.*
В. 127. Чуйко Павло, Еліза.
В. 183. Шустакевич Ольга Е.
В. 184. Іваськів Генрих,* Григорій, Текля.
В. 194. Баран Володимир, Текля; Вінтоняк Іван, Гладишовська Надія, Голюка Володимир, Олександер; Деметрий Іван,* Клос Орест 2, Марія; Павлик Любов, Прибильський Михайло, Савчук Ольга, Яворів Андрій, Параскева; Цісик Богдан, Єфрозина.
В. 219. Прокопович Петро,* Марія.
В. 221. Ільницький Василь, Параскева.
В. 226. Павлишин Олекса, Марта.
В. 240. Борщ Степанія.
В. 337. Зілинський Борис, Раїса.
В. 361. Крамарчук Анна.
В. 365. Бойчак Михайло.*
В. 430. Кравчук Ярослава, Луців Євген.
В. 432. Владика Яків,* Жаровський Роман, Кандій Анна, Макогін Тарас,* Подільчук Михайло 2, Павлина 2, Савюк Герман.
В. 444. Дух Степан.*
В. 445. Савдик Юрій.*
В. 457. Д-р Козарук Яків 2, Рикура Макар.
В. 468. Петращук Василь.*
В. 471. Николаїв Віктор.*
В. 473. Комановський Осип,* Анна.
В. 479. Галамай Михайло, Анна.
В. 485. Дзундза Роман.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 2. Погар Марія.
В. 5. Сливка Данило, Анна.
В. 12. Кирилюк Роман,* Іванна.
В. 21. Гелетій Михайло.
В. 35. Гаврищ Василь, Анна; Кравчишин Петро, Степанія.
В. 39. Брайбавер Мирослава, Петричка Степан, Теодосія.
В. 54. Хома Йосип, Михайлина.
В. 57. Бойко Марія.
В. 59. Григоренко Федір, Марта; Заяць Петро.
В. 97. Пастернак Євген,* Олександер.*
В. 110. Завальницький Антін,* Юлія.
В. 117. Павлишин Іван.*
В. 127. Балван Петро, д-р Мосійчук Іван.
В. 155. Гузар Ксеня.
В. 158. Кунька Микола, Катерина.
В. 168. Карач Юрій, Марія.
В. 171. Назар Ірина.
В. 173. Корженівський Ярослав.
В. 191. Семенка Анна.
В. 193. Целюх Степан, Агафія.
В. 211. Белців Михайло, Марія.
В. 230. Мельник Андрій.
В. 233. Микитка Михайло, Катерина.
В. 239. Мравець Степан, Павлина.
В. 240. Заяць Микола.
В. 257. Сидорак Оксана.
В. 266. Мартинюк Мирослав, Анна.
В. 277. Левська Ірина, Чорнобай Ольга.
В. 285. Клименко Андрій, Ірина.
В. 292. Фаріон Іван,* Олена.
В. 320. Крум Франя М. 2.
В. 334. Дерев Костянтин, Осипа.
В. 361. Єфремов Борис.
В. 362. Кіцак Іван, Іван,* Анастасія.
В. 379. Скробач Анна.
В. 395. Гадзюк Василь, Марія; Ґерґель Василь, Ярослава.
В. 414. Омельченко Віктор, Марія.
В. 423. Федорів Василь.*
В. 432. Бойко Василь, Захарчук Степанія.
В. 437. Німців-Фіяловський Мирослав Д.
В. 483. Чекалюк Анна.
В. 486. Богданович Михайло.
В. 497. Гопак Іван.*
В. 506. Масний Андрій, Микола,* 2, Павло,* Степан,* Осипа, Текля 2, Теодосія; Ревак Дмитро, Тяжкий Олекса, Шимків Євстахій.*

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 2. Вільчацький Мирослав.*
В. 94. Віжик Григорій.
В. 102. Стеварт-Чупак Анна Д., Чупак Йосип.*
В. 367. Балацький Іван.*
В. 439. Баюс Костянтин,* Семанишин Микола.
В. 471. Марків Олександер,* 2.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 7. Різник Данило.*
В. 9. Кормош Йосип,* Пузьо Текля.
В. 20. Березовський Василь, Катерина; Ємчук, Семен.
В. 22. Шидляк Анна.
В. 33. Белков Ірина П.
В. 40. Ґерінґер Неоніля, Макаровський Андрій, Андрій мол.*
В. 45. Федик Юрій.
В. 76. Гнатів Василь, Ірина.
В. 78. Роско Тома.*
В. 86. Клапач Іван,* Марія, Неоніля.
В. 90. Палько Карло.*
В. 96. Годяк Йосип,* Дрозд Анастасія.
В. 104. Литка Петро.*
В. 114. Кушнаренко Дмитро, Варвара.
В. 131. Вінґута Тарас.*
В. 137. Скофілд Ширлей А.
В. 139. Слободян Степан, Розалія.
В. 155. Арнотт Яким Е.*
В. 163. Кравчишин Йосип.*
В. 164. Граслій Марія, Симчук Анна.
В. 179. Прокопів Василь.
В. 184. Задорожний Володимир.
В. 204. Кармоді Матвій П.,* Орт Вернер,* Марліса.
В. 285. Максимович Йосип.
В. 287. Вачинська Варвара, Цьолко Маріян,* Юрій, Іванна, Надія М.
В. 304. Малюца Ярослав.
В. 309. Томас Лілея М.
В. 316. Сук Осип.
В. 327. Васик Ірина.
В. 331. Гантус Михайло, Анастасія.
В. 336. Якимець Василь.
В. 339. Вест Анна, Гірш Марія, Ференц Семен.*
В. 361. Галущак Василь, Паратюкевич Іван.
В. 371. Федів Василь.
В. 379. Гаврилюк Олекса.
В. 397. Іваницький Степан, Анна.
В. 402. Мелек Федір Т.,* Марія І.
В. 414. Єгер Іван.
В. 427. Біґус Євген.*
В. 429. Мищишин Степан,* Руцчин Єлисавета.
В. 464. Курило Петро.*
В. 469. Кривоус Марія.
В. 478. Глібчук Іван.*
В. 479. Бесага Тимко, Марія.
В. 481. Віссель Ольга, Войнар Андрій,* Михайло,* Павло,* Анна.
В. 498. Шевчик Володимир.*
В. 499. Стерчо Петро.
В. 506. Карась Мирослав,* Легкий Богдан,* Ярослав.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 2. Мравець Степан, Павлина.
В. 14. Теслюк Михайло.
В. 27. Д-р Мосійчук Іван.
В. 39. Геців Тадей.
В. 42. Сенеджук Олекса, Катерина.
В. 50. Микитка Михайло, Катерина.
В. 51. Леонгардт Юлія, Турок Карло,* Франя.
В. 59. Богданович Михайло.
В. 70. Княжинська Олександра, Семеген Володимир, Дарія І.
В. 121. Павлишин Іван.*
В. 130. Белців Михайло, Марія.
В. 137. Васильців Зиновій,* Іван, Людовика; Вовк Анатоль.
В. 142. Семенка Анна.
В. 184. Гадюк Василь, Марія; Сливка Данило, Анна.
В. 192. Гелетій Михайло.
В. 203. Петричка Степан, Теодосія.
В. 204. Рибак Василь.* Чекалюк Анна.
В. 206. Григоренко Федір, Марта; Дерев Костянтин, Осипа; Заяць Петро.
В. 220. Кравчишин Петро, Степанія.
В. 221. Залуцький Федір, Мирослава 2.
В. 253. Левська Ірина, Чорнобай Ольга.
В. 260. Корженівський Ярослав.
В. 304. Заяць Микола.
В. 320. Мартинів Галина.
В. 324. Бучко Катерина.
В. 341. Масний Андрій, Микола,* 2, Павло,* Степан,* Осипа, Текля 2, Теодосія; Ревак Дмитро, Тяжкий Олекса, Шимків Євстахій.*
В. 348. Мельник Андрій.
В. 361. Омельченко Віктор, Марія; д-р Хиляк Микола.
В. 375. Одежинський Богдан.
В. 378. Карач Юрій, Марія.
В. 379. Турчин Ольга.
В. 388. о. Ярош Михайло А., Марія.
В. 395. Гловяк Зиновій М., Доля Степанія, Назар Ірина.
В. 430. Семків Роман 2.
В. 432. Федорів Василь.*
В. 433. Єфремов Борис.
В. 445. Гопак Іван.*
В. 451. Динко Іванна.
В. 472. Гергель Василь, Ярослава.
В. 473. Захарчук Степанія.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 33. Бруц Михайло.*
В. 42. Орловський Іван, Юлія.
В. 69. Собенко Катерина.
В. 70. Вейґер Яким Д.*
В. 76. Пристаюк Степан,* Стойко Михайло.*
В. 94. Маляр Павло.
В. 99. Федаш Іван.*
В. 105. Мандро Володимир.*
В. 113. Химич Степан.*
В. 121. Кіцак Іван.*
В. 139. Коровець Роман.
В. 160. Вілоус Катерина, Марія.
В. 165. Робак Йосип.*
В. 183. Шустакевич Ольга Е.
В. 228. Скренковський Ася,* Йосип.*
В. 230. Качик Юрій.*
В. 245. Лещук Софія.
В. 253. Приступа Йосип В.*
В. 271. Шабатура Роман.
В. 277. Підляк Степан.
В. 294. Левка Михайло,* Степан.*
В. 357. Гошій Міні.
В. 361. Кремінський Іван.
В. 368. Подекальний Іван 2.*
В. 376. Стібак Олена.
В. 400. Вус Павло.*
В. 413. Молинська Катерина.
В. 439. Габа Василь, Беатріче.
В. 468. Петращук Василь.*
В. 471. Марків Олександер,* Николаїв Віктор.*
В. 472. Шуя Василь.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 45. Чавлюк Іван.
В. 62. Яцко Федір.
В. 112. Кулидж Доротея Р.
В. 295. Скубонич Іван.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 93. Тріска Степан.*
В. 177. Рекрут Ірина.
В. 230. Біндель Анна Е.
В. 238. Романюк Михайло.*
В. 256. Кулецька Марія.
В. 308. Лісецька Єва.
В. 361. Тибор Петро, Хоміцький Василь.
В. 373. Громоцький Іван.*
В. 401. Орчард Анна К.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 45. Волошин Микола.*
В. 83. Струтинський Володимир.
В. 91. Маслій Михайло.*
В. 94. Глазер Лілея, Джеринґан Дука С., Заблоцький Омелян.*
В. 102. Олексик Михайло,* Стеварт-Чупак Анна Д., Чупак Йосип.*
В. 142. Шевчук Володимир.*
В. 171. Беррі Катерина, Гещ Анна, Лисяк Катерина, Ольсен Юлія.
В. 235. Кушнір Гнат, Осипа.
В. 239. Пелех Микола.
В. 272. Райця Володимир.
В. 287. Здиняк Катерина.
В. 295. Косс Пелагія.
В. 320. Малко Іван.
В. 388. Пастернак Марія.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

В. 8. Якимець Василь.
В. 21. Глинський Сидір.
В. 23. Калина Василь.
В. 28. Скоратко Дмитро.
В. 29. Козмовський Іван.
В. 37. Вушка Маргарита, Шавляк Анна.
В. 38. Баран Онуфрій.
В. 42. Спожарський Михайло.*
В. 63. Гоменда Анастасія.
В. 65. Гриценко Йосип.
В. 67. Брухівський Семен.
В. 69. Куницький Мартин.
В. 82. Лешеґа Степан.
В. 84. Чаплинський Іван.*
В. 94. Білик Федір, Войтишин Анна, Скільський Василь.
В. 100. Радоцинський Микола.
В. 102. Вудзик Юрій, Годермарський Данило.
В. 106. Прийма Микола.
В. 127. Заремба Марія.
В. 137. Терлецький Федір.
В. 138. Столяр Іван.
В. 139. Федасюк Марія.
В. 158. Герман Йосип.
В. 169. Газдій Павло.
В. 170. Грабар Василь.*
В. 187. Беленська Варвара.
В. 191. Помайба Іван.*
В. 211. Наконечна Анна.
В. 213. Павликович Євдокія.
В. 217. Вандура Теодосія, Дмитрів Марія.
В. 230. Філь Петро.
В. 239. Чмелик Олександра.
В. 247. Шатинський (Чатинський) Василь.
В. 275. Нечесний Михайло.*
В. 276. Сагановський Антін.*
В. 287. Витіш Федір.*
В. 292. Моштук Розалія.
В. 295. Корпіта Григорій.*
В. 308. Коробій Марія.
В. 329. Гавриляк Петро.
В. 334. Стасів Йосип.
В. 358. Молодець Параскева.
В. 361. Савула Андрій.
В. 376. Береза Антін.
В. 379. Кіт Василь.
В. 383. Бобій Йосип,* Шимра Степан.*
В. 388. Яворська Євдокія.
В. 403. Дзядик Данило.
В. 451. Галій Марія.
В. 501. Дунда Степан.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком січня 1956 р. було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	49,492
В місяці січні 1956 р. прийнято нових	138
В місяці січні 1956 р. прийнято наново	87
В місяці січні 1956 р. прийнято з переступ. листами	87
В місяці січні 1956 р. прийнято з інших кляс обезпеч.	9
В місяці січні 1956 р. прийнято зі старого роду обезп.	—
Разом	49,813
В місяці січні 1956 р. суспендовано	83
В місяці січні 1956 р. відійшли з переступ. листами	83
В місяці січні 1956 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	8
В місяці січні 1956 р. відійшли до нового роду обезп.	—
В місяці січні 1956 р. відійшли зо зворотом у готівці	39
В місяці січні 1956 р. відійшли на безплатне продовж.	4
В місяці січні 1956 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	10
В місяці січні 1956 р. відійшли на виплачене обезпеч.	22
В місяці січні 1956 р. померли	57
Разом	306
З кінцем місяця січня 1956 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	49,507

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі 1 на $ 250	3
В клясі 1 на $ 500	56
В клясі 1 на $ 750	9
В клясі 1 на $1000	118
В клясі 1 на $1500	5
В клясі 1 на $2000	1

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі 2- 500 на $ 500	398
В клясі 2-1000 на $1000	263
В клясі 2-1500 на $1500	4
В клясі 2-2000 на $2000	3

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 3- 500 на $ 500	5,995
В клясі 3-1000 на $1000	4,658
В клясі 3-1500 на $1500	64
В клясі 3-2000 на $2000	54
В клясі 3-2500 на $2500	7
В клясі 3-3000 на $3000	6
В клясі 3-3500 на $3500	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років (Ендавмент)

В клясі 4- 500 на $ 500	4,482
В клясі 4-1000 на $1000	2,312
В клясі 4-1500 на $1500	52
В клясі 4-2000 на $2000	42
В клясі 4-2500 на $2500	4
В клясі 4-3000 на $3000	9
В клясі 4-3500 на $3500	—
В клясі 4-5000 на $5000	—

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів

В клясі 5- 100 на $ 100	2
В клясі 5- 250 на $ 250	117
В клясі 5- 500 на $ 500	2,779
В клясі 5- 750 на $ 750	391
В клясі 5-1000 на $1000	6,095
В клясі 5-1500 на $1500	150
В клясі 5-2000 на $2000	41

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі 6- 250 на $ 250	2
В клясі 6- 500 на $ 500	4,711
В клясі 6- 750 на $ 750	1
В клясі 6-1000 на $1000	3,231
В клясі 6-1500 на $1500	40
В клясі 6-2000 на $2000	22
В клясі 6-2500 на $2500	2
В клясі 6-3000 на $3000	3
В клясі 6-різні суми	49

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі 21- 500 на $ 500	2,346
В клясі 21-1000 на $1000	905
В клясі 21-1500 на $1500	24
В клясі 21-2000 на $2000	14
В клясі 21-2500 на $2500	7
В клясі 21-3000 на $3000	8
В клясі 21-3500 на $3500	2
В клясі 21-4000 на $4000	1
В клясі 21-4500 на $4500	1
В клясі 21-5000 на $5000	2

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 22- 500 на $ 500	2,696
В клясі 22-1000 на $1000	2,311
В клясі 22-1500 на $1500	36
В клясі 22-2000 на $2000	60
В клясі 22-2500 на $2500	10
В клясі 22-3000 на $3000	14
В клясі 22-3500 на $3500	6
В клясі 22-4000 на $4000	2
В клясі 22-4500 на $4500	1
В клясі 22-5000 на $5000	4

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 65-го року життя

В клясі 23- 500 на $ 500	170
В клясі 23-1000 на $1000	91
В клясі 23-1500 на $1500	5
В клясі 23-2000 на $2000	10
В клясі 23-2500 на $2500	2
В клясі 23-3000 на $3000	5

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років

В клясі 24- 500 на $ 500	2,485
В клясі 24-1000 на $1000	1,609
В клясі 24-1500 на $1500	32
В клясі 24-2000 на $2000	53
В клясі 24-2500 на $2500	8
В клясі 24-3000 на $3000	10
В клясі 24-3500 на $3500	5
В клясі 24-4000 на $4000	1
В клясі 24-5000 на $5000	3

Обезпечення платне за життя з вкладками до 65-го року життя

В клясі 25- 500 на $ 500	190
В клясі 25-1000 на $1000	152
В клясі 25-1500 на $1500	4
В клясі 25-2000 на $2000	15
В клясі 25-2500 на $2500	3
В клясі 25-3000 на $3000	10
В клясі 25-3500 на $3500	8
В клясі 25-4000 на $4000	2
В клясі 25-5000 на $5000	3
Разом	49,507

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ

В. 1. Валейко Едвард Е., Яким Ф.
В. 29. Сороцька Анна.
В. 38. Муринка Тома А.
В. 45. Радевич Любомира, Тилятник Іван, Михайло.
В. 46. Захарчук Орест.
В. 54. Маланчук Анна Л., Муневич Яків М.
В. 57. Дума Степанія А., Павлів Оксана.
В. 75. Бомбик Ричард І., Здан Григорій О. 2.
В. 90. Лупацький Юрій.
В. 91. Папінчак Іван Д.
В. 94. Груден Марша Є., Перцович Роза-Марія.
В. 96. Мастендрея Леонард, Патриція, Степан.
В. 108. Заяць Михайлина А.
В. 114. Барабан Святослав, Мудрий Романа М., Павлишин Надія.
В. 117. Корчинський Йосип О.
В. 120. Вілас Сандра Л.
В. 127. Нижник Роман.
В. 128. Соха Петро М.
В. 142. Гнатьо Анна М.
В. 147. Гуцайлюк Іванна, Стасів Іван Ф.
В. 165. Корнова Григорій Л., Шиндель Матвій Г. 2.
В. 173. Петеш Надія, Щирба Іван А.
В. 175. Калинецький Ґералд Р.
В. 191. Джинджиристий Сандра Ф.
В. 194. Вірлий Андрій.
В. 212. МекКвей Катерина А.
В. 219. Мудровський Степан мол.
В. 221. Біла Леся Л., Ґермак Адольф, Любов; Ільчишин Дмитро С., Коваль Марія К., Кон Донна М., Михайло Р.; Мурин Філіс І.
В. 230. Мигович Богдан, Леся.
В. 234. Абулевсько Борис В., Маргарита; Мисько Галина, Люба, Роман Б.
В. 237. Лебіщак Юлія М.
В. 240. Іваськевич Мирослав.
В. 241. Ренауд Леслі П.
В. 251. Зубко Зиновій, Роман, Юрій; Яворська Ірина А.
В. 253. Федорович Іван.
В. 256. Кульґан Іван, Степан.
В. 257. Кручковський Степан.
В. 265. Циганик Аделина.
В. 266. Дяченко Клара А., Застаутас Тома Є., Панчищак Люба, Марія, Михайло, Розалія, Софія; Федаш Михайло, Ярослав.
В. 271. Баль Марія, Дучій Володимир, Петро І., Степанія О.
В. 281. Харів Михайло І.
В. 283. Ракуш Володимир І.
В. 291. Туцький Іван П.
В. 292. Кондрат Донна М., Копач Іван, Катерина, Розалія; Пшеничний Богдан Б.
В. 299. Колотило Дениса А.
В. 319. Борута Іван, Михайло.
В. 323. Федин Дода Л.
В. 361. Голубунка Моніка М., Ґульоватий Роза-Марія К., Луковський Василь И. мол.; Мотюк Володимир Д., Шаман Іван Е.
В. 374. Волощук Анна Р.
В. 379. Яцуляк Теофіла.
В. 386. Рак Дебора Л.
В. 397. Вобинська Зореслава, Круциляк Анна, Богдан; Тулик Марія, Хариш Роман А.
В. 399. Ваторфалві Оксана Х., Бойко Ярема Р., Маркевич Марія Х.
В. 414. Де Паскале Іванна Д. 2.
В. 423. Одарченко Анатоль И.
В. 425. Бондер Микола І.
В. 427. Ґох Сандра Р.
В. 429. Галаґер Каміла М.
В. 430. Вонторський Зенон.
В. 432. Корд Василь, С.М., Оленяч Олена С., Романиш Роман П.
В. 437. Дух Ірина, Рінаш Мирон М.
В. 441. Скоропад Орися С.
В. 445. Буртняк Василь Ф., Кулик Тарас М.
В. 447. Парфенюк Зенон.
В. 471. Миколинська Леся, Федчишин Люба М., Микола; Ходань Богдан.
В. 472. Буксар Оксана І.
В. 473. Квинтал Іванна М.
В. 477. Приступа Іван М.
В. 487. Пачковський Михайло І.
В. 490. Мурай Олександра К.
В. 493. Біян Анна М.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 2. Світ Анна.
В. 14. Вовчук Григорій М., Микола мол.
В. 45. Маслій Дмитро, Ольга, Софія.
В. 57. Вівчар Михайло мол. 2.
В. 95. Морикин Ярослава.
В. 194. Баран Оксана, Висоцька Христина М., Голюка Юрій, Деметрий Лорейн, Роберт І.; Цісик Іванна, Яворів Любомира, Марія В., Надія, Софія.
В. 200. Мілер Ричард В.
В. 221. Ільницький Валентина, Григорій, Марія.
В. 240. Борщ Марія, Роман І.
В. 420. Гопе Ален И.
В. 432. Владика Ірина А., Гладій Петро І., Ярослав П.; Голятовський Володимир, Мацьків Орест В., Рут С.
В. 456. Новосад Володимир.
В. 461. Гладиш Ларі И.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 5. Сливка Іван, Ірина, Ярослава.
В. 35. Гавриш Марія 2, Ярослава Г.; Кравчишин Анна Т., Дарія С., Любов М.
В. 39. Брайбавер Марія, Петричка Анастасія, Юрій М.
В. 59. Заяць Надія.
В. 158. Кунька Марія, Петро.
В. 192. Целюх Марія.
В. 266. Мартинюк Данила.
В. 287. Семків Василь, Самійло, Франко.
В. 292. Фаріон Іван М. 2, Катерина Д. 2.
В. 319. Борута Катерина.
В. 334. Дерев Ірина.
В. 395. Ґерґель Анна М. 4.
В. 432. Реплянська Марта С.
В. 506. Масний Євген А. 2, Олександра Ю.; Тяжкий Любомир И., Олександра А.

ДІТИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 23. Ґов Каролина А.
В. 46. Марусевич Дениса.
В. 204. Савчинька Віра.
В. 345. Кукуруза Олена Хр.
В. 379. Скрипник Дмитро І.
В. 395. Турянська Ірина О.
В. 477. Пішак Марія.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 7. Паср Данило.
В. 20. Березовський Євген, Ірина Г.
В. 40. Супик Марія, Михайло; Чіґлер Анастасія А.
В. 42. Бобачер Іванна, Шевчук Анна, Ірина, Михайло, Орися.
В. 55. Макаревич Михайло Я.
В. 78. Іздебський Лев.
В. 80. Попик Роман.
В. 83. Теслюк Віра, Олександер.
В. 94. Шалавило Долорес М., Шияк Ярослава М.
В. 96. Дрозд Едвард.
В. 104. Литка Марлина.
В. 118. Михайлик Катерина А.
В. 126. Кривоняк Анна Е.
В. 143. Ожийовський Михайло И.
В. 153. Лопушанський Євстахій, Семенів Євгенія.
В. 158. Музика Анна, Володимир, Іван, Марія, Михайло, Олена.
В. 164. Ґелетій Іван И., Кукорло Федір, Маташ Давид, Надь Василь А., Іванна І., Розалія М.; Янасик Йосип А. 3-ій.
В. 177. Хоптовий Йосип М., Карло М.
В. 198. Палмер Ричард.
В. 200. Мілер Кеннет П.
В. 204. Андрея Евелина, Лідія Л.; Бовчер Василь, Вірґінія, Йосип, Фридерика; Ґрін Карло, Маргарита, Олена; Кармоді Маргарита М., Матвій І.; Кольман Вілій, Орт Іван В. 2, Вільфрід 2.
В. 220. Солтис Іван П. мол.
В. 221. Шпікула Марія Т.
В. 247. Косовський Володимир.
В. 251. Кирик Степанія, Пищик Лев.
В. 287. Цьолко Наталія 2.
В. 316. Сук Леся Л., Орест.
В. 336. Ваґнер Моніка А.
В. 339. Морріс Кетлін А., Патриція К.; Роман Василь, Іван, Іван; Сбракчія Марія А., Шегинська Каролина А.
В. 358. Кавенаугг Кетлін Дж., Коряк Василь, Доротея, Федір; Сухарик Франко, Тарновський Филимон.
В. 385. Татарин Ярослава.
В. 390. Блеїр Іванна.
В. 399. Яримович Роман.
В. 402. Мелек Лідія М., Яким Ф.
В. 427. Біґус Семен.
В. 446. Савків Володимир П.
В. 457. Григорович Віктор, Пенкало Леонід.
В. 473. Колодій Анна В., Емілія, Марія.
В. 479. Бесага Андрій.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 14. Бабюк Мирослав.
В. 42. Сенеджук Василь, Іван, Михайло.
В. 51. Турок Євгенія 2, Петро 2, Франя.
В. 137. Вовк Лідія І., Христина У.
В. 184. Сливка Іван, Ірина, Ярослава.
В. 203. Петричка Анастасія, Юрій М.
В. 206. Дерев Ірина, Заяць Надія.
В. 220. Кравчишин Анна Т., Дарія С., Любов М.
В. 221. Залуцький Ігор 2.
В. 223. Борута Катерина.
В. 324. Бучко Марія Р., Михайлина К.
В. 341. Масний Євген А. 2, Олександра Ю.; Тяжкий Любомир И., Олександра А.
В. 361. Хиляк Лідія.
В. 379. Турчин Зиновія Н.
В. 430. Семків Зенон.
В. 451. Динка Леся.
В. 472. Ґерґель Анна М. 4.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У.Н.С.:

В. 48. Келлі Данило.
В. 94. Дрогомирецька Анна.
В. 137. Ромко Іванна.
В. 180. Табака Мирослав.
В. 186. Чарик Ґералд.
В. 490. Петрів Андрій.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 42. Орловська Катерина.
В. 158. Зілинська Ірина.
В. 204. Мигович Лаврентій.
В. 219. Майбо Андрій П., Йосип, Омелян.
В. 245. Лещук Олена.
В. 341. Макух Анна, Михайло; Щирба Ґералд.
В. 406. Ліскенога Михайло.
В. 414. Юґас Джунь А., Степан И.
В. 439. Гриценко Марія В. 2.
В. 441. Ревaковська Ванда В.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 73. Костів Олена, Павлина.
В. 85. Гедош Сильвія К.
В. 94. Чубка Доротея Ст.
В. 122. Микитюк Петро.
В. 125. Леман Розалія А.
В. 130. Середюк Софія 5.
В. 177. Андрик Лев О. 2.
В. 219. Назар Каролина.
В. 361. Малетич Василь.
В. 383. Худоба Андрій М.
В. 432. Лайкіш Євген Р.
В. 478. Фединчук Анна, Степан Є.; Чеверда Богдан 3.
В. 490. Пасічник Іванна, Павло.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком січня 1956 р. було в У.Н.Союзі дітей членів	21,511
В місяці січні 1956 р. прийнято нових	137
В місяці січні 1956 р. прийнято наново	35
В місяці січні 1956 р. прийнято з переступ. листами	36
В місяці січні 1956 р. прийнято з інших кляс обезпеч.	7
Разом	21,726
В місяці січні 1956 р. суспендовано	97
В місяці січні 1956 р. відійшли з переступ. листами	39
В місяці січні 1956 р. відійшли до старших чл. УНС	6
В місяці січні 1956 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	7
В місяці січні 1956 р. відійшли зі зворотом у готівці	16
В місяці січні 1956 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	24
В місяці січні 1956 р. відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці січні 1956 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці січні 1956 . померли	—
Разом	189
З кінцем місяця січня 1956 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	21,537

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТ.

В клясі 1-ій на $ 500	2,744
В клясі 2-ій на $ 400	607
В клясі 3-ій на $ 100	1,529
В клясі 4Р на $ 250	167
В клясі 4Р на $ 500	3,897
В клясі 4Р на $1000	1,846
В клясі 5Е на $ 250	288
В клясі 5Е на $ 500	4,798
В клясі 5Е на $1000	1,757
В клясі 6С на $ 500	1,136
В клясі 6С на $1000	662

НОВІ КЛЯСИ:

Е20 на $ 500	518
Е20 на $1000	382
Е20 на $1500	1
Е20 на $2000	2
Е20 на $2500	1
Е18 на $ 500	185
Е18 на $1000	276
Е18 на $2000	9
Е18 на $3000	3
Е65 на $ 500	1
Е65 на $1000	—
Р20 на $ 500	305
Р20 на $1000	399
Р20 на $2000	3
Р20 на $3000	1
Р65 на $ 500	15
Р65 на $1000	5
Разом	21,537
З кінцем місяця січня 1956 р. в У. Н. Союзі було всіх забезпечених	71,044

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за січень 1956 року суспендованими, можуть бути прийняті наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів які впродовж січня 1956 року взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

Г. Герман, гол. секр.

ГОЛОВНИЙ УРЯД У. Н. СОЮЗУ

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ:

ГОЛОВНИЙ ПРЕДСІДНИК:
DMYTRO HALYCHYN
81-83 Grand Street,
Jersey City 3, N. J.

ЗАСТУПНИК ГОЛ. ПРЕДС.:
MICHAEL PLZNAK
310 E. 74th St., New York, N. Y.

ЗАСТУПНИЦЯ ГОЛ. ПРЕДС.:
Mrs. GENEVIEVE ZEREBNIAK
645 Reed Avenue, Akron 4, Ohio

РЕКОРДОВИЙ СЕКРЕТАР:
GREGORY HERMAN
81-83 Grand Street,
Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНИЙ КАСІЄР:
ROMAN SLOBODIAN
81-83 Grand Street,
Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

WALTER GALAN
7039 Limekiln Pike
Philadelphia 38, Pa.

STEPHEN KUROPAS
3301 N. Newland, Chicago 34, Ill.

JOHN W. EVANCHUK
8930 Manor Ave., Detroit 4, Mich.

PETER KUCHMA
95 E. 7th St., New York 3, N. Y.

WLADIMIR KOSSAR
150 Eugenie St.
Winnipeg, Man., Canada

ГОЛОВНІ РАДНІ:

DMYTRO SZMAGALA
4037 Riveredge Rd., W. Park Sta.
Cleveland 11, Ohio

JOHN KOKOLSKI
23 Fairlawn Ave., P.O. Box 467
Woonsocket, R. I.

Miss ANNA CHOPEK
117 Greenfield Rd.
Mattapan, Mass.

Mrs. MARIA DEMYDCHUK
416 — 17th St., Brooklyn 15, N.Y.

ANDREW JULA
Sands Plan P.O. Box 277
Fair Oaks, Pa.

TARAS SHPIKULA
5466 W. Haddon Ave.
Chicago 51, Ill.

Dr. YAROSLAW PADOCH
114 East 7th Street
New York 9, N. Y.

WILLIAM B. HUSSAR
35 Hardison Rd.
Rochester 17, N. Y.

WALTER DIDYK
6711 Rutland Ave., Detroit, Mich.

NICHOLAS DAWYSKYBA
41 Rosewood St., Mattapan, Mass.

Mrs. HELEN SHTOGRYN
4753 N. Hutchinson St.
Philadelphia 41, Pa.

Головна канцелярія У.Н.Союзу знаходиться у власнім домі під ч. 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Поштова адреса У. Н. Союзу: P. O. Box 76, Jersey City 3, N. J.
Telephone: HEnderson 4-1016.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. КАСИРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1956 РОКУ.

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	296.29	178	540.59
2	315.03	179	1,032.30
3	156.70	180	425.75
5	853.15	181	125.12
6	106.27	182	333.13
7	311.05	183*	592.12
8	1,262.06	184	184.84
9	293.11	185	44.21
10	185.61	186	96.09
11	161.80	187	93.91
12	212.50	188	165.99
13	273.14	190	42.15
14	914.23	191	398.64
16	90.76	192	512.63
17	121.29	193	32.91
18	206.36	194*	883.03
20	1,603.98	195	25.26
21	283.55	196	52.49
22	1,030.62	197	24.71
23	349.40	198	15.35
24	177.00	199	436.04
25	389.10	200	555.30
26	121.72	201	37.01
27	547.60	202	53.37
28	194.10	203	88.65
29	287.04	204	4,817.10
30	109.69	205	147.91
31	140.44	206	879.17
32	24.21	207	498.32
33	835.68	208	25.72
34	12.79	209	40.35
35	23.70	210	274.72
36	343.08	211	292.82
37	408.69	212	93.21
38	613.73	213*	847.56
39	1,149.55	214	110.59
40	73.87	215	59.84
41	102.95	216	128.75
42	1,251.29	217	1,576.95
43	54.69	218	611.16
45	2,083.98	219	1,228.91
46	270.77	220	1,893.18
47	89.27	221	5,429.55
48	69.68	222	201.11
49	371.26	223	762.17
50	449.84	224	168.83
51	176.15	225	21.45
52	155.03	226	164.53
53	649.08	227	70.22
54	205.81	228	131.83
55	293.48	229	199.59
56	182.49	230	1,557.40
57	1,128.61	231	9.84
59	786.97	232	134.04
60	56.67	233	292.91
61	46.64	234	597.76
62	471.01	235	347.43
63	1,659.77	236	224.08
64	244.03	237	1,205.29
65	256.60	238	1,218.96
66	181.48	239	960.76
67	163.54	240	1,145.64
68*	132.83	241	202.74
69	355.67	242	274.62
70	660.16	243	323.27
71	150.03	244	28.07
72	56.68	245	1,013.17
73	247.33	246	79.44
74	57.59	247	357.61
75	989.86	248	119.51
76	1,175.13	249	33.38
77	60.68	250	6.90
78	92.03	251*	772.43
79	18.66	252	391.97
80	144.67	253	447.85
81	297.75	254	541.64
82*	185.21	255	39.65
83	1,383.27	256	497.97
84	385.79	258	19.82
85	262.73	259	646.80
86	300.29	260*	31.96
87	370.15	261	75.34
88*	2.20	262	153.22
89	54.18	263	37.81
90	353.49	264	413.29
91	496.39	265	52.70
92*	61.79	266	795.40
93	144.83	267	144.41
94	4,221.74	268	907.39
95	39.72	269	20.84
96	623.59	270	573.39
97	539.74	271	535.33
98	87.28	272	454.37
99	173.33	273	41.95
100	296.80	274	532.12
101	31.74	275	290.22
102	3,460.11	276	1,276.91
103	231.17	277	2,107.54
104	353.23	278	31.25
105	525.62	279	33.73
106	2,226.12	280	163.06
107	512.22	281	623.54
108	204.01	282	76.26
109	223.86	283	298.95
110	12.32	284	214.73
111	85.36	285	33.04
112	1,363.17	286	454.20
113	155.29	287	934.05
115	200.61	288	930.86
116	296.30	289	380.78
117	365.80	290	159.08
118	149.54	291	821.35
119	102.51	292	5,391.20
120	557.93	293	521.50
121	466.53	294	27.29
122	81.58	295	574.31
123	475.39	296	1,113.64
124	158.65	297	25.42
125	797.72	298	180.77
126	140.08	299	181.88
127	1,735.82	300	137.52
128	229.84	301	710.36
129	23.61	302	31.62
130	1,140.40	303	315.19
131	81.10	304	617.51
132	156.87	305	351.10
133	418.20	306	88.23
134	116.97	307	305.70
135	39.87	308	182.91
137	445.31	309	64.80
138	83.45	310	392.89
139	131.34	311	22.83
140	128.75	312	106.22
142	373.14	313	63.42
143*	711.97	314	10.93
144	115.47	315	21.99
145	180.02	316	729.72
146	379.38	317	116.21
147	1,142.36	318	265.38
148	60.01	319*	270.77
149	262.18	320	807.99
150	394.46	321	162.23
151	454.42	322	83.77
152	112.77	323	157.71
153*	73.48	325	1,155.03
154	38.85	326	91.46
155	879.40	327	481.17
156	1,153.77	428	119.53
157	117.48	329*	64.98
158	607.89	330	313.39
159	71.41	331	138.55
160	90.45	332	308.37
161	943.12	333	161.52
162	138.78	334	1,087.72
163	768.09	335	113.73
164	292.76	336	1,060.17
165	192.84	337*	112.79
167	468.08	338	521.08
168	257.76	339	195.93
169	47.75	340	13.25
170	1,029.18	342	329.71
171	437.98	343	577.25
172	91.62	344	92.71
173	235.60	345	442.58
175	1,435.98	347	217.27
176	1,453.50	348*	395.95
177	370.12	349	217.67

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
350	733.34	424	48.29
351	110.23	425	77.96
352	1,116.97	427	495.35
353	89.72	428	47.96
354	72.51	429*	142.66
355	198.08	430	700.22
356	357.19	432	2,815.90
357	56.34	433	228.94
358	663.16	435	191.40
360	119.08	436*	329.11
361	4,647.16	437	564.49
362	238.20	438	522.01
363	191.57	440*	62.44
364	2,395.70	441	432.89
365	55.42	442*	120.70
366	14.93	444	89.75
367	1,916.73	445	552.92
368*	256.49	446	287.57
369	367.01	447	16.64
370	650.29	448	118.72
371	519.09	449	359.50
372	484.65	450	5.96
373	413.22	451	106.52
374	459.43	452	236.47
375	1,037.11	453	191.49
376	138.54	454	4.83
378	57.54	455	293.49
379	3,741.57	456	162.03
380	559.73	457	535.41
381	20.56	458	699.92
382	25.43	459*	93.44
383	401.57	460	133.52
384	83.69	461	130.48
385	829.30	462	23.67
386	414.29	463	46.23
387	170.69	464	353.89
388	903.62	466	327.19
390	385.37	467	29.56
391	100.26	468*	116.70
392	11.51	469*	258.35
393	293.44	471	232.97
394	81.13	472*	348.51
395	523.70	473*	940.30
396	287.01	474	257.03
397*	788.22	475	114.04
398	29.71	476	412.00
399*	605.68	477	205.35
400	681.60	478	199.39
401	86.42	479	76.54
402*	18.48	480*	53.57
403	169.68	481	132.48
404	58.78	482	69.28
405	49.18	483	391.59
406	353.71	484	1,201.19
407	36.02	485	117.56
408	27.47	486	18.12
409	73.28	487	195.04
410	14.74	488	37.33
411	25.74	489	287.90
412	116.01	490	286.90
413	219.22	491*	11.82
414	998.45	492	4.02
415*	16.25	493	16.83
416	106.68	496	39.90
417*	83.47	497*	282.74
418	200.41	498	183.51
419	32.95	499	65.77
420	52.87	500*	39.58
421	93.99	501	50.38
422	99.86	504	27.46
423*	1,654.94	506	38.99

З місячних вкладок від членів обезпечених в нових родах обезпеч. $201,774.26

При Відділах, означених зіркою (*), в даних сумах є включені залеглі місячні вкладки.

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	4.50	216	43.42
3	2.42	221	1.88
28	2.37	225	37.62
30	5.96	226	9.96
33	5.73	230	26.64
37	27.84	234	15.70
39	15.63	237	2.88
62	16.56	243	42.57
65	8.81	245	1.06
70	5.07	264	2.76
83	2.86	274	1.49
90	4.40	275	10.36
101	3.04	278	1.15
102	13.32	286	23.14
106	12.90	305	3.91
112	4.11	316	1.41
117	4.86	321	3.93
125	.88	335	3.70
127	3.37	336	8.73
133	8.46	342	3.24
143*	13.00	349	31.20
147	24.11	358	1.62
151	3.53	367	3.71
170	3.72	370	3.68
179	28.08	381	13.78
185	5.66	388	5.28
206	2.65	482	2.86
209	2.82		

З місячних вкладок від членів обезпечених в старім роді обезпеч. ....$ 544.34

Разом з місячних вкладок від членів	$202,318.60
Відсотки від бондів	40,757.57
Відсотки від морґеджів	4,480.94
Відсотки від членських позичок	430.40
Чинш від власного дому в Джерзі Сити, Н. Дж.	1,250.00
Приходи друкарні і книгарні	23,405.15
Зворот позички до народного фонду	26.50
Жертви на поводян	10.00
З переносу федерального податку за поміч. сили	824.77
З переносу стейтового податку за помічні сили	42.51
З переносу інших фондів за членів молод. деп. до деп. старших членів	63.60
Сплати морґеджів	6,975.82
Сплати чл. позичок	2,989.79

Сирітські части по бл. п.:

Відділ:

29 Козмовський Іван 750.00

Разом $284,325.65

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ:		
8	Якимець Василь	$ 500.00
21	Гленський Ізидор	500.00
29	Козмовський Іван	1,000.00
38	Баран Онуфрей	1,000.00
69	Куніцький Мартин	1,000.00
84	Чаплінський Іван	250.00
92	Олещук Стефан	1,000.00
94	Скільський Василь	500.00
94	Білик Теодор	500.00
100	Радочинський Микола	1,000.00
102	Годерманський Данило	1,000.00
106	Прима Микола	500.00
158	Герман Йосиф	1,000.00
170	Грабар Василь	1,000.00
179	Андибур Ілько	1,000.00
191	Помайба Іван	1,000.00
213	Павликович Евдокія	1,000.00
217	Дмитрів Марія	1,000.00
230	Філь Петро	500.00
276	Саґановський Антін	500.00
295	Корпіта Григорий	500.00
308	Коробій Марія	500.00
334	Стасів Йосиф	1,000.00
358	Молодець Параскевія	500.00
376	Береза Антін	1,000.00
379	Кіт Василь	500.00
383	Бобі Йосиф	500.00
388	Яворська Евдокія	500.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	3,500.00
Грошеві звороти	3,873.48
Виплати на реальности в Джерзі Ситі, Н. Дж.	360.97

Виплати з сирітського фонду по бл. п.:

Відділ:

375 Коваленко Надежда 500.00

Виплати з народного фонду:

Українська Енциклопедія в англійській мові 25.00

Виплати з фонду Захисту Сиротинця

Направи і праці на реальностях в Кергонксон, Н.Й. 1,657.03

Виплати запомог з фонду запомогового

Відділ:		
6	Гріняк Юрій	25.00
7	Пласконос Павло	35.00
10	Завідняк Мілько	35.00
25	Мацьак Адам	35.00
27	Климко Ольга	25.00
42	Гуцалюк Михайло	40.00
42	Непик Текля	35.00
69	Парніцький Петро	40.00
99	Балко Марія	30.00
102	Пацула Петро	35.00
109	Мачужак Петро	40.00
111	Болехівський Михайло	35.00
112	Бочуляк Лелія	25.00
112	Хома Марія	30.00
112	Войдач Марія	25.00
113	Лукач Іван	35.00
120	Будник Йосиф	100.00
120	Деленко Микола	35.00
135	Матерна Юлія	25.00
137	Когут Анна	25.00
139	Вовчук Антін	35.00
147	Кухарчик Стефан	50.00
155	Стенась Катерина	25.00
161	Довжицька Катерина	25.00
164	Масира Олекса	30.00
198	Сидор Анна	35.00
204	Черевата Софія	25.00
211	Гіба Альбіна	25.00
218	Мисів Анастазія	25.00
223	Мічел Іван	25.00
223	Микулин Теодор	35.00
230	Ковалевич Варвара	25.00
230	Тима Йосифа	25.00
242	Каламун Василь	35.00
245	Скородій Нестор	25.00
252	Зелтоноґа Джені	25.00
253	Пикіш Анна	25.00
254	Зеленюк Роман	35.00
259	Пелех Бронислава	25.00
260	Кондзьола Володимир	50.00
270	Яків Олекса	35.00
270	Мазур Софія	25.00
271	Гураль Марія	30.00
276	Хлиста Теодор	35.00
277	Федірко Марія	30.00
277	Мацевко Василь	50.00
283	Савран Катерина	25.00
286	Явіляк Іван	35.00
287	Демкович Микола	40.00
287	Гербунка Леонтій	35.00
287	Павчак Іван	35.00
296	Елифанті Софія	35.00
298	Кот Павлина	25.00
300	Шибінський Микола	35.00
303	Юнц Марія	25.00
323	Ярема Петро	40.00
355	Святин Генрик	35.00
367	Серветник Ілько	25.00
379	Мединський Корнель	35.00
383	Булр Михайло	25.00
403	Сембрат Параска	25.00
405	Барняк Онуфрей	25.00
405	Дворніцький Антін	25.00
458	Пронів Василь	50.00
458	Рудий Михайло	50.00
473	Басістий Михайло	35.00
478	Басіста Ева	25.00
484	Білик Теодор	40.00
490	Пасічник Маргарита	35.00

Виплати з адміністраційного фонду:

Виплати друкарні і книгарні	19,251.21
„Свобода" за орган	4,650.00
Платня помічних сил	3,491.63
Платня головного уряду	1,875.00
За опікунчу обслугу над бондами	270.73
Чинш за офіси у власнім домі	625.00
Кошти подорожі і репрезентації	623.27
Лікарі за нових членів	385.50
Кошти подорожі організаторів	383.60
Нагороди організаторам за нових членів	306.25
„Свобода" за праці і друки	258.55
Канцелярійні прибори	208.64
Видатки на пошту	175.00
Федеральний податок за обезпечення поміч. сил	151.31
Телефон	92.06
Оголошення	87.00
Фотографічні знимки членських аплікацій	55.12
Направи і чищення машин	47.00
Друки для зладження виказів (IBM)	28.27
Спортова акція	10.00
Вкладки до доброчинних організацій	10.00
Нагороди за нових членів	9.50
Асекураційні журнали	2.00

Інвестиції готівки:

Інвестовано в морґеджах	22,000.00
Позички членам	2,343.40

Разом $90,886.52

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем грудня 1955 р. осталася	$320,027.33
Прихід за січень 1956 р.	284,325.65
Разом	$604,352.98
Розхід за січень 1956 р.	90,886.52
Готівка з кінцем 31. січня 1956 р. остається	$513,466.46

БІЛЯНС

Стан чинний:

Готівка	$ 513,466.46
Морґеджі	801,752.44
Бонди	13,379,047.35
Позички членам	294,621.13
Реальности	227,828.06
Друкарня	10,543.79
Разом	$15,227,259.23

Стан довжний:

Посмертний фонд нових родів обезпеч.	$14,462,998.59
Адміністрац. фонд	198,405.28
Конвенційний фонд	41,289.75
Запомоговий фонд	245,861.55
Народний фонд	17,463.24
Посмертний фонд старого роду обезпеч.	66,549.80
Резервовий фонд	19,342.27
Сирітський фонд	108,838.79
Фонд обезпеки інвестицій і смертности	56,545.20
Фонд Захисту Сирот.	7,456.32
Запорука майбутніх податків на проданих реальностях	2,409.25
Разом	$15,227,259.23

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	19.10	186	13.00
2	20.06	187	18.00
3	27.92	190	8.58
5	81.81	191	183.15
7	46.99	192	87.33
8	252.58	194*	314.28
9	14.60	196	7.50
10	32.66	198	.25
11	42.45	199	19.05
12	83.50	200	81.77
13	96.67	201	1.45
14	265.40	202	4.75
16	26.54	203	24.33
17	5.28	204	926.55
18	7.54	206	195.43
20	103.09	207	66.46
21	143.45	208	21.20
23	130.40	210	59.34
24	5.78	211	72.79
25	116.34	212	7.48
26	1.35	213	110.70
27	84.31	215	37.59
28	10.30	216	1.21
29	29.04	217	249.41
30	48.67	218	72.11
33	52.95	219	259.06
34	9.94	220	233.63
35	11.52	221	1,631.93
36	106.30	222	7.10
37	55.11	223	123.82
38	227.47	224	23.95
39	339.63	225	4.41
40	48.80	226	3.88
41	.45	227	13.49
42	423.04	228	5.85
45	323.11	229	10.42
46	29.97	230	256.36
47	47.52	232	34.48
48	23.50	233	93.88
49	111.07	234	160.29
50	7.34	235	36.67
51	47.51	236	89.97
52	65.43	237	109.68
53	147.97	238	419.54
54	161.56	239	66.99
55	55.25	240	692.06
56	115.59	241	16.16
57	153.36	242	34.88
59	241.91	243	35.32
60	9.05	244	3.48
61	14.00	245	218.83
62	105.98	246	24.77
63	291.75	247	22.89
64	19.40	248	35.11
65	42.54	251*	255.61
66	13.99	252	21.65
67	4.48	253	12.32
68*	31.29	254	225.28
69	31.67	255	5.33
70	264.80	256	324.64
71	95.03	258	.90
72	1.19	259	86.51
73	44.79	260*	3.50
74	6.69	261	4.42
75	103.38	262	18.05
76	206.20	263	7.80
77	18.81	264	31.88
78	1.94	265	100.45
79	1.58	266	244.55
80	19.20	267	71.36
81	106.73	268	67.61
82*	8.76	269	2.02
83	463.10	270	32.60
84	89.04	271	164.72
85	51.93	272	29.74
86	2.25	273	13.14
87	6.67	274	60.13
88*	5.40	275	39.84
89	.93	276	57.41
90	25.69	277	504.03
91	65.90	278	28.08
92*	8.10	279	2.35
93	22.93	280	2.05
94	684.10	281	389.62
96	203.73	282	6.34
97	89.06	283	84.03
98	19.25	284	69.88
99	26.25	285	5.63
100	16.96	286	48.09
102	384.47	287	117.45
103	75.34	288	37.66
104	43.44	289	86.35
105	247.37	290	74.43
106	487.51	291	115.67
107	74.83	292	534.17
108	4.57	293	167.42
109	41.09	295	80.28
110	3.71	296	64.40
111	3.44	297	17.38
112	211.41	298	7.59
115	32.28	299	19.28
116	66.79	300	8.09
117	82.98	301	59.52
118	9.72	302	3.00
119	31.23	303	2.10
120	180.93	304	246.81
121	99.09	305	37.39
122	12.17	306	52.01
123	17.92	307	91.75
124	6.04	308	42.03
125	468.13	309	2.71
126	4.00	310	77.65
127	172.10	311	1.35
128	22.01	312	15.67
130	238.39	313	15.94
131	56.04	314	13.70
132	13.00	316	158.63
133	82.21	317	26.99
134	11.07	318	2.89
135	1.08	319*	167.67
137	56.07	320	96.54
138	15.00	321	59.56
139	24.80	322	14.68
140	25.62	323	43.93
141*	2.25	324	53.76
142	276.11	325	270.51
143*	35.14	327	114.83
144	21.59	328	71.33
145	15.52	329	28.39
146	18.73	330	52.77
147	130.92	331	104.57
148	2.70	332	1.35
149	101.59	333	20.52
150*	126.79	334	113.18
151	53.20	335	5.03
152	1.54	336	381.91
153*	51.38	337*	48.97
155	166.85	338	97.67
156	350.92	339	79.10
158	28.57	342	47.45
159	2.78	343	70.28
160	8.93	344	9.79
161	94.40	345	24.00
163	249.58	347	114.65
164	130.85	348*	196.46
165	15.32	349	18.13
167	73.60	350	207.62
168	25.93	351	72.81
170	255.21	352	104.20
171	157.93	353	11.38
172	51.69	355	73.72
173	49.94	356	114.54
175	95.56	357	7.84
176	211.74	358	86.10
177	139.41	361*	2,897.29
178	55.58	362	85.14
179	5.38	363	5.91
180	29.31	364	263.86
181	15.53	365	3.78
182	27.32	366	.68
183*	127.15	367	538.67
184	35.37	368*	93.43
185	10.80	369	49.25

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
370	82.87	437	235.19
371	86.77	438	103.94
372	205.96	441	165.30
373	55.05	442*	4.46
374	136.02	444	57.10
375	199.63	445	306.21
376	44.76	446	145.28
378	6.29	447	19.82
379	1,171.77	448	123.65
380	282.41	449	341.08
383	103.93	450	.90
384	13.44	451	104.93
385	53.46	452	33.52
386	63.26	453	.45
387	51.52	454	4.12
388	235.16	455	38.70
390	83.50	456	98.02
391	10.13	457	93.79
393	51.41	458	237.26
394	26.24	459*	20.04
395	76.38	460	10.03
396	14.12	461	126.48
397*	204.70	462	10.04
398	1.30	463	243.87
399*	270.61	466	146.76
400	119.54	467	1.58
401	4.56	468*	36.82
402*	11.60	469*	106.25
403	6.62	471	108.94
404	14.06	472*	102.30
405	2.22	473*	803.35
406	59.95	474	395.72
407	.45	475	13.39
408	1.08	476	8.21
409	1.13	477	23.92
410	.45	478	78.92
412	30.69	479	5.84
413	53.29	481	75.19
414	438.17	482	5.71
415*	2.25	483	80.12
417*	17.30	484	461.52
418	63.92	487	32.97
419	50.26	489	13.19
420*	10.00	490	3.36
421	86.31	492	1.88
422	2.02	493	6.03
423*	556.68	495	25.08
427	202.24	496	1.05
428	19.95	497*	25.70
429*	5.04	498	124.93
430	211.84	499	16.26
432	1,216.05	500*	61.92
433	115.49	501	17.09
435	65.50	504	108.13
436*	300.19		

З місячних вкладок від членів обезпечених в усіх родах обезпечення	$46,282.21
Відсотки від бондів	4,379.90
Відсотки від морґеджів	192.76
Відсотки від членських позичок	31.73
З переносу федерального податку за помічні сили	275.40
З переносу стейтового податку за помічні сили	13.83
Сплати морґеджів	550.58
Сплати чл. позичок	2.30
Разом	$51,728.71

РОЗХІД:

Виплати з посмертного фонду:

Грошеві звороти ....$ 1,150.76

Виплати адміністраційного фонду:

Платня помічних сил	1,844.66
„Свобода" за Ukrainian Weekly	600.00
Перенос інших фондів за членів молод. департ.	63.60
Федеральний податок за помічні сили	43.15
Видатки канцел. на пошту	30.00
Лікарі за нових членів	18.00

Інвестиції готівки:

Інвестовано в морґеджах	7,500.00
Позички членам	816.73
Разом	$12,066.90

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем 31. грудня 1955 р. осталася	$ 67,328.44
Прихід за січень 1956 р.	51,728.71
Разом	$119,057.15
Розхід за січень 1956 р.	12,066.90
Готівка з кінцем 31. січня 1956 р. остається	$106,990.25

БІЛЯНС

Стан чинний:

Готівка	$ 106,990.25
Марґеджі	48,270.91
Бонди	2,582,920.50
Позички членам	10,187.04
Разом	$2,748,368.70

Стан довжний:

Посмертний фонд	$2,672,281.92
Адміністр. фонд	76,086.78
Разом	$2,748,368.70

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ МАЙНА У. Н. СОЮЗУ.

Майно старших членів з кінцем 31. січня 1956 р.	$15,227,259.23
Майно молодечого департаменту У.Н.С.	2,748,368.70
Разом	$17,975,627.93

Р. Слободян, гол. касир.

Спростування

У звіті з минулої кампанії має бути:

238	І. Сслінскі	12
238	П. Мороз	3
238	М. Давискиба	5
238	А. Виноградник	1
238	А. Мельниченко Boston, Mass.	1
239	М. Ковалчук Philadelphia, Pa.	1

ВИСЛІД КАМПАНІЇ ЗА ПРИЄДНУВАННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1956 Р.

Ч. Від.	Ім'я організатора	Приєдн. в грудні	Признач. квота	Разом приєдн.
1	В. Чернаго, Shamokin, Pa	2	2	4
3	В. Квас, Elizabeth, N. J.	1	2	3
8	В. Манзій, Yonkers, N. Y.	1	11	15
25	О. Гіббонс, Jersey City, N. J.	1	6	10
29	О. Малицак, Nanticohe, Pa	1	2	3
36	М. Шварц, Rochester, N. Y.	2	3	5
38	С. Гондза, Auburn, N. Y.	1	6	7
39	М. Рубич, Syracuse, N. Y.	1	19	20
45	І. Скочиляс, Philadelphia, Pa	5	18	20
45	М. Сеник, Philadelphia, Pa.	1	—	—
46	І. Сквіртнянський, Brooklyn, N. Y.	3	5	5
52	І. Робертс, Holyoke, Mass.	1	6	4
52	Д. Хрупалик, Holyoke, Mass.	1	—	—
54	А. Маланчук, New Haven, Conn.	2	10	10
57	Г. Недільський, Cohoes, N. Y.	1	4	12
57	Р. Мацюк, Cohoes, N. Y.	1	—	—
73	Д. Лободяк, Providence, R. I.	1	2	3
75	Г. Ясінський, Detroit, Mich.	3	4	15
90	Й. Сидор, Centralia, Pa.	2	3	5
91	П. Кочірка, Mc Kees Rocks, Pa.	1	2	7
93	Л. Коник, Pawtucket, R. I.	1	1	5
94	В. Борискевич-Бойд, Hamtramck, M.	2	26	40
96	Д. Білецький, Pittsburgh, Pa.	4	59	4
106	Г. Дацьків, Chicago, Ill.	1	13	25
108	М. Шалайко, Lakewood, O.	1	2	3
113	М. Годчак, Derry, Pa.	7	7	2
114	М. Ткачук, Chicago, Ill.	6	32	16
117	Д-р В. Калина, New York, N. Y.	1	3	8
120	В. Рефт, Aliquippa, Pa.	1	9	8
125	І. Подола, Chicago, Ill.	1	28	15
125	І. Подола і Л. Поготовко, „	1	—	—
127	І. Була і П. Володка, Buffalo	4	16	35
128	І. Швець, Clifton Heights, Pa.	1	1	3
142	М. Гнатьо, Elizabeth, N. J.	1	2	9
147	І. Федорак і І. Зазворський Allentown, Pa.	3	6	22
157	І. Зварич, Wilkes-Barre, Pa.	1	1	2
164	Т. Бутрей, Berwick, Pa.	1	4	7
165	М. Пелехатий, Toledo, Ohio	3	6	8
173	П. Щирба, Wilmington, Del.	2	11	7
175	Ю. Шевчук, Detroit, Mich.	1	11	28
175	Д. Квітковський, Detroit, Mich.	1	—	—
177	О. Рекрут, Warwick, R. I.	1	12	7
191	Р. Колодій, Troy, N. Y.	2	21	15
194	Д-р Я. Падох, New York, N. Y.	1	11	22
204	В. Гасій, New York, N. Y.	2	84	30
212	К. Бліщ, Wheeling, W. Va.	1	1	2
219	М. Юров, Newark, N. J.	1	6	15
221	Т. Шпікула, Chicago, Ill.	10	59	65
221	М. Сенчишак, Chicago, Ill.	3	—	—
224	Й. Ірха, Salem, Mass.	3	7	3
224	С. Бурий, Salem, Mass.	1	—	—
230	І. Павловський, Yongstown, Ohio	2	14	25
234	В. Квас, Elizabeth, N. J.	7	23	12
237	М. Крайка, Chester, Pa.	1	5	6
238	І. Сслінський, Boston, Mass.	2	24	50
240	А. Стецяк, Cleveland, O.	2	18	26
241	С. Бардачевський, Woonsocket, R. I.	1	1	3
251	В. Яцишин, Cleveland, Ohio	5	5	10
253	П. Пилипів, Ludlow, Mass.	1	8	8
254	В. Романишин, New Britain, Conn.	1	2	15
256	Д. Вілецький, Mattituch, N. Y.	10	31	10
257	П. Сильчак, Los Angeles, Cal.	1	2	15
265	Й. Коцюбка, Pottsville, Pa.	1	1	3
266	В. Труфин, Amsterdam, N. Y.	12	20	16
271	І. Чопко, Elmira, N. Y.	6	10	11
277	В. Гафткович, Hartford, Conn.	1	26	35
281	Л. Бачинський, Bayonne, N. J.	1	12	12
283	П. Вілзінський, Auburn, N. Y.	1	3	7
291	В. Гузіль, Cleveland, O.	2	5	18
292	М. Білоскурський, Detroit, Mich.	1	15	28
292	П. Федик, Detroit, Mich.	6	—	—
293	М. Демидчук, Brooklyn, N. Y.	2	14	12
299	І. Колотило, Buffalo, N. Y.	1	4	6
305	М. Гентош, Delano, Pa.	1	5	6
316	В. Ґурянський, Rochester, N. Y.	2	15	22
319	Ю. Вельґош, Nanticohe, Pa.	2	2	3
321	М. Куриляк, Phoenixville, Pa.	2	7	8
323	Д. Яремко, Kansas City, Kansas	1	3	9
332	М. Мазепа, Raritan, N. J.	1	3	3
336	М. Курач, Cleveland, Ohio	1	15	24
345	М. Дербуш, Minneapolis, Minn.	1	4	6
355	Л. Маґур, St. Joseph, Mo.	1	1	9
361	І. Пригода, New York, N. Y.	1	41	50
361	П. Кучма, New York, N. Y.	2	—	—
361	І. Галичин, New York, N. Y.	1	—	—
361	В. Вишиваний, New York, N. Y.	1	—	—
361	В. Вишиваний і П. Кучма, N. Y.	1	—	—
364	М. Кукіз, Cleveland, Ohio	1	31	19
367	В. Попович, Rochester, N. Y.	1	11	16
371	Ю. Баранюк і П. Заболоцький Newark, N. J.	1	2	14
374	М. Кисіль, Boston, Mass.	1	4	15
375	Е. Грималяк, Philadelphia, Pa.	1	8	15
379	М. Семків, Chicago, Ill.	3	63	52
386	А. Попов, Sharon, Pa.	1	3	6
395	А. Гнатюк, Philadelphia, Pa.	1	8	2
395	Д. Притуляк, Philadelphia, Pa.	1	—	—
395	І. Бакум, Philadelphia, Pa.	1	—	—
395	П. Костик, Philadelphia, Pa.	1	—	—
395	М. Юров, Philadelphia, Pa.	1	—	—
395	О. Гіббонс, Philadelphia, Pa.	1	—	—
397	О. Штогрин, Philadelphia, Pa.	1	28	12
399	В. Кашуба, Chicago, Ill.	2	14	10
399	М. Ткачук, Chicago, Ill.	4	—	—
414	С. Брезіцка, New Haven, Conn.	4	24	16
423	М. Ткачук, Chicago, Ill.	1	36	20
423	Т. Носієвич, Chicago, Ill.	2	—	—
423	С. Куропась, Chicago, Ill.	1	—	—
425	Р. Смук, Chicago, Ill.	2	3	1
427	П. Цибуляк, St. Catherines, Ont.	1	1	20
429	І. Перковський, Freeland, Pa.	1	2	2
430	І. Скочиляс, Philadelphia, Pa.	5	19	30
432	Б. Зорич, Toronto, Ont.	6	52	100
437	М. Малинівський, Rochester, N. Y.	2	12	21
439	В. Коссар, Sudbury, Ont.	2	12	25
439	В. Бордун, Sudbury, Ont.	2	—	—
441	М. Лисий, Fort William, Ont.	1	—	—
441	Mc. Лисий, Fort Willim, Ont.	1	—	—
445	М. Коваль, Winnipeg, Man.	1	7	35
445	М. Ковальський, Winnipeg, Man.	1	—	—
445	В. Коссар, Winnipeg, Man.	1	—	—
446	М. Товтрівський, Kirkland L., Ont.	1	1	5
447	З. Горечий, Montreal, Que.	2	2	20
461	Ю. Демедюк, Welland, Ont.	1	7	15
471	В. Цимбала, Montreal, Que.	1	27	20
471	С. Орихівський, Montreal, Que.	3	—	—
472	М. Ткачук, Chicago, Ill.	1	5	15
477	М. Драгущук, Hundson, N. Y.	1	2	4
487	М. Денисюк, Hudson, N. Y.	1	9	8
490	Г. Чорномаз, Newark, N. J.	1	2	7
493	Б. Музика, Kansas City, Kan.	3	7	6
501	С. Тимчишин, Chisholm, Minn.	1	3	4
501	о. В. Вівчаровський, Chisholm, M.	2	—	—

Степан Куропась

МІСІЙНА РОЛЯ УНСОЮЗУ

Коли признати фізичне правило, що нічого в світі не дістьcя без причини, тоді і виступ на американсько-українську сцену У. Н. Союзу можна тим правилом пояснити.

Були причини, що спонукали основоположників У. Н. Союзу в 1894 році покликати до життя цю організацію. Були причини матеріяльного і ідейного характеру. Ходило тоді про те, щоби забезпечувати українців не лише від „наглої і несподіваної", але ще більше про те, щоби держати їх разом, творити свою громаду, своє життя, свої культурні цінності. Ходило про те, щоб спільно ставити церкви, спроваджувати з України священиків, будувати Народні доми. Великі пляни праці лягли тоді в основу статуту нової організації. До тих плянів додано і допомогу рідному краєві, допомогу не лише фінансову, але й моральну та політичну. Вже понад шість десятиріч є УНСоюз вільним голосом вільних громадян Америки в обороні краю свого походження. Раділи американські українці як воскресала Україна, творила свій уряд, своє військо, як висилала до Америки своїх амбасадорів, яких вони радо вітали і чим могли спомагали. І сумом огортались вони, як Україна не мала сили встоятись, як її уряд виїхав на чужину. Сумували вони з приводу трагічних подій під Совєтами і Польщею. Під проводом УНСоюзу творилися по громадах протестаційні комітети, що висилали тисячі телеграм до Ліґи Націй, Комітету Трьох, до Вашинґтону, Лондону і Риму. Звичайно, телеграми не багато помагали, але як інакше могли виявити американські українці свою волю і думку? Український Народний Союз розгортав свою працю по громадах через свої Відділи. Вітав і піддержував організацію різних політичних угруповань, як нових помічників в роботі, яку він почав ще в 1894 р. Давав поміч всім тим організаціям, ставив їм до диспозиції свої видання. Пересічний читач „Свободи" мав добрий перегляд всього, що діялося в Америці і Україні. А це не була легка справа обслуговувати два континенти! Як праця по українських громадах розгорнулася до великих розмірів, як зросли аґенди, У. Н. Союз започаткував мобілізацію українців покликанням до життя „Об'єднання Українських Організацій". Він дав Об'єднанню приміщення і дав гроші й ідейних безкоштовних працівників. Конґреси „Об'єднання" все мали рішальний голос на всю політику американської України. Архіви Об'єднання, які й досі зберігаються в Редакції „Свободи", стануть колись добрим джерелом історичних дослідів американсько-українського життя. Там є цінні документи і листування, що переходили океан в обі сторони. Там є голоси українських політичних чинників, на підставі яких дослідники зможуть ствердити, що Об'єднання було не „пересилковим бюром", як його тоді опоненти називали, а дійсним і активним репрезентантом американських українців.

Ясно, що вся та місійна робота УНСоюзу потребувала багато місіонарів, а їх завжди нашій спільноті бракувало. Був народ, але мало було добрих, охочих, ідейних робітників, щоби намічені пляни реалізували. Треба було їх шукати, вишколювати і т. п.

Тому й місійна праця, з браку робітників, не могла нераз бути виконана так, як вимагав час і потреби. Але в загальному вона була зроблена, і до 2-ої світової війни американська Україна під проводом УНСоюзу добре виповнила свою ролю, була зорганізована і добре в історії записана.

Це праця Централі УНСоюзу. А по громадах?

Діяли там Відділи УНСоюзу і вели передову ролю в кожній громаді. Не знаю української громади в Америці, де було б інакше. Звичайно, Відділи, як самостійні одиниці з широкою автономією, діяли так, як могли. — Були і є ще тепер Відділи УНСоюзу, що з браку відповідних провідників до праці не все як слід розуміли свою ролю в громаді. Є навіть великі Відділи УНСоюзу, які думають, що їх фінансові звіти і щорічне побільшення відділових кас є добрим „рекордом". Наскільки краще виглядали б різні звіти Відділів УНСоюзу, якби там була мова про висилку дітей Відділу на „Союзівку", про стипендії, про допомогу науковим установам, інвалідам сиротам, вакаційним оселям і т. п. Сам факт, що каса Відділу зросла, це позитивне явище, але воно ще не вичерпує тієї місійної роботи, яку веде УНСоюз. Це все залежить від членів. Головний Уряд тут нічого не вдіє. Річні збори Відділів, на жаль, не тішаться чисельною фреквенцією, тому й не можна вибрати кращий уряд і кращі пляни праці виробити. А деякі старі урядники Відділів вже так по Відділах засиділися і так зі свого становища вдоволені, що в них нема жадних плянів і розуміння свого призначення!

Тому не раз слушно видвигається закид, що Відділи УНСоюзу є „мертві", бо збирають лише вкладки, а не будують життя, не розвивають його, не дбають про всебічний проґрес."

Та, з другого боку, ті, що такі закиди роблять, повинні взятися самі до праці. Повинні прийти на річні збори, вибрати активніший уряд і встановити відповідний плян праці, гідний назви і традиції УНСоюзу. Самі закиди і нарікання не поможуть

Довго шукав за мною член УНСоюзу одного шикаґівського Відділу (так мені говорив), щоби повідомити мене про те, що він вибуває з членів УнСоюзу. Які причини, питаю?! Ви мій спонсор. Ви мене вписали до УНСоюзу, ви до того ще й головний контролер, то вам треба правду знати, — заявив він. Моя дружина була хвора, ніхто її не відвідав, була в лікарні під ножем — ніхто її не відвідав, мене не потішив!

Відповідь моя була така: УНСоюз є збірною особою, нею є ви і всі члени УНСоюзу. На збори нашого Відділу ви не ходите, надзирателя хворих не вибираєте, то хто ж має вас і вашу дружину відвідувати чи потішати? Кого з хворих союзівців ви відвідали, а ви теж є Союз? На смерть УНСоюз не чекає, навпаки, хоче, щоб його члени якнайдовше жили і вкладки платили. Слідкую за звітами руху членів, і згаданий член досі з членства не вибув. Значить, зрозумів, в чому діло.

І так в кожних справах. — Лише активність членів Відділу причиниться до кращого виконування цієї великої місійної ролі Союзових Відділів по наших громадах.

Звичайно, що є величезна більшість Відділів УНСоюзу, які розуміють свою ролю і покликання. Вони були щасливі у виборі своїх урядників, вони їм допомагають. — Про брак добрих робітників в Союзових Відділах по наших великих громадах, з приходом нової еміґрації нема чого вже нарікати. Треба лише тим урядникам, що засиділися і не мають охоти до іншої праці, крім збирання вкладок, мати добру волю та підшукати собі добрих наслідників.

● Совєтський Червоний Хрест переслав Італії 8 мільйонів лір (коло $12,000) для людей, що потерпіли під час морозів.

СВЯТА ДЕРЖАВНОСТИ І СОБОРНОСТИ

в Нюарку, Н. Дж.

Спільними заходами Українського Центрального Комітету філії УКК і Гром. Комітету Співпраці організацій м. Нюарку урочисто відзначено Роковини 22 січня 1956 в залі української централі в Нюарку Святочною Академією, яку відкрито американським гимном. Після того група пластунів і сумівців рецитувала уривок з поеми М. Гриви: „Ми". Промовцем на Святі був ред. Б. Кравців. Дальшими точками програми Свята, як це вже раніше згадано в пресі, були: виступ відомого композитора проф. М. Фоменка, який не лише відограв свої композиції, але також акомпаніював у виступі відомої сопрано - солістки п. Орловської - Фоменко, яка відспівала: а) „Думу" — слова Т. Шевченка, муз. укладу М. Фоменка, б) „Нагадай бандуро" — слова Г. Чирінь, муз. Г. Китастого, в) „Любіть Україну" — муз. М. Фоменка. Обидві відомі на терені Нюарку рецитаторку виступили з рецитаціями: п. В. Калин — „Знов", а п. І. Кононів — „Прийдуть дні великої заграви". Закінчив програму Свята місцевий чоловічий хор „Трембіта" під управою мґр. І. Городиського двома піснями: „Ой нема, нема", слова Т. Шевченка, муз. М. Лисенка і „Вставай Україно", муз. Е. Садовського при фортепяновім акомпаніяменті проф. Б. Базалі. Українським національним гимном закінчилось Свято, на якому було присутніх около 300 осіб. Оформлення сцени після проєкту мистця М. Радиша переведено під проводом п. Ф. Лупишина. В день Свята 22 січня ц. р. повівали на ратуші міста поруч себе прапори: український і американський.

Дещо вражала на Святі відсутність громадян давньої іміґрації, бо ледве кілька осіб з них, які завжди являються на наших національних святах і імпрезах, були присутніми на Академії. Замітна була також відсутність на Святі деяких визначних громадян з нової іміґрації. Ще й до того якось дивно склалося, що саме в дні цього Свята до пізнього вечора відбувався попис учнів Українського Музичного Інституту і річний мітинґ в Українській Презвитерській Церкві. Свято було оголошене в пресі на три тижні передтим і мабуть нічого не перешкоджувало перекласти речинці цих двох імпрез на іншу неділю.

Крутянська Академія.

Молодечі організації в Нюарку: Українська Студентська Громада, Пласт, відділ СУМА й ОДУМ вшанували достойно 38-мі Роковини геройського бою під Крутами Академією в дні 12 лютого 1956 в залі Української Централі в Нюарку. Створений мол. організаціями комітет вложив чимало праці у підготову до цього Свята. Гарне оформлення сцени за проєктом п. Ф. Лупишина при відповідному світлі робило на учасників імпозантне враження. Започатковано Свято американським гимном. У програму Свята входили: святочна доповідь д-ра Т. Крупи, представника місцевого Пласту, чотири відповідні до Свята виконані чол. хором „Трембіта" під управою мґр. І. Городиського пісні: а) „Марш молоді", б) М. Гайворонського — „Коли ви вмирали", в) К. Стеценка — „Встає хмара з-за Лиману", г) Е. Садовського — „Вставай Україно", збірна рецитація вірша М. Щербини — „Крути", яку виконали члени місцевого Пласту, ОДУМ-у, СУМА й УСҐ за вказівками п. І. Кононів. Замість заповідженого соля, в супроводі бандури д-ра З. Штокалка з Ню Йорку, п. В. Юркевич в останній хвилині заявив готовість виступити на Святі з 2-ма піснями при бандурі і гарно їх теж виконав: а) народна дума — „Чого плачеш Україно", б) повстанська пісня про Шугая, перший раз виконана в Нюарку. Українським національним гимном закінчилося Свято, на якому замітна була відсутність тих самих громадян, що і на попередньому Святі.

О. У.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Ню Йорк, Н. Й.

Перед Костюмівкою Пластприяту

Нашим дітям теж належиться дещо з „карнавалової" розваги. Піврічні свідоцтва у руках — а вжеж, що добрі! — іспити і пописи у Музичному Інституті за нами — а від батьків і пластових виховників в нагороду костюмова забава. Дня 4 березня ц. р. у просторій залі Деноксгол в Ню Йорку о год. 3 поп. зароїться від нашої новацької дітвори та їхніх гостей. А цього ж вечора о сьомій, як усі сніжинки, білки, квітки, царівни, козаки, стрільці, князенки та пажі набавилися досхочу — музика Босого привітає хвилею танкової мелодії та ритму нашу молодь, яка нетурбована „малими" проведе веселу решту днини.

Ось вже четвертий під ряд раз готовиться до костюмівки дітвора Ню Йорку. З успіхом влаштовують її Пластові Станиці та Пластприят у других містах — тут уперше, там вдруге, кожного разу з успіхом, з радісними враженнями у дітвори та вдоволенням у аранжерів. Поволі костюмівка, ця принадлива форма збірної розваги втискається у товариське життя нашої пластової дітвори та починає творити традицію.

А я скажу, що відновляти. У мене в руках знимка. Обережно випростовую заломані пожовклі ріжки та розгладжую поверхню, тріснену у кількох місцях, як патина на старій олії. Обертаю, шукаючи за датою. Нема, лиш у розі вилинялими зеленкуватими літерами напис: фотограф Л. Янушевич, Львів, Вінцент Поля 1, телеф. 59-60. Під написом кілька брудносірих мазків й ось — підноситься куртина літ, просторів та подій, крізь прорване бачу себе, як спотикнулася на високому порозі (над дверима таблиця: поштовий уряд — Устє зелене), а з розірваної в нетерплячці — цікавости коперти паде на болотисту дорогу знимка. Добре, що на цю сторону! — радію витираючи мокрі сліди рукавом. Дивлюся тепер на них з теплом у серці. Немає більше сірої землистої плями: її вкрили колоски — такі, як на леваді над Дністром у весну...

Дивлюся на знимку: костюмівка „Лісових Чортів". Хвилюється молодий Львів, а господарі - аранжери при кожній нагоді перешіптуються над чимось та інтригують нас, цікаві по природі створіння, до останніх границь видержливости. Шиємо та випробовуємо костюми — Боже! не дай, щоб хто другий вдягнув такий самий! На залі Народного Дому таємниця господарів розкрита: усі Лісові Чорти в демонічних червоних костюмах, ріжкатих шапках, а через плече по - драґунському закинені короткі, чорні пелерини, зв'язані ланцюгом, золотим шнуром. Тільки у „Люцапера" довга на увесь ріст пелерина, мов гетьманська кирея.

Закутуюся в спомини. Ось Дусько Пасецький, Міка Глинянська в китайськім капелюшку з довгою косою, Юрко Шухевич — і до болю затискаю уста... У цьому розі д-р Макарушка. Була у нього на Давнтавні, як оглядав мого новака перед пластовим табором. Не змінився — тільки волосся побіліло. А тут Руна Раковська говорила з ним в Іст Четамі у літі. Такий самий — лиш чоло трохи вище... Мері Рогожа в стилізованій мазепинці — коб' в такій шапочці привезла з Бруклина свою доню на костюмівку. А маленька Юліянна Осінчуківна теж прийде до набавитися. На моїй знимці у Доктора густа, об'ємиста зачіска. Сьогодні дещо прорідла...

Гей літа, літа! А здається що було все це вчора... Може й добре, що на знимці не записала дати!

Клявдія Олесницька.

ВУГІЛЛЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

нальної Вугільної Ради в Англії на основах великого приватного підприємства, з головною увагою на висоті продукції. На цьому тлі постали розходження між представниками великої промисловости і робітничими юніями, які керуються можловосчала пильно обговорювати справу реорганізації Націотами заробітку без уваги на висоту продукції. В одній із попередніх статтей я вже згадував, що англійські робітники проти великого темпу праці, подаючи навіть таке узасаднення, як втримання можливостей праці в майбутньому. Так само в Німеччині з розростом промисловости робітники просто перейшли з копалень у фабрики, примушуючи годувати німецьку промисловість, як щоденним хлібом, американським вугіллям.

Справа вугілля важлива головно з „конкуренційних" мотивів. Це ж Совєтський Союз, намагаючись наздогнати й перегнати вільний світ, головно Америку в усіх своїх п'ятирічках, старається добитися якнайвищої продукції вугілля. Головна ціль — це наздогнати ЗДА, значить осягнути річну продукцію в 500 мільйонів тонн вугілля. І треба визнати, що поступово СССР до цієї цілі йде. Якщо зважити, що продукція вугілля перед першою світовою війною на терені колишньої Росії становила 20-30 мільйонів тонн, то 346 мільйонів тонн вугілля, видобутого в 1954 році в СССР — це великий крок до запланованої цілі.

Для нас цікаво також, що СССР усю свою продукцію вугілля базує головно на Донбасі. Хоч в останніх роках, переносячи осередки промисловости на схід, СССР і пожвавив працю східніх вугільних басейнів — Уральського, Кузнецького, Сибірського та інших — все ж таки вугільна база Совєтського Союзу — це Донбас.

Це лише підтверджує грабіжницьке господарювання Москви на Україні. Якщо взяти до уваги, що запас вугілля в Донбасі обчислюється всього на 90 мільярдів тонн, а лише Кузнецький басейн має 451 мільярд тонн вугільного запасу, тоді стане ясним, що масова експлоатація українського Донбасу — це грабіж України. І то грабіж не лише українського природнього добра, але й українського робітника, який за малу оплату, у невідрадних умовинах праці, як невільник, мусить продукувати цей щоденний хліб для розбудови російського імперіялізму.

Господарське піднесення, що його переживає тепер Европа, а в зв'язку з цим і загальне поліпшення життєвих умовин, зовсім не характеризує дійсности в Україні, яка хоч і є постачальником цього щоденного хліба у прямому і в промисловому розумінні для цілого СССР, є й далі у становищі невільника, що виконує працю для чужого пана.

Т.

Весною буде випробувана нова секретна американська атомова зброя

Вашинґтон. — Голова Комісії Атомової Енерґії Л. Л. Стравс заявив під час свого виступу в Коломбія Бродкестінґ Сістем, що весною цього року відбудеться випробування нової секретної атомової зброї, призначеної для спаралізування евентуальної аґресії на територію ЗДА. Стравс підкреслив, що З'єдинені Держави Америки зробили величезний поступ в продукції нової атомової зброї, заявляючи водночас, що з огляду на державну безпеку неможливо подати про це якісь конкретніші інформації. Під час спроб з новою зброєю, які відбудуться можливо вже у березні цього року, будуть випробувані передусім нові роди оборонної атомової зброї і в дальшому теж деякі нові роди стратегічної, значить, офензивної зброї. Стравс відмовився виявити, чи буде під час цих спроб скинена з літака воднева бомба.

Від стихійних катастроф згинули 15 осіб

Беллевіл, Іллиной. — На Середньому Заході перші в цьому році торнада і буревії спричинили смерть 16 осіб та поважні матеріяльні втрати. Найсильніші буревії віяли в місцевості Соммерфілді, Іллиной. Червоний Хрест нарахував 145 домів розвалених або знищених. Кількадесять осіб були поранені. Матеріяльні втрати мають становити мільйони долярів. В стейті Оклагома сильні буревії несли куряву, яка зовсім закривала небо. Буревій попереривав телефонічні дроти. В Пінкрафті вітер перевернув віз, в якому мешкає робітнича родина, і котив його 60 стіп, не спричиняючи шкоди жителям. 5,000 осіб не мають електрики, 200 осіб не мають даху над головою. В деяких місцях торнадо доходив до швидкости 80 миль на годину.

Ірак запропонував Сирії й Ливанові допомогу проти Ізраїлю

Бейрут, Ливан. — Ірак офіційними нотами, що їх передано урядам Ливану і Сирії, заявив свою готовість поспішити всією своєю військовою силою з допомогою названим двом арабським державам на випадок аґресії збоку Ізраїлю. В ноті Іраку говориться про повну солідарність в арабському фронті, що противиться насильному переведенню давнього ізраїльського пляну — відвернути річище ріки Йордану для заводнення пустинних просторів Ізраїлю. — Ірак належить до т. зв. Баґдадського пакту (Англія, Туреччина, Іран, Ірак і Пакістан), проти якого висловились інші арабські країни, між ними Ливан і Сирія. Ця остання перебуває у військово-політичному союзі з Єгиптом, найзавзятішим противником Баґдадського пакту. Теперішня оферта Іраку не ставить ніяких політичних передумов Сирії і Ливанові, які надалі залишаються поза Баґдадським пактом.

Десятки заарештованих під час заворушень молоді на Флориді

Дейтона Біч, Флорида. — Поліція старається знайти провідників, які викликали заворушення молоді в Дейтоні Біч, під час яких поліція мусіла заарештувати кількадесятьох юнаків. В тих заворушеннях взяло участь кілька тисяч молоді, яка кидала камінням на поліційні авта та на пожежників, які при допомозі води старалися розігнати юрбу. 15 осіб були поранені, в тому один поліцист та кілька пожежників, на яких молодь кидала каміння. Ці заворушення виникли під час перегонів автами у швидкості. Поліція старалася реґулювати ці перегони, і під час того молодь, думаючи, що заарештовано її членів, почала „манiфестацію. Молодь вдалося розігнати аж тоді, коли покликано відділ Крайової Ґвардії. Ці заворушення тривали цілу ніч із суботи на неділю.

Питання монархії в Еспанії загострює тамошні спори

Мадрид. — Голова центрального Відділу урядової партії „Фаланґа" в Еспанії, Дієз Монтеро, опрлюднив за своїм підписом меморіял, опертий на відповідях різних відділів і діячів згаданої партії на предложений їм квестіонар, — з гострою заявою проти інтенції реституцію монархію в Еспанії та з домаганням перевести широкі реформи за соціялістичною програмою. Названий визначний діяч Фаланґи називає монархію в Еспанії „символом реакції і капіталістичної системи", ворожої інтересам працюючих мас. Він виступає в обороні соціяльних інтересів робітників. Його виступ уважається публічною демонстрацією лівого крила Фаланґи проти заміру голови еспанської держави генерала Франка реактивувати в Еспанії монархію: для цієї цілі 18-річний Хуан Карльос, внук останнього короля Альфонса XIII, дістає дбайливу загальну і військову освіту під опікою генерала Франка, що нібито хоче проголосити Хуана Карльоса еспанським монархом. У відповідь на виступ Дієза Монтеро, генерал Франко негайно викинув його з усіх його партійних становищ

Знову твердять про вплив курення на виникнення пістряка легенів

Ню Йорк, Н. Й. — Спеціяліст із „Слови-Кеттерінґ Інституту", який досліджує недугу пістряка, д-р Ернест Л. Виндер, промовляв на зборах Американського Хемічного Товариства і твердив, що потверджуються давніші припущення, що курення тютюну впливає на виникнення пістряка легенів. Він казав, що курення тютюну — „це головний зовнішній фактор", який впливає на те, що курці частіше недужають на цю недугу. Д-р Виндер твердить, що між недужими на пістряка легенів є п'ять разів більше курців ніж некурців. 50 років тому люди менше хворіли на пістряка легенів, а тепер ця недуга дуже поширена. Поширюється вона також і між жінками, бо в останніх роках збільшилося число жінок, які курять. Впродовж 50-их років число недужих на пістряка легенів між чоловіками збільшилося на 20 разів, а між жінками тільки чотири рази. В 1954 році 25,000 американців вмерли на пістряка легенів, в тому було 4,000 жінок. В 1955 році це число становило 27,000 осіб і в тому вже було 6,000 жінок.

● У зв'язку з заявою Хрущова про те, що треба „направляти несправедливість у платнях", пригадують, що совєтський маршал дістає в 111 раз більшу платню від звичайного вояка. Багато совєтських громадян дістають по 150 рублів місячної платні, за яку вони не всилі вижити, тим часом як високі старшини та партійні достойники „заробляють" по кілька тисяч рублів.

ВИКОНАЛИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК

У цій рубриці друкуємо з признанням і подякою імена тих громадян, що прислали свою пожертву на фонд дитячого журналу „Веселка".

СПИСОК Ч. 57

А. І. Васничук, Шикаго	$ 10	С. Пацьо, Джонставн	1
Б. Левченко, Гемтремк	5	П. Гелетий, Бервік	1
М. Андрусевич, Дірборн	5	Е. Винярський, Фила.	1
П. Куриляк, Ейкрон	5	П. Романюк, Шикаго	1
В. Цегельська, Вайнленд	4	Е. Радіо, Ансонія	1
П. Дубинецький, Клівленд	4	І. Шалева, Вілінґ	1
Г. Семочко, Вінфілд	4	І. Еваніцький, Фила.	1
У. Стецура, Ню Йорк	2	І. Шипула, Вудсайд	1
о. І. Нагірняк, Шикаго	2	М. Слопіковський, Рачестер	1
А. Сметана, Бабилон	2	М. Іванцьо, Ейкрон	1
І. Стадник, Клівленд	2	В. Пророчок, Вунсакет	1
Л. Селіцький, Вілмінґтон	2	М. Кукіш, Шикаго	1
Ф. Сотник, Дітройт	2	І. Добош, Фила.	1
М. Дикий, Шикаго	2	Г. Смолен, Поттсвіл	1
І. Бойко, Дітройт	2	П. Ладубець, Бруклин	1
В. Кашіх, Шикаго	2	Т. Пастушак, Стемфорд	1
А. Гуль, Бріджпорт	2	І. Заяць, Колчестер	1
М. Мороз, Клівленд	2	П. Гуменюк, Сомервіл	1
Е. Гнєьорський, Вілмінґтон	2	Е. Клянковський, Монтреал	1
Ю. Шевельов, Ню Йорк	2	Т. Юрев, Нюарк	1
Д-р В. Іванків, Лос Енджелес	2	І. Васильків, Скрентон	1
В. Глова, Ню Бріген	2	М. Томчук, Рутерфорд	1
Н. Гнатик, Боффало	2	І. Дзюдзюра, Брістоль	1
О. Боба, Ню Йорк	2	В. Стефанович, Шикаго	1
С. Новацький, Шипсвіл	2	К. Сарновський, Пантікок	1
М. Хомщак, Балтімор	2	П. Олійник, Шикаго	1
Г. Шеремета, Сеймор	2	М. Дереш, Нюарк	1
І. Качан, Провіденс	2	І. Карась, Вілінґ	1
К. Гарасимів, Мілвокі	2	С. Василенко, Фенікс	1
І. Петруняк, Шикаго	2	Д-р І. Заяць, Форест Гілс	1
Е. Федик, Джексон Гтс	2	Г. Деделюк, Лос Анджелес	1
А. Сенківський, Гастінґс он Г.	2	П. Гарасимів, Йонкерс	1
І. Видзак, Гастінґс он Гад.	2	М. Гарасимів, "	1
Н. Мазур, Йонкерс	2	В. Бандрівський, Боффало	1
П. Шимапський, Йонкерс	2	В. Рекрут, Провіденс	1
С. Гарбар, Ейкрон	2	Т. Назар, Скрентон	1
В. Гаврилець, Лексінґтон	1.50	І. Борковський, Торонто	1
Н. Іванишук, Ейкрон	1	А. Борис, Вунсакет	1
П. Кулик, "	1	О. Плюта, Ст. Кетеринс	1
П. Войтович, Вен Дик	1	Я. Герус, Рівер Грув	1
М. Терлецький, Понґставн	1	І. Котелка, Дітройт	1
П. Сухопів, Вілмінґтон	1	В. Мудрак, Ню Кестел	1
Інж. Р. Купчинський, Лорейн	1	П. Базилівський, "	1
Е. Оконний, Іст Мілстон	1	В. Столярський, Омага	1
В. Сігуленко, Мінеаполіс	1	Г. Гриків, Шикаго	1
Д. Сосяк, Ню Йорк	1	І. Сосульський, Джерзі Сіті	1
М. Чайчук, Нюарк	1	В. Пришляк, Нюарк	1
А. Лехолят, Лінколн	1		
Р. Раковський, Бруклин	1		

Разом $ 155.50

„КОНСПІРАТОР"

Якби деякі наші кохані Союзовці знали, скільки клопоту (і втрати часу!) спричиняють вони своїми, непродуманими не раз, листами урядовцям Головної Канцелярії, — вони напевно подумали б добре наперед, що пишуть, а деколи, навіть, сказали б: „Та чи варто тим морочити комусь голову?.."

Ось вам один, маленький приклад з щоденної практики... Приходить до канцелярії УНС лист від добродія, скажім, Іваненка, а в ньому поштовий переказ на 7 долярів. При тому записка:

„Пересилаю гроші за 5 замовлених календарів і 2 доляри на Видавничий Фонд „Веселки". Тільки дуже вас прошу не подавайте в списку жертводавців мойого прізвища!"

Бере панночка листа і переказ, несе з канцелярії УНС до Адміністрації „Свободи". І каже товаришці:

— Тут прислав пан Іваненко два доляри на „Веселку", але просить, щоб не подавати його прізвища в списку. Якийсь скромний чоловік мусить бути?

— Або має рідню за залізною заслоною і боїться, щоб їй не пошкодити!

— Ой, так, так! Деякі наші люди такі переляканi, що й тут, в Америці, ще конспіруються.

Панночки посміхали це трохи над „конспіратором", а в найближчому списку жертводавців на „Веселку" появилась коротка рубрика:

„Пан Н. Н. зложив на „Веселку" 2 доляри".

Минуло три тижні часу, або й більше, як, раптом, приходить від того ж самого пана Іваненка другий лист, але вже просто до Адміністрації „Свободи". А в ньому — страшні громи на голову Батька-Союзу!

„Що там у Вас за порядки в тому Союзі?! — пише п. Іваненко. — Дня того і того я вислав 5 долярів за календарі „Свободи" і 2 доляри на „Веселку" і досі не знаю, що сталося з моїми тяжко запрацьованими грішми! Чому не було опубліковано в пресі моєї пожертви? Так у Вас трактують жертводавців і старих союзовців?.. Домагаюся негайного вияснення справи..." і т. д.

В Адміністрації постав справжній переполох! Де поділося сім тяжко запрацьованих долярів добродія Іваненка?! Панночка, що завідує картотекою, кинула пильну працю й пірнула з головою в списки жертводавців, яких уже, слава Богу, назбиралося добрих кілька тисяч.

По двох годинах нервового шукання, знайшовся, врешті, під означеною датою, пан Іваненко і його сім долярів. Так, справді: п'ять долярів було відтягнено за календарі, два доляри, згідно з його бажанням, призначено на Фонд „Веселки". Але в паперах знайшлася також власноручна записка п. Іваненка, в якій він спеціяльно просить не друкувати в газеті його прізвища...

Крайовий

Робітничі провідники за те, щоб зорганізоване робітництво не мішалося до політики

Шикаго, Ілл. — Впливовий голова робітничої спілки Міжнародне Братство Шоферів Дейв Бек заявився за тим, щоб зорганізоване робітництво не мішалося до політики, бо робітничі спілки — це організації не політичні, а економічні. Це становище Бека різниться від заяв інших робітничих провідників, які є за тим, щоб робітнича організація АФП — КІО активно підтримувала котрусь із двох великих американських партій. Подібно сказав і голова Міжнародного Братства Столярів Моріс Гачікосн, твердячи, що жадна партія не „пришила до себе робітничих голосів", і тому робітництво „не побіжить за хвостом ні однієї політичної партії". Провід Американської Федерації Праці — Конґресу Індустрійних Організацій підтримує демократичного кандидата Адлея Е. Стівенсона, хоч Волтер Рутер критикував його за повздержливе становище в справі скасування окремих шкіл для дітей кольорового населення.

Не хочуть признаватися до членства в Комуністичній партії

Вашингтон. — На Сенатській Підкомісії Внутрішньої Безпеки зізнавав визначний американський працівник совєтської пресової агенції „ТАСС" Геррі Фріман, який відмовився виявити, чи свідомо мав зв'язки з совєтськими шпигунами. Він заявив також, що не був членом Комуністичної партії від 1941 року, коли почав працювати в цій совєтській агенції. Також і два дальші свідки твердили, що не були членами Комуністичної партії, коли працювали в „Тасс-і", але відмовилися сказати, чи були членами тієї партії давніше або пізніше. Комісія для Досвіду Протиамериканської Діяльности в Палаті Репрезентантів під проводом конґресмена Франсіса Е. Волтера переслухувала двох свідків Мартина Курана і Джозефа Робісона, які відмовилися відповідати про свої зв'язки з комуністами. Куран зізнавав впродовж 40 мінут і 31 рази покликувався на П'яту поправку до Конституції, яка дозволяє свідкові не зізнавати, коли його зізнання могли б його оскаржувати. Куран є тепер дорадником Розвиткової Корпорації для Ізраїлю в Ню Йорку, а в роках 1937-1948 був адвокатом Крайової Ради Робітничих Відносин. Інший свідок Дж. П. Робісон зізнавав впродовж однієї години і 49 разів покликувався на П'яту поправку до Конституції. Він є тепер адвокатом Американсько-Жидівського Конґресу, а в роках 1936 до 1946 був адвокатом Крайової Ради Робітничих Відносин. Робісон відмовився виявити прізвища комуністів, які працювали, або працюють в урядових установах.

Бенсон обороняє фармерську програму уряду

Вашингтон. — Секретар рільництва Езра Тефт Бенсон на Рільничій Комісії в Палаті Репрезентантів обороняв дотеперішню рільничу програму і обстоював зменшену плинку допомогу на підтримку цін на фармерські продукти. Бенсон твердив, що плинка допомога фармерам буде успішна, вона причиниться до зменшення фармерської продукції, і внаслідок цього можуть зрости ціни на фармерські товари. Щоб зменшити запаси рільничих продуктів, секретар рільництва пропонує продавати американські харчі країнам за залізною заслоною, і тому Конґрес повинен відкликати закон, який забороняє це робити. Палата Репрезентантів минулого року прийняла законопроєкт про тривку допомогу фармерам, а тепер над цим законопроєктом працює Сенат. Президент Айзенгавер і секретар рільництва Бенсон є проти збільшеної до 90 відсотків паритету допомоги фармерам, бо тоді не можна буде створити „земельний банк", який мав би складатися з неуправної землі. Створення цього банку причинилося б до зменшення рільничої продукції. Бенсон твердить, що більша допомога фармерам, ухвалена під час війни, не розв'язує на довшу мету фармерської кризи, і тому треба її заступити плинкою меншою допомогою, яка реґулювала б висоту рільничої продукції.

Я. К.

СПОРТ — ВЕЛИКЕ ДІЛО

(З приводу широкозакроєної збіркової акції на купно українського стадіону у Филаделфії)

Вісім літ тому один з наших редакторів відбував подорож до Франції. Один француз, який нав'язав з ним розмову в поїзді, пізнавши по акценті, що має діло з „не - французом", запитав, якої він національности. Коли почув слово „українець", запитав удруге, француз і цим разом почув виразно національну приналежність свого співбесідника. Щойно під час дальшої з ним розмови зрозумів наш редактор, чому він ще раз питав про його національність. Вийшло, що він не мав слів захоплення і пошани для українців, про яких передтим навіть і не чув, зокрема за те, що українська нація видала такого знаменитого змагуна як міс'є Скоцень, якого — як оповідав — розентузіязмована публіка винесла на плечах зі стадіону в Парижі, коли він дав рішального ґоля у фінальних змаганнях за мистецтво Франції, у висліді чого, клюб, в якому він грав, став першуном і як трофей здобув золоту чашу Франції.

Пару років тому ціла Венесуеля заговорила про Україну, коли перший раз в історії цієї країни, дику ріку Оріноко, загачену крокодилами, переплив наш земляк з Великої України (на жаль я забув його прізвище). А чи не заговорила далека Австралія про нашого Бучацького, називаючи його королем гокею? Чи не приносять слави українському імені незалежно від місця їх замешкання — олімпійські змагуни і переможці такі українці як: Ніна Откаленко, Куць та інші?

Чи не загуділа була десять літ тому ціла Західня Німеччина з приводу цілої серії перемог нашої славної одинадцятки „Україна" над найкращими німецькими бутбольними командами. Приємно було тоді слухати німецької опінії: „Зі шпілен дох фурхтбар шен".

Що собою уявляє українськький спорт, вистачить згадати часи перед першою світовою війною, коли то наші руханково - спортові товариства „Соколи" і „Січі" стали в часі війни кадрами УСС-усів. І в УГА найкращі старшини і підстаршини були ті, що вийшли з наших спортово - руханкових товариств. А за польських часів хоч би львівська „Україна" чи не вписалася золотими літерами в історію українського спорту?

Навіть скромний „Г о н і" (футбольна команда театру ім. І. Котляревського), коли переміг польську репрезентацію міста Сокаля в літку 1939, наша націоналістична молодь із сокальської округи одноголосно заявила, що цей один успіх більший за сто віч з найкращими промовцями.

Здаючи собі вповні справу з конкретних користей із спорту для нашого суспільства, филаделфійська громада за ініціятивою проводу УСТ „Тризуб" призадумалась над потребою посідання власного стадіону, щоб велетенські суми не йшли до чужої кишені, тимбільше, що на такому стадіоні можуть відбуватися всі великі спортові наші імпрези (здвиги), що їх можна влаштовувати на вільному повітрі на взір площі „Сокола-Батька" у Львові.

Тому провід УСТ „Тризуб", продовжуючи збіркову акцію, вирішив ще більш її посилити і вислати в терен збірщиків з надією, що наше громадянство поставиться до них прихильно і не відмовить своїх щедрих пожертв.

Ряд українських установ й осіб зложили вже свої щедрі пожертви, з приводу чого провід УСТ „Тризуб" складає їм якнайщирішу подяку.

Досі склали УСТ „Тризуб" $1,000, (тисяча); Ст. Сеньків, Фма „Одеса", „Еко" та Іван Щупаківський по $100, Роман Флюнт і Петро Тарнавський по $75; Олександер Дорогий, Іван Ігнатюк, Непич і Стадницький по $50; д-р І. Павлічка, Ів. Медвідь, Юрій Анюк, Сидір Василів, Роман Савчак, Мирослав Субтельний, Мих. Викрикач, „Ватра", Тарас Іванів, Степан Гвіздь, „Моза" — Теофіль Бакбайчук, Василь Колінко, „Голден - Лоф" — Іван Козачин, „Полтавка" — Іван Ковальчин, Володимир Завадович, Володимир Гарасим, д-р Богдан Старух, „Ланчонета" — Степан Лукасевич, Іван Квік, Володимир Х о п т я н и й, Володимир Яницький — всі по $25.

Списки імен дальших жертводавців будуть подані в свій час.

Для позамісцевих, охочих зложити свої пожертви — подається адресу: І. Щупаківський "Eko" — Girard & 8th St., Philadelphia, Pa.

Спорт

ТРИЗУБ — ЛІТЛ КЛОБ
3:2 (0:2)

Филаделфія. — По цій виграній „Тризуб", маючи таку саму скількість точок, що Літл-Клоб, ділить з останнім перше місце у табелі розгривок. Будуть ще одні змагання для вирішення, хто з цих старих суперників остаточно здобуде перше місце. В останніх змаганнях „Тризуб" здобув перемогу щойно в другій півгрі, заскочивши противника (який до перерви проводив 2:0) швидкою технічною грою та гураґанним натиском на його ворота. Тому у першій півгрі дефензивна тактика „Тризуба (відтягнення помочі на лінію оборони) створила враження великої переваги противника. Зате в другій півгрі противник майже не існував, а гра велася ввесь час на його карному полі. Рятуючись від певної програної Літл Клоб почав змінювати що-хвилини грачів і цим гальмував гру та проволікав час. Одначе напад „Тризуба" встиг таки зробити троє зоріт, яких авторами були 2 Фрайманіс (одних воріт здобутих в першій півгрі цим самим грачем, судця не узнав) й одні д-ра Павлічка.

Склад „Тризуба": Анпюк, Варварюк, Волянюк, Куденко, Гарасим, Марчук, Єижович II, Сеник, Чижович III, Фрайманіс, Чернявський, д-р Павлічка і Світенко.

М. С.

Короткі Вісті

● **Обраховують**, що особа, яка заробила в 1939 році 1,200 долярів, тепер повинна заробити 2,364 доляри, щоб мати таку саму купівельну можливість. 1,800 долярів із 1939 року відповідають теперішнім 3,840 долярам. Дальші числа такі: 2,500 — 5,612; 3,000 — 6,986; 4,000 — 9,467; 5,000 — 12,050. Це порівняння зроблене на основі давніших та теперішніх податків та на основі знецінення доляра.

● **Булґанін і Хрущов** приїдуть до Англії з офіційними відвідинами коло 15 квітня н. р. і проведуть там 8 днів. Їх прийме на авдієнції королева Єлисавета, але бенкету на їх честь не влаштує, бо ні один з них не є головою держави. Бенкети для них влаштують уряд і посадник Лондону. Запросини до тієї візити будуть відкликані, якщо большевицькі проводирі знову дозволять собі нові напасті на Англію, або, коли не пообіцяють, що під час перебування в Англії „будуть чемні", себто не будуть виголошувати напастливих проти союзників Англії промов.

КНИЖКА Й ЧАСОПИС — НАЙНЕОБХІДНІШІ В ДОМІ КОЖНОЇ КУЛЬТУРНОЇ ЛЮДИНИ

Членство в Українському Народному Союзі — це ваш національний обов'язок і особистий інтерес! Вступайте в члени У. Н. Союзу!

Посмертні Згадки

МАКСИМ ФРЕНЦКО, член Відділу 70 УНСоюзу в Джерзі Сити, Н. Дж., помер в 62 році 9-го лютого 1956 р. Походив з села Святкова, пов. Ясло, Галичина. До Союзу вступив 1924 р. Полишив 4 синів, 2 дочки і 2 внуки. Похорон відбувся 13-го лютого з погребового заведення до церкви св. Ап. Петра і Павла а відтак на цвинтар св. імени в North Arlington, N. J. В. Й. П.!

П. Костик, секр.

ГАСЬКА ГИЛЕТА, членка Б-ва Василія Відд. 168 УНСоюзу в Перт Амбой, Н. Дж., померла 8-го лютого 1956 р., проживши 65 р. Родилася в селі Черче, повіт Рогатин, Зах. Україна. До УНСоюзу вступила 1916. Полишила у великім смутку мужа Івана, три сестри Параню, Марію і Анну. Була примірною членкою і доброю парафіянкою, тому на похороні було понад 200 людей. Похорон відбувся 11-го лютого при участи Б-ва, Родини і Знайомих з погреб. заведення до укр. грек.-кат. церкви Усп. Пресв. Богородиці на парафіяльний цвинтар. — В. Їй П.!

Гр. Бабин, секр.

МАРІЯ ГУТ, членка С-ва Благовіщення Відд. 125 УНСоюзу в Шикаґо, Ілл., померла дня 1-го лютого 1956 р. Роджена 1886 в селі Шитків, пов. Чепанів. До УНСоюзу вступила 1914 р. Полишила мужа Михайла. Похорон відбувся при участи Родини, Членів і Приятелів з церкви св. о. Николая на цвинтар св. о. Николая. — В. Їй П.!

І. Подола, секр.

ТЕОДОР БІЛИК, член 94 Відд. УНСоюзу в Гемтрамк, Миш., помер 15-го січня 1956 р. Покійний родився 1909 р. в селі Радовец, Зах. Україна. Залишив в смутку дружину Пелагію, дочки, Ольгу й Марію, маму, брата Василя й сестру Марію. Похорон відбувся з похор. заведення до грек.-кат. церкви Неп. Зачаття Пр. Діви Марії на цвинтар Маунт Олівет при участи Родини, Знайомих й членів. — В. Й. П.!

М. Мандрух, секр.

ТАРЗАН, ч. 3623. Смертельне запрошення

Наступного дня, коли два чоловіки підраховували втрати, раптом почувся шум іззадвору.

Малий Хозе тримав важку шаблюку над незнайомцем.
— Йому треба б зняти голову, — сказав обурено Хозе. — Він працює для Лазаря!

— Так, — сказала людина.
— Я маю доручення. Сеньйор

Лазар викликає оцього на поєдинок — аж до смерти!